

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Doctrinale

Alexander <de Villa Dei>

[Straßburg], 12. Nov. 1491

De constructione

[urn:nbn:de:bsz:31-290435](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-290435)

De pstructione

Querit. utrū picipiū noialisatū p̄ itez fieri picipiū. **S**olutio sic. qz ars imitat naturā. s̄ i natura videm⁹ q̄ aq̄ calefacta p̄ncipio calefacta di remoto itez frigesit. & picipiū noialisatū itez p̄ fieri picipiū

Queritur utrū dē picipiū p̄ fieri nomē. **S**olutio nō. qz picipiū futuri t̄pis nūq̄ p̄ fieri nomē. p̄p̄e nūmā futuritōez. vñ Florista. In rus q̄ sunt nūq̄ tibi noia fiunt. In dus q̄ fiunt crebro tibi noia fiunt.

Arguit. picipiū in rus cōstruitur cū noie. ergo efficitur nomen. con- sequentia patet. quia illa est differētia inter adiectiū noiale qd̄ cōiun- ctim cōstruitur. & adiectiū participale quod diuisim cōstruitur. cū s̄- stātio. exemplū. vt ego lectur⁹ est futuri t̄pis. ibi p̄iunctim p̄struit. **S**o- lutio. sic nomē s̄ h̄ rarissime fit. & illud qd̄ rarissime fit s̄m grāmaticos nūq̄ fieri dicit. Et sic soluit dictū Floriste qd̄ loq̄ iuxta v̄sitatū modū

Qui nōndum q̄ licet sint eadem v̄t participiū & nomen. nō t̄m v̄trobiz manet idem sensus quādo cōstruit cū aliquo casu. Nam magna differentia est inter bibens vini et bibens vinū. patiens algoris. inedic. vi- gilie. laboris. & patiens algorē. inediā. laborē. quia quādo est nomē bibēs tūc nō est necesse q̄ in p̄senti tēpore bibat vinū. sed sufficit habere soluz habitū bibendi quē habet dormiens. Sed ad istā bibens vinū requiritur q̄ in p̄senti bibat vinum. Et sic de dormiente dici potest. hic iacet bibēs vini s̄ non bibēs vinū. **S**imiliter dicit de istis oratōibus. docet⁹ grā- maticam. & doctus grāmatice.

Se post p̄dicta constructio iure locada **C**apitulum nonū in generali est de cō-
structione.

Hic est nonū capitulum in quo auctor p̄misit se determinaturuz de p̄structione. Et sentētia. q̄ recto ordine p̄missiois facte i p̄-

hensio determinandū est post regimen de constructione

Arguitur. cōmuniōra sunt priora. sed constructio est p̄muniōr. ergo prius determinasset de p̄structione. **S**olutio. hoc est v̄t s̄m ordinē na- ture sed non s̄m ordinē doctrine qui hic seruatur.

Queritur. quot modis capitur p̄structio. **S**olutio. trib⁹ modis. Pri- mo large vt est cōstructibilū vniō. & fit tam in orde cōgrua q̄ incon- grua. Secūdo stricte. vt est cōstructibilū cōgrua vniō. vt solū est i ora- tione p̄grua. Tercio vt est cōstructibilū cōgrua vniō p̄fectā sentētiā demonstrās. vt solū oratio p̄fecta est constructio.

Querit. quō diffinit p̄structio scdō mō accepta. **S**olutio sic. est con- structibilū vniō ex modis significādi ab intellectu causata ad exp̄mē- dū mentis conceptū finaliter adiuuenta. Et dicitur illa diffinitio causal quia dat p̄ quatuor genera causaz. Per h̄ qd̄ dicitur cōstructibilū. I- datur causa material̄ itelligi. qz ex cōstructibilib⁹ tanq̄ ex materialib⁹

De constructione

partib⁹ componit. **S.** do p b qd dicit^r unio tangitur causa formal^r. qz ac^r forme est unire qd puenit unioi. Tercio tangit causa efficiens. et illa est duplex. i. extrinseca. et illa est intellect^r. ibi ab intellectu. et intrinseca e^r mod⁹ f^ridi. ibi Lex modis f^ridi causata. Quarto tangit causa finalis. ibi ad exprime^rdu^m metis pceptu^m finalit^r adu^reta. Ite simpliciter vl' pplexu^m. **Arguit.** modi f^ridi sunt distinctiui. q^o pcurrit ad pstructoz q^o p^rst^rit in vn. de. **Solutio.** sunt distinctiui fm rōez spec. ficā. s. inq^o tu illi mo di sunt p^rporionati. tūc sunt vnitui vnitare illa q^o sufficit ad pstructoz et orationis vnitatem

i. duo mēbra i. grāmatical i. diuidit sp. pstructōi

In geminas partes constructio scinditur: illi

i. pstructio trāsitua i. pstructio intrāsitua sp. tāq^o mēbra diuidētia

Transitio debet intransitioq^o subesse

i. q^o p^rticule sp. partes. i. pponit i. grāmatical i. pfecta

Cū partes per quas constat constructio plena

i. notat i. differētia i. grāmatical trāsitua est

Signant diuersa constructio transeat illa

eadē snia erit i. q^o p modū diuersoz i. signāda

Iudiciū sit idem tanq^o diuersa notanda

Sentētia ē ista. pstructio diuidit in dual ptes. i. in trāsitua et in intrā situa. **Constructio trāsitua** est in qua pstructibilia ptinet ad diuersa. vl' vidēt ptinere ad diuersa. **Exemplū p^rmi.** vt video petrū. **Exemplū scōdi.** vt video me. **Sed pstructio intrāsitua** est in q^o pstructibilia ptinent ad idē vl' vidēt ptinere ad idē. **De p^rmo.** vt aial hō. **de scōdo** vt hō rudibil'

Nota dicitōes trāsitue pstrui est illas diuersa significare. **Sz intrā situe pstrui est illas idem significare.** s. est eas de codē posse verificari. vl' de se inuicē. vt hoc est albū. hoc est hō. vel hic est albus.

Arguit. mēbra tōne diuisiōis nō debēt coincidē. s. in eadē orōne s^r ē pstructio trāsitua et intrāsitua. vt ego lego lib^r. **Sz diuisio** nō est tōna. **Solutio.** fiunt in eadē orōe. tū h^o ē ex diuersa ppatōe. qz suppositū et ap positū faciūt pstructōez intrāsitua. s. verbū et obliqu⁹ faciūt pstructōez

Contra. respectu eiusdē s^r ē trāsitua et intrāsitua. vt li. **Trāsitua** ter iohis illa ē trāsitua. qz ibi ē obliqu⁹. **Sz trāsitua.** **Et qz ibi ē mās** q^o intrāsitue pstruit. **Sz ē etiā intrāsitua.** **Solutio.** simplicit^r ē trāsitua. qn autē dicit. nō intrāsitue pstruit. s. intelligēdū ē in orōie ad suū sup positū. sic nō est i ista orōe. **Qual' pstructio est hic.** sortes currit. **Solu tio intrāsitua.** qz suppositū et suū appositū sp faciūt pstructōz intrāsitua

De pstructione

Contra. ē constructio trāsitiva. qz fortes significat substantiā. currit
vero accidēs. ⁊ sic pstructionibilia significāt diuersa. Solutio. sunt diuersa
ēentialiter. sunt tamē idē accidentalit̄ idēitate numerali.

Querit. quō dicitur qd pstructio ē trāsitiva vlt̄ intransitiua. Solutio. fm̄
moditas. qz qñ p̄mū pstructionibile dēpēdet ad scdm̄ tūc ē trāsitiva. vt le-
go libz. s̄ qñ scdm̄ dēpēdet ad p̄mū tūc ē pstructio intrāsitiva. vt hō currit.

Arguit. idē ē an̄ diuersum. s̄ p̄us posuisset alexander pstructionem trā-
sitivā q̄ intrāsitivā. Solutio. inq̄ntū i pstructione intrāsitivā pstructionibilia
p̄tinet ad idē sic dēbetet p̄cedere. S̄ inq̄ntū fm̄ nomē intrāsitiva sonat
p̄uatoz t̄n̄siois sic seq̄t. quēadmodū p̄uatio seq̄t habitū quē p̄suppōit

Querit. vtrū vn̄ casus sil̄ possit pstrui trāsitivē ⁊ intrāsitivē. So-
lutio. nō fm̄ rē t̄m̄ vt substantia petri. vn̄ est sensus substantia q̄ est petrus
⁊ sic capit̄ substantia p̄ toto composito. nō p̄ forma t̄m̄ vel p̄ materia t̄m̄.
Secūsdus sensus p̄t esse. substantia petri. i. res possessa a petro. sic dicit̄ de
filio p̄digo qz cōsumpsit substantiā suam. cū meretricibus

Querit. quō capiūt̄ trāsitivū ⁊ intrāsitivū bic. Solutio. sicuti diu-
qz sicut i motu reali ē trāsitivū t̄m̄ino a q̄ ad t̄m̄inū ad quē. sic i pstructione
trāsitiva act̄ dēndū ē trāsitivē i obliquū. ⁊ sic aliq̄s mor̄ ē simplex. ita
aliq̄ pstructio ē simplex. ⁊ sic aliq̄s ē pposit̄. sic etiā aliq̄ pstructio dicit̄ eē

Querit. q̄ q̄lis est ista diuisio p̄dicta. Solutio. ē diuisio ge-
neris i suas spēs circūlo quatuor ⁊ immediatas. S̄ arguit. est diuisio cō-
p̄posita. illa ē immediatior q̄ diuidit̄ pstructione i mentalē ⁊ vōlē. Solutio. illa
est diuisio oino accidētāl̄ pstructioni. ista aut̄ est essentialis ⁊ immediata

trāsitivā in duas ptes .i. diuidere p̄gruit̄ trāsitivē

Hanc in mēbra duo distiguere conuenit. eius

.i. ptes .i. pstructio trāsitiva simplex p̄ trāsitiva retrāsitiva

Sūt spēs: simplex que transit: queqz retrāsit.

Sentētia est qz pstructio trāsitiva diuidit̄ i duas spēs. s̄ in trāsitivā
simplicē ⁊ i trāsitivā retrāsitivā. Exēplū p̄mi. lego libz. ⁊ ego diligo me

Quid ē pstructio trāsitiva simplex. Solutio. ē illa in q̄ pstructionibilia
p̄tinet ad diuersa vlt̄ vident̄ p̄tinere ad diuersa sine aliq̄ retrāsitōe. vt in
exēplo p̄dicto. Sed retrāsitiva ē q̄ pposita est ex duabz trāsitivis. in q̄z
prima actus vlt̄ passio denotat̄ p̄gredi ab vno in aliud. sed in scda idem
actus vlt̄ passio denotat̄ regredi in illud idem. de q̄ p̄t̄ patuit.

Querit. quot requirūt̄ ad pstructionem trāsitivā retrāsitivā. Solutio.
tria. p̄mū ē qz sint due trāsitivē. Scdm̄ est qz act̄ importat̄ p̄ verbū
secūdu debz retrāsitivē i idē vn̄ p̄t̄ exiuit. Tercio requirit̄ nota p̄comitan-
tie. s̄ vt qz qz vlt̄ q̄tinus. ⁊ ergo ista nō est retrāsitiva. ego diligo kat̄teri
nā ⁊ ip̄a diliget me. sed sunt due pstructiones trāsitivē simplices. sive bic

De constructione

ego diligo iohannē vt diligit me

Arguit. due pstructiones sūt duo entia i actu. & ex illa mediātib? p dicitōib? sup? positis si erit p? trāsitiua itrāsitiua. **S**olutio. due trāsitiue scōz sū sumptē sūt duo entia i actu. s? s?m q? vna cōiūgit alci ē i potētia ad ipz

Arguit. pstructio dz cē qd vniū. vt p?z ex diffinitōe. **C**or i pposito. s? h nō ē vniū. & tē. p dōm. nō ē qd vniū vnitāte simplicif dicta. est tñ qd vniū vnitāte aggregatōis. **E**t h? fieri p oēs obliqz. **E**xēpla sunt plana.

Querit. q? modis h? fieri pstructio trāsitiua. **S**olutio. gñalē loquido q?tuor modis. **P**rio ex duplici trāsitiōe. vt diligo te vt diligas me. **S**ecūdo ex duplici reciprocāte. vt psuasi me vt diligerē me. **T**ercio ex trāsitiōe & reciprocāte. vt ego diligo p?z vt diligit se. **Q**uarto ex reciprocāte & trāsitiōe. vt ego diligo me vt diligas iohem.

cōstructio intīstitiua .i. p trāsitiuā manifestāda

Est intransitio tibi per predicta notanda

Snia ē q? pstructio intīstitiua ē nōnda p ea q? dicta sūt. **C**ui? rō ē. qz oppositōz eadē ē disciplia. s? intīstitia opponit trāsitiue pstructōi. & p illā

Queritur. qd ē cōstructio intrāsitiua. **S**olutio. ē in q? cō? dz p?scā structibilia ptinēt ad idē vel vidēt ptinere ad idē. **E**xemplū pmi. vt hō albus. exemplū secūdi. vt homo cāsinus.

Arguitur. i h? exēplo ē pstructio trāsitiua. qz hō & asin? sunt diuersa **S**olutio. sūt diuersa tñ vidēt significare idē. **U**bi nōndū q? duplex ē pstructio intrāsitiua. s? s?m rē. in q? cōstructibilia ptinēt ad idē. **S**z s?m modū ē in qua cōstructibilia nō ptinent ad idem sed vidēt ptinere ad idē vel essentialiter vel accidentaliter. **E**t illa cognoscit p hoc q? posterius cōstructibile depēdet ad primū. vt supra dictū ē

.i. p duas ptes intrāsitiuā diuidet pstructio intrāsitiua simplex

Per binas spēs hāc distigues; qz simplex

itrāsitiuā .i. intrāsitiuā .i. simul .i. recipiēs .i. diuidit

Hanc intransitio pariterqz reciproca scidunt

Snia ē cōstructio intrāsitiua ē duplex. s? simplex & reciproca **S**implex ē in qua cōstructibilia ptinēt ad idē. v? vidēt ptinere ad idē sine aliq? reciprocāte. vt hō alb? **S**z reciproca ē illa i q? sūt idē v? vidēt significare idē. & tñ actio v? passio dndē trāsire i idā q? erit. vt fortes vidz se: ac? vidēdi erit d forte & itez trāsire i forte. **E**t dz nō nē i seipm v? i idā q? erit v? qz si trāsiret i alterz non essz illa reciproca. vt fortes vidit fortem.

Queritur. vtrū cōstructio ista intrāsitiua reciproca possit fieri p obliquos nomiales. **S**olutio nō. qz nō denotant idētitatē inter obliquos & suppositū vtrū cū quo subiūgitur talis obliquus.

De constructione

Arguitur ego diligo me. ibi nō ē pnomē reciproca. & illa nō ē pstructio reciproca. **D**ōm. nō dicitur reciproca id quod fit tñ p pnomē reciproca ut sui vel sui. s. etiā pōt fieri p pnoia pme vel scōe psonē rōe certitudinis demonstatiois. ut ego video me. tu te. & hō nō fit p pnomē eadē psonē. qz illud nō ita certe demonstrat. ut fortes videt illū. s. bñ pōt dici se. **S**z dicitur reciproca. qz redit actus? i illud s. modo patiens a q̄ exiit p modū agentis

Queritur. q̄t modis fit constructio reciproca. **D**ōm. q̄tuor modis. **P**rimo p gēm. ut **J**obes obliuiscit sui **S**cōdo p dēm. ut ego fauco mihi **T**ercio p accm. ut ego diligo me. **Q**uarto p abltm. ut ego video a me.

Querit. q̄t modis capis constructio reciproca. **S**olutio. tribus modis. **P**rimo q̄ ad materiale. s. q̄ ad constructibilia. & sic ē intrāsitua ut vult alexander. **S**cōdo capis q̄ ad formale. s. q̄ ad dependētia constructibilia. & sic ē trāsitua ut vult p̄sician. qz p̄mū constructibile dependet ad scōm. **T**ercio capis q̄ ad formale & materiale sil. et ut sic nec ē trāsitua nec intrāsitua. ut vult petrus belye. **E**x q̄b? manifestissime p̄z solutio hui? quēstiois qz constructio reciproca sit species p̄structiois transituē vel intrāsituē.

Ecce per exempla tibi res est notificanda

Hic sociū superat. vel marcū tullius orat

Exorat marcū cicero: qz diligit ipsum

Tullius est marcus: bos est leo: capra iunecus

Se regit hic: ego me. tu te. nos diligimus nos

Isti se sociant. vos autē diligitis vos

Sūta ē. qz oia p̄dicta p̄nt manifestari p ista exēpla et silia bis. **H**ic sociū superat. ē exēplū d̄ constructōe trāsitua simplici. qz p̄structibilia s̄nt diuersa s̄m rē. **T**ullius exorat marcū ē exēplū d̄ constructōe trāsitua i q̄ constructibilia vidēt p̄tinere ad diuersa. tñ p̄tinēt ad idē. qz tullius fuit binomi. **S**z ibi. **C**icero exorat marcū qz diligit ipm. ē exēplū d̄ p̄structōe trāsitua rēstitua. qz ibi p̄structibilia s̄nt diuersa cū nota trāsitiois. ibi. **T**ullius ē mare? ē exēplū d̄ p̄structōe intrāsitua. qz p̄structibilia ibi p̄tinēt ad idē. **S**z ibi. **b**os ē leo. ē exēplū d̄ eadē s̄m modū. qz p̄structibilia vidēt p̄tinēt ad idē et copla. qz ē nota idēitat. **H**ic regit se ē exēplū d̄ p̄structōe intrāsitua reciproca i scia p̄iona singularis nūeri. **E**go rego me ē exēplū d̄

De constructione.

eodem in prima psona singularis numeri. tu regis te est exēplū in scda psona singularis nūeri. nos diligim⁹ nos est exēplū de eadē i pma psona in plurali numero. Isti se sociat est exēplū de eadē in tercia psona pluralis numeri. vos diligitis vos est exēplū de eadē i scda psona plis nūeri.

Querit. q̄t r̄gule solēt legi pnes istū textū. **S**olutio tres. pma ē q̄ obliq̄ qu⁹ p̄struct⁹ post verbū sp̄ facit p̄structōz trāsitivā actū. vñ. **O**bliq̄ v̄to facit ac. q̄z trāsitōez. vt p̄medo panē. **S**cdā reglā ē. q̄ ifinitiuus p̄struct⁹ cū v̄to sp̄ facit p̄structōez intrāsitivā psonaz. vñ. **I**nfi. cū v̄to facit intrāsi. q̄z p̄o. **T**ercia. q̄n cūq̄z p̄s ideclia bil' p̄struit cū pte declia bili sp̄ facit p̄structōz intrāsitivā. vñ. **P**ars ide. cū de. psonaz facit intran.

Arguit. h ē 2° intrāsitia actū. o petre. tñ ē ps ideclia bil' p̄z. **H**ic o fit de p̄tū qm̄ sic trāsit ad actū. **S**olutio. regula intelligit q̄n ps indeclia bil' nō regit p̄te declia bil'. sicut i p̄posito aduerbiū o regit illū vñm̄ casu ma

u. p̄structio trāsitiva actū p̄structio psonaz p̄siderent
Actus transitio personarumqz notentur

.i. cū .i. in rē obliq̄ .i. actio .i. illatio rei obliq̄

Quādo nō transit actus. nec passio cuiqz

infrigit .i. nō est p̄fecta .i. cōstructio trāsitiva

Inferitur; nunqz transit constructio plena

Exemplū

Filius alpei iacobiqz maria quiescunt

Sententia est q̄ ē duplex p̄structio trāsitiva. i. actū et psonaz. **C**ōstructio trāsitiva psonaz ē q̄n actus v̄bi nō transit in rem obliq̄. nec passio videtur alicui inferri. vt filius alpei. maria iacobi

Arguitur. in exēplo textus ē p̄structio intrāsitiva actū. qz ibi ē suppositū et appositū. vt filius ⁊ maria quiescunt. **S**olutio. quiescūt nō ponit bic vt ē pars cōstructionis. sed ponitur ad complendū metz.

Queritur. quid ē p̄structio trāsitiva actū. **S**olutio. illa in q̄ actus v̄bi trāsit in rē obliq̄. vñ passio videtur alicui inferri. **E**xemplū p̄m. vt lego libz. **E**xēplū scdū. vt petrus discipul⁹ p̄cutitur a paulo mḡo

Queritur. q̄re alexāder nō nōt ita bñ p̄structōez trāsitivā actū sic psonaz. **S**olutio id. qz sufficiēter p̄ḡcat p̄ p̄structōz intrāsitivā psonaz. qz aliq̄ mō opponit sibi. s̄ oppositoz eadē ē disciplina. vt p̄z i topicis. are

Querit. v̄tz p̄structio intrāsitiva etiā diuidit in actū ⁊ p̄sonaz. **S**olutio sic. et alexāder reliquit eā satis notā ex diuisione cōstructionis trāsitivae. qz multiplicato vno oppositoz multiplicat et reli quū. **U**n intrāsitiva actū ē q̄n p̄ alterz p̄structibilū importatur actus vel passio. **D**e primo fortes currit. **D**e secundo discipul⁹ p̄cutitur. **S**ed

De constructione

q̄ sunt adiectiua vl' aduerbia vel aliq̄ integre clausule. vl' orōnes suspēss̄ ue. et anera suppositi cū supposito. ⁊ anera appositi cū appposito p̄strui debēt. ne p̄mittat fallacia p̄positōis vl' diuisiōis q̄ tollit sentētie p̄fectōz generās errozē. **Exemplū.** vt *Eya recolam?* laudib? pijs digna. huius diei carmina in qua nobis lux oritur gratissima.

Querit. quō p̄t sciri q̄s p̄t distictē legē. **Solutio.** h̄ scit̄ ex cert̄ p̄ctis q̄ sunt **Colō** **Coma** ⁊ **piod?** **Coma** ē p̄ctū cū cauda vl' virgula ducta sursum sic. ⁊ debz poni vbi inia ē suspēsiua. vt *quis sur nig?* **Colon** ē simplex p̄ct? sic. ⁊ ponit̄ qñ orō ē p̄fecta ⁊ tñ supaddi aliqd p̄t. vt *quis sū nig?* pulcra tñ sur. **Spiod?** ē p̄ctū cū virgula deorsum sic; ⁊ ponit̄ qñ orō ē p̄fecta oino. vt *quis sur nigra? sum tñ pulcra.* ⁊ oi laude dignissima; **Et** ex istis trīs? modis p̄ctiua di orit̄ triplex mod? accētū adi **Mā** vbi cūq; ē coma ibi ē accēt? acut? s̄ vbi colō ē accēt? medi? s̄ vbi ponit̄ piod? ibi ē accēt? ḡuis ⁊ depressus. **De** q̄b? dicet̄ in q̄ta pte alexādz.

i. dtūs	post b	i. accūs	i. p̄ctōstruūf.
---------	--------	----------	-----------------

Tercius hinc casus; et quartus sepe sequitur

p vel	i. appposito	postpones	subiūge	i. ḡm
-------	--------------	-----------	---------	--------

Aut verbo subdes aduerbia; subde secundū

regenti	i. p̄positio
---------	--------------

Casum rectori. debet vox prepositiua

i. accō	p̄cōstrui	i. abltō	casum	i. deseruit	i. p̄pō
---------	-----------	----------	-------	-------------	---------

Quarto preiūgi vel sexto quē regit ipsa

¶ Senia prime ptis est. q̄ post verbū p̄onale dz p̄strui dtūs ⁊ accūs. qñ qz p̄ctim qñq; diuisim. **De** p̄mo. *to tibi panē.* **De** scdo. *saueo tibi*

¶ Queritur. q̄ze dz i tertul. sepe. **Solutio** ideo. qz qñq; verbū p̄onale ē absolutū nō regēs casum a p̄epost. **exēplū.** vt *Johes currit velocit.*

¶ Queritur. an dtūs immediat? p̄struitur post verbū vl' accūs. **Solutio** dtūs. **Nō** qz dtūs ē casus s̄stātie ⁊ accusatiū? ē casus accidētis ad mīnus s̄m modū. qz ē termin? actus verbi. mō s̄stātia ē añ accidēs. **Sed** qdā volūt qz qñ verbū ē vel mētissime trāsitiōis qz tūc accūs v̄to ē im mediatioz. qz accūs est p̄pri? casus taliū v̄toz. s̄ dtūs solū in q̄ntū ac q̄stītie ponit̄. et tūc p̄ponit̄ accō. **Nō** p̄t esse. qz dtūs s̄? rē recipientē. **ac** cusatiū? rē receptā. mō recipiēs ē añ receptū. **Exemplū.** vt *to tibi tuni cam.* **Et** principalis etiā ratio potest esse voluntas grāmaticoꝝ.

¶ Sententia secūde partis que tangitur ibi. **Aut** v̄to subdes aduer bia ⁊c. **¶** est ista. qz aduerbiū debz construi iuxta suum verbū

¶ Queritur. verū aduerbiū debz p̄strui añ dtūs et accūs qñ verbū illos casus regit. ⁊ bz aduerbiū. **Solutio.** sic. qz aduerbiū s̄m p̄ficiantū ē ad

De constructione.

eadem in prima persona singularis numeri. tu regis te est exemplum in secunda persona singularis numeri. nos diligim⁹ nos est exemplum de eadem in prima persona pluralis numeri. vos diligitis vos est exemplum de eadem in secunda persona pluralis numeri. **Q**uerit. quae regulae solent legi penes istum textum. **S**olutio tres. prima est quod obliquum constructum post verbum se facit constructum transitivum actuum. unde. **O**bliquum verbo facit ac. quae transitivum. ut. timedo panem. **S**ecunda regula est. quod infinitivus constructum cum verbo se facit constructum intransitivum personarum. unde. **I**nfi. cum verbo facit intransitivum. quae persona. **T**ercia. quae cumque per declinabilem constructum cum parte declinabilis se facit constructum intransitivum. unde. **P**ars. idem. cum de. personarum facit intransitivum. **A**rguit. h. est 2. infinitivus actuum. o petre. tuum est per declinabilem. per. **H**ic o sic deprimi quoniam sic transit ad actum. **S**olutio. regula intelligitur quoniam per indeclinabile non regit partem declinabilem. sicut in proposito adverbium o regit illud utrum casum.

vi. constructio transitiva actuum constructio personarum considerent

Actus transitio personarumque notentur

.i. cum .i. in re obliqua .i. actio .i. illatio rei obliqua

Quando non transit actus. nec passio cuique

infigitur .i. non est perfecta .i. constructio transitiva

Inferitur nunquam transit constructio plena

Exemplum

Filius albei iacobiq; maria quiescunt

Sententia est quod est duplex constructio transitiva. scilicet actuum et personarum. **E**t constructio transitiva personarum est quoniam actus verbi non transit in rem obliquam. nec passio videtur alicui inferri. ut filius albei. maria iacobi.

Arguitur. in exemplo textus est constructio intransitiva actuum. quod ibi est suppositum et appositum. ut filius et maria quiescunt. **S**olutio. quiescunt non ponitur hic ut est pars constructionis. sed ponitur ad complendum metrum.

Queritur. quid est constructio transitiva actuum. **S**olutio. illa in qua actus verbi transit in rem obliquam. vel passio videtur alicui inferri. **E**xemplum primum. ut lego librum. **E**xemplum secundum. ut petrus discipulum percutitur a paulo magistro.

Queritur. quare alexander non notat ita bene constructivum transitivum actuum sine personarum. **S**olutio idem. quod sufficere potest per constructivum transitivum personarum. quod aliquid non opponit sibi. sed oppositum eadem est disciplina. ut patet in topicis. are.

Querit. utrum constructio intransitiva etiam dividitur in actuum et personarum. **S**olutio sic. et alexander reliquit eam satis notam ex divisione constructionis transitivae. quod multiplicato uno opposito multiplicatur et reliquum. **U**n intransitiva actuum est quoniam per alteram constructivum intransitivum impozitur actus vel passio. **D**e primo sortes currit. **D**e secundo discipulum percutitur. **S**ed.

De constructione

q̄ sunt adiectiua v̄ aduerbia vel aliq̄ integre clausule. v̄ orōnes suspēss̄ ue. et ānera suppositi cū supposito. ⁊ ānera appōiti cū appōito p̄strui debēt. ne p̄mittat fallacia p̄pōitiōis v̄ diuisiōis q̄ tollit sentētie p̄fectōz generās erroze. **Exemplū.** vt **Eya** recolam? laudib? p̄ijs digna. huius diei carmina in qua nobis lux oritur gratissima.

Querit. quō p̄t sciri q̄ q̄s p̄t distictē legē. **Solutio.** s̄ scit̄ ex cert̄ p̄ctis q̄ sunt **Colo** **Roma** ⁊ **piod**? **Roma** ē p̄ctū cū cauda v̄ virgula ducta sur̄ suz sic. ⁊ debz poni vbi snia ē suspēsiua. vt q̄uis suz niḡ. **Colon** ē simplex p̄ct? sic. ⁊ ponit̄ qñ orō ē p̄fecta ⁊ tñ sup̄ addi aliq̄d p̄t. vt q̄uis sū niḡ. pulcra tñ suz. **Sz piod**? ē p̄ctū cū virgula deorsum sic. ⁊ ponit̄ qñ orō ē p̄fecta oīno. vt q̄uis suz nigra. sum tñ pulcra. ⁊ oi laude dignissima; **Et** ex istis triō? modis p̄ctiua di orit̄ triplex mod? accētū adi **Mā** vbi cū qz ē coma ibi ē accēt? acut?. s̄ vbi colo ē accēt? medi?. s̄ vbi ponit̄ piod? ibi ē accēt? ḡuis ⁊ dep̄ssus. **De q̄b?** dicet̄ in q̄rta pte alexādzi.

i. dtūs post h̄ i. accūs i. postcōstruūt.
Tercius hinc casus; et quartus sepe sequūtur
p vel i. appōito postpones subūge i. ḡm
Aut verbo subdes aduerbia; subde secundū
regenti i. p̄pōitio

Casum rectori. debet vox prepositiua
i. accō p̄cōstrui i. abltō casum i. deseruit. s̄ p̄pō

Quarto preiūgi vel sexto quē regit ipsa
¶ Snia prime ptis est. q̄ post verbū p̄onale dz p̄strui dtūs ⁊ accūs. qñ qz p̄iūctim qñqz diuisim. **De p̄mo.** to tibi panē. **De scdo.** fauco tibi
¶ **Queritur.** q̄re dz i textu. **Solutio** ideo. qz qñqz verbū p̄onale ē absolutū nō regēs casum a prepost. **exēplū.** vt **Johes** currit velocit̄.
¶ **Queritur.** an dtūs immediat? p̄struitur post verbū v̄ accūs. **Solutio** dtūs. **Nō** qz dtūs ē casus s̄btātie ⁊ accusatiō? ē casus accidētis ad mīnus fm modū. qz ē termin? actus verbi. mō s̄btātia ē añ accidēs. **Sed** qdā volūt q̄ qñ verbū ē v̄l mētissime trāsiōis q̄ tūc accūs v̄to ē immediatior. qz accūs est p̄pri? casus taliū v̄toz. s̄ dtūs solū in q̄ntū acq̄sitiue ponit̄. et tūc p̄ponit̄ accō. **Nō** p̄t esse. qz dtūs s̄ rē recipientē. accusatiō? rē receptā. mō recipiēs ē añ receptū. **Exemplū.** vt to tibi tunicam. **Et** principalis etiā ratio potest esse voluntas grāmaticoz.
¶ **Sententia** secūde partis que tangitur ibi. **Aut** v̄to subdes aduerbia ⁊ c̄. est ista. q̄ aduerbiū debz construī iuxta suum verbū
¶ **Queritur.** v̄trū aduerbiū debz p̄strui añ dtūs et accūs qñ verbū illos casus regit. ⁊ bz aduerbiū. **Solutio.** sic. qz aduerbiū fm **P̄siciantū** ē ad
u 4

De constructione

lectiuū verbi . sed inf adiectiuū ⁊ suū substantiuū ex eadē pte posita libit
mediabit. ḡ dicef sic ordinādo. to tenuiole tibi veniā. Et orl sepe.] qz ver
bū psonale nō sp post se bz aduerbiū s qñqz obliqū sine illo. vt lego li
brū. Tūc ibi. Subde scdm casum ⁊c.] Snia illi? terciē prius ē qz grūs vl
qñbz obliqū? dz poni post suā dictōez regētē. Et meli? p scdm itelligit
qñbz obliqū? qz grūs. qz alias alexāder estz diminut? de pstruētōe ab
latiui ⁊c. sic scda expositio includit grm et nō ecōuerso. ḡ ē melior ⁊c.

Querit. s qz regla collocāda est accūs a pteā pstruēt? **Solutio.** ille
accūs habz rōem suppositi. mō suppositū debz pstrui añ appositū. Et
emplū. vt magistz docere discipulos. ibi magistz a pteā pstruitur.

Arguit. ḡ alexāder ē ipsect? i suo pcessu. qz nullibi illā regulā posuit
Solutio. etiā tal' obliqū? pōstruēt p istā regulā. s de scdm casuz ⁊c.]

Queritur. quō pōt h fieri. cū tñ dictū ē qz intelligit de obliqū a ptepost
pstruētis. **Solutio** sic a pōrio sensu. qz sensus i hac regula faciliē intelli
tur. qz sicut obliqū? a ptepostrect? pōstruēt. ita obliqū? a pteā re
ctus pōstruētur fm similitudinē pportōis reddēdo singula singul'

Tūc ibi. debet wr ppositiua itāgitur qzta pars sine qz tal' ē. qz accūs
⁊ abltūs casus debet sequi pōdes cū qb? pstruētur. vt ad ptes. a tomo

Querit. qz ē illi? rō. **Solutio.** ista. qz agēs dz pcedē suū passuz. s ppo
sitiōes opant ad suos casus qb? deseruiūt sic agēs ad suū passū igit ⁊c.

Arguitur. ista regla ē insufficiēs. qz ppositio ponit etiā qñqz cū grō.
vt ten? cruz. **Solutio.** h est fm morē grecoz qz caruerūt ablatiuo. sed
fm morē nostz sp dz pponi accō vl abltō. nisi p illā figurā qz dz an astro
pba postponat fm sitū. tñ i mō pstruēdi dz sp pponi suo casuali.

Queritur. quō obliqū a ptepost pstruēt cū aduerbijs est ordinā
dus. ⁊ etiā cū interiectōibus. **Solutio.** a partepost. **Exemplū** pmi. vt
tunc tēporis. De secundo. O ineffabile virū

Arguitur. alexander in illis ordinatōibus est diminut? . qz illas non
ponit. **Solutio.** pprehendunt sub ista regula. qz aduerbiū ⁊ interiectio
sunt partes indeclinabiles sicut pō. **Etiā** ppositio ponit p aduerbialitē.

Querit. qz tunc poti? dēmiat de mō pstruēdi pōis qz aliaz par
tū in declinabiliū. **Solutio** ideo. qz pstruētio pōis est etiā pmiōz qz
constructōes aliaz partū indeclinabiliū

Querit. qz nō ponit aliquā regulā ordinādi pūctōes i ordib? . So
lutio qz illā postea ponit. Pūgere pūles dz pūctio casus ⁊c.] Al' dice
dū et meli? . id qz ars dz esse circa difficilia. sed facillimū ⁊ qsi apd oēs
notū ē pūctōez pūgere. diuersimō de tñ fm diuersas ei? spēs

verbo psonali .i. aliquib?

Infinitiuū persone sine quibusdam

De constructione

Intransitiua personarū est quādo per neutrum constructibilium importatur actus vel passio. vt homo albus

Arguitur. diuersorum generū et nō subalternati positoy diuerse sunt species. sed constructio trāsitua et intrāsitua sunt diuersa genera. ergo nō habebūt eadē species. Solutio. nō possunt habere eadē species. essentiales sed bene eadē species accidentales.

Queritur. qualis constructio est hic. est albus. Solutio. intrāsitua personarū. vnde. Rectus post substantiam personarū facit intransitiuam.

Arguit. Ibi per alteram constructibilium importatur actus. qz ibi est nōtus et appositum que faciūt constructionē intrāsituiā actui. Solutio. vtz est qm appositum importat actū. mō hic appositum nō importat actionē vel passionē. Et hic. putatur a petro est trāsitua actui. et tūc ad tertium dicēduz constructio capitur generaliter vt extendit se ad actōem et passiōem.

Querit. quot sunt qstia constructōis. Solutio tria. scilicet que qualis et quanta. Que querit de substantia. vtz sit trāsitua vel intrāsitua simplex vel reciproca. Qualis querit de q̄litate constructōis vtz sit p̄grua vel incōgrua. Sed q̄nta de q̄ntitate constructōis. vtz sit p̄fecta vel imp̄fecta. vñ.

Que trāsitua vel intrāsitua querit de q̄litate constructōis vtz sit p̄grua vel incōgrua. Sed q̄nta de q̄ntitate constructōis. vtz sit p̄fecta vel imp̄fecta. vñ. Et qm dicitur. constructio incōgrua nō est constructio. vt patz ex diffinitione. Solutio. vtz est scdō mō capiēdo constructōnē. s̄ bñ p̄mo mō vt p̄ patuit. Exēplū ē cū querit. que ē ista. hō currit. R̄ndēt. ē intrāsitua. Qual' ē ista. Plato disputat. R̄ndendū est p̄grua. Sed talis q̄stio nō est multū necessaria. ex h̄ q̄ ois constructio de q̄ alēxader hic loq̄t debz eē p̄grua. Quāta est ista constructio. hō currit. R̄ndendū ē q̄ ē p̄fecta. qz p̄fecta s̄iaz de mōstrat i aīo audiētis. Et q̄ infert correlariū q̄ sola constructio intrāsitua actui sup oēs alias constructōes dicit esse p̄fectior.

Construe habet talitē .i. an̄pone .i. vtm̄
Construe sic casū: si sit prepone vocatē.
 .i. post b̄ .i. ntm̄ .i. locas .i. post b̄ .i. pones
Hoc rectū ponis. hinc psonale locabis
 .i. psonale in pncipio locabis .i. p̄dicta nō sint ior̄de

Verbū. quod primo statues si cetera desint.

Generetia est q̄ constructio incipiēda est a vocatiuo si est in oratōe. et post vtm̄ debz sequi nōtus. post que dēbet poni verbū psonale. S̄z si nominatiu' et vtm̄ desint tūc constructio inchoanda est a verbo psonali.

Querit. q̄ ē rō ordis istū? terr' ad p̄cedētē. Solutio. ista. qz p̄ posuit modū generale de constructōe. h̄ ponit modū sp̄ales. s̄ ḡnale ē an̄ sp̄ale.

Querit. qd est ordo. Solutio. edicēdoz decimata series. Et ē ordo

De constructione

In pstructione duplex. scilicet natural' et artificial'. Natural' est quoniam pstructionibilia ordinantur secundum naturalem modum percipiendi secundum quod una dictio percipitur naturaliter sequitur aliam constructionem secundum proprium sensum. Sed artificialis ordo est quoniam pstructionibilia ordinantur secundum ornatum modum loquendi in quo appositum elongatur a supposito. adiectiuum a substantiuo propter ornatum modum loquendi. quod nullo modo potest fieri secundum naturalem ordinem de quo alexander loquitur in proprio sito. et qui habet ordinem voluntarium sibi correspondentem.

Queritur. quod est ratio quod verbum pstructionitur in oratione. **Solutio.** ista. quod verbum est casus exercitatio. modo exercitatio debet fieri in principio ante omnem actum.

Arguitur. pstructione inchoanda est ab aduerbio vnde dicitur. ut in hac. o cibus sic audi nos preciores. **Solutio.** id est casuum pstructione est inchoanda a vocatiuo. sed o aduerbium non est alicuius casus quoniam ipse sit simpliciter primum in constructione. Et post vocatiuum cum suis determinatibus debet sequi nomen ut petre colonie arnoldus currit. Et post vocatiuum debet sequi nomen vel aliquid supplens vicem nomen casus. de quo supra patuit.

Arguitur. pstructione non inchoat a verbo psonali. quod istud sepe est appositum quod ante se vult habere suppositum. **Solutio.** verum est explicite vel implicite

Queritur. quare nomen debet pcedere verbis psonale. **Solutio.** id est quod principium est ante principiatum. sed nomen significat per modum principii a quo actus verbi egreditur. ergo debet construi ante verbum

Queritur. quare a verbo psonali est inchoanda pstructione si alia deficiunt **Solutio.** secundum pfectionem. quod in omni verbo pme vel sede psonae certum intelligitur nomen et non exprimitur. et tunc inchoanda est ab illo verbo. et sicut in verbis eadem psonae itelligitur nomen p fusa et indeterminata. et tunc potest etiam a verbo illo inchoari pstructione

Queritur. quomodo modis potest inchoari pstructione. **Solutio.** octo modis. **Primo** a nomen. ut debet littera pntis textus. ut o petre p fice. **Secundo** ab ablatiuo vel nomen absolute positus. ut magister legere pueri p ficiunt. **Audita** ut p comia sunt. **pulla** tamen lubica. id est auditus p comis. **Tercio** p pstructiones et aduerbia coniuatores vel suspensiores ipotantia. ut quod estis quoniam etiam etiam. **Etiam** ille dicitur quod loquitur alexander ibi. **Quo** quod dicitur donec et. **Quarto** p aduerbium vocandi o. et p iniectiones exclamatiue positas. ut proce nephas. o infaustu die. **Quinto** p aliquos obliquos ratione relatio. ut p rez sequitur sua ples. **Sexto** p obliquos interrogatiue positos. ut que vides quantum ego supularat? **Suz.** **Septimo** p obliquos negatiuos. ut nullum clericum vidi. **Etiam** ratione diuisionis. ut sonoro alii? **ut** alii? **no** **ut.** Potest etiam inchoari a verbo impsonali pssiuo **ut** legitur. et active vocis. et p verbum excepte actio. ut pterit pluit nungit et

Queritur. quomodo est modus pueniendi ad debitam pstructionibilia ordinationem. **Solutio.** huiusmodi. **Primo** legenda est oratio disticta. et in legendum debet aduertiri de sententia quod potest etiam ordo elici. **Et** ut facilius occurrat p fiderabit quod principale suppositum et quod principale appositum. et alia sunt anera istis duobus

De constructione.

tribus sp. noib?

illa noia adiectiua

Res adiectiuis; vt sunt habilis piger aptus.

psinis tpi? ornatā sp. grāmatici dixerunt

Hanc olim pulchram veteres dixere figurā

Quia ē q̄ infinitiu? cōstruit p? verbū psonale finiti modi r pbēticiū r p? q̄dā noia adiectiua. Et q̄n noia adiectiua infinitiuo p̄cōstruūt dixerūt veteres fieri pulchrā figurā. De p̄mo vt volo legē. De sc̄do. apt? stude

Querit̄ hic ancedēter q̄d sit impedimētū. **Solu.** Cre. habil' cātare tio est indecens ordinatio p̄structibiliū p̄tra regulā vl' reglās grāmatici calēs p̄gruitatis. vel contra debitū modū loq̄ndi. vt infra patebit

Querit̄. q̄duplex ē illd̄ impedimētū. **Solutio.** duplex. s. p̄structōis r cōgruitatis. Cōstructōis ē illd̄ qd̄ peccat p̄ debitū modū p̄struēdi p? p̄p̄tū. vt isti s̄bueniat sua m̄. S; impedimētū p̄gruitatis ē qd̄ peccat p̄ reglās p̄gruitatis. vt sm̄ōes s̄m̄i p̄is sūt meditatio iusti. de q̄b? postea diceb̄.

Queritur. quot p̄tes s̄nie colligi solēt ex isto textū cū seq̄nti. **Solutio** q̄ttuor. **Prima** ē. Infinitiu? vult p̄strui cū q̄busdā verb' psonalibus. vt volo amare deū. **Sec̄do** infinitiu? p̄t p̄strui cū q̄busdā adiectiuis. vt sūt piger habilis aptus legere. **Tercio** infinitiu? p̄t p̄strui cū oppositis isto rum. vt volo batet oppositū. s. nolo. scio nescio audire studere. **Et** etiā cū synonymis eoz. **Quarto** q̄ multa verba p̄struunt cū infinitiuo mediante accō. vt audio ingm̄ docere. timeo magistr̄ venire.

Queritur. q̄re d̄z i textū q̄busdā. **Solutio.** ad innuēdū q̄ infinitiu? n̄ p̄t p̄strui cū oib? adiectiuis. s̄ solū cū illis q̄ importāt q̄litate p̄ quā s̄b lectū reddit̄ aptū vl' inceptū. potēs vl' impotēs ad agēdū. vt ē habil' legē prudēs intelligere. subtil' syllogizari. **Et** h̄ d̄z p̄p̄t̄ ista adiectiua alb? magis legere. qz illa nullā penit? dispositōez in ordie ad illū actū important. r ista adiectiua sunt que sunt de p̄ma r secūda specie qualitatis

Queritur. vtz ista adiectiua p̄nt cōstrui cū istis infinitiuis in q̄libet casu. **Solutio** sic s̄m̄ p̄ficiantū tā in recto q̄ in obliquo. de recto patet i textū. de obliquo. vt celerē sequi. celerē ad sequēdū.

Queritur. vtz ista ordō sit cōgrua. habil' legere. **Solutio.** illa ordō p̄t duplicif p̄siderari. **Quō** mō p̄ se. r sic ē simplz incōgrua. qz habil' s̄t accidētālē solū dispositōez q̄ nō p̄t eē illi? act? si significati p̄ infinitiuū p̄ncipiū. **Sec̄do** capitur cū inclusiōe alicui? s̄stantiui subintellecti. vt iobānes vl' petrus. r ille ut̄s regitur tūc a s̄bstātiuo verbo subintellecto.

Queritur. in illa ordō nulla est figura. vt tū dicit̄ text?. **Solutio.** q̄dā dicat̄ q̄ figura capit̄ ibi. p̄ornato mō loq̄ndi. s̄ dic̄ pulchrā. **Alij** dicūt q̄ p̄ ista figurā d̄z intelligi synecdoche. qz ibi ponit̄ infinitiu? p̄ accō. ge. tidij. s. habil' legere. i. habil' ad legēdū. s̄ p̄p̄t̄ ornatū d̄z habil' legere.

De constructione.

Querit. In qua regula est impedimentum. **S**olutio. primo in illa. **H**ic personale locabatur ibi dictum est quod per nomen dicitur sequi verbum personale finiti modi. **H**ic sequitur verbum infiniti modi. et hoc est verbum finiti modi. quod finitum est verbum substantiui subintelligit ut dictum est. **S**ecundo est in illa. **T**ercio hic casus. quod ibi dictum est quod per verbum dicitur sequi dicitur vel accusativus. **H**ic vero sequitur infinitiuus. **E**t illa prima regula est vera quoniam sunt in ordine. et ideo etiam non ad excludendum infinitiuum ad verbum finitiui modi subintelligit ista regula. **E**stige quod placet. **U**bi sunt due rationes illud vicium excusantes. **P**rima ratio quod potest fieri est voluntas gramaticorum. **S**ecunda ratio quod oportet fieri est modus loquendi ornat. ut dicitur in textu.

Verba que sunt debet iubet audet vultque preterque.

Vititur et temptat dignatur satque monetque

Constructio impersonali cum infinitivo

Incipit et tedit piget et pudet atque meretur.

Et properat gaudet delectat penitet urget

ista verba impersonalia

Et parat et discit decet et solet et licet adde

.i. verba .i. signata .i. signata habent propria significatioes

Que predicta notant et que contraria signant

.i. infinitiuis .i. verba .i. vales .i. acco apte ante posito

Addere multa potes quarto casu preeunte

Sententia est quod ista verba in textu posita et ipse silia. et etiam ipse prima in significatioe voluntatis constructi cum infinitiuis a prepositio. de primo. incipit perficere. de secundo. ut pudet loquor coram principibus. de tercio. ignorat perficere.

Queritur. quomodo infinitiuus constructus cum verbis personalibus et impersonalibus. **S**olutio sic. quod quoniam constructus cum verbis personalibus tunc requiritur verba preteritica. **R**atio est. quod actus generalis petit declarari per actum speciale. et infinitiuus potest ad iungi verbo preteritico. **E**t cum verbis impersonalibus indifferenter constructus cum verbis preteritis et non preteritis. **R**atio est. quod tam impersonalia preteritica quam non preteritica important actum generale. et cum illis potest constructus infinitiuus

Arguitur infinitiuus est confusus et non determinat verbum preteriticum. quod sine numeris et personis est dicitur donat. **S**olutio. est indeterminate quantum ad accidentia. sed est tamen determinatus quantum ad significatioem suam

Contra. ois congruitas oritur ex parte modorum finiti. infinitiuus caret talibus modis significandi. et cum nullo potest facere aliquam orationem congruam quod est falsum. **Q**uod preteritum quod infinitiuus est sine numeris et personis. **S**olutio est. licet non habet modum finiti speciale. habet tamen generale sicut et omne verbum. et sic licet sit confusus quod ad se. potest tamen esse determinatus ad quodam alia et ratione significatiois non modi significandi.

De pstructione

Arguitur ad motū nō ē mor? qnto pbificoz. s oia verba sūt p moduz flux? r fieri. g vñ n̄ p̄t alterz finiare. **Solutio.** q̄ ad motū extiozē n̄ p̄t finiare mot? extioz. s ad motū extiozē bñ p̄t fieri mot? infioz. que ipoz

Querit. vtrū i b̄ textu est impedimētū. **Solu** Cāt verba pberetica sic fm quosdā p̄ illā regulā. **Tercius** hinc casus.

Arguitur. ozo verbi infinitiui modi cū verbo psonali ē simplicit? pgrua g nullū ē ibi ipedimētū. añs pbat. qz qñ duo verba sūt pueniūt i vna ozo sine p̄iūctōe media tūc vñs illoz ē infinitiui modi. **Sic** ē i istis ozoib? cupio legere r sibi? ergo ē tonū latinū. **Solutio.** nō ē ibi impedimētuz pgruitatis sed pstructionis. et in illo nulla est incōgruitas.

Cōtra. ibi est pctm̄ p̄ra illā regulā. **Tercius** hinc casus. **Solutio.** est exceptio ab illa regulā s nō ois exceptio ē viciosa sicut hic in pposito.

Querit qd ē verbū pbericū. **Solutio.** illd qd iportat actū infiozē aie in p̄scēdo vl̄ volēdo. vt cupio volo glisco r silia. **Et** dicit pbericū a p̄thos qd ē p̄mū r heresis diuisio. qz iportat act? rōis qz fit p̄ma diuisio actū. vl̄ a p̄ter qd ē electio. qz talia verba impoztāt electōnem anime r h̄ dicit tertū. **Adde** mlta potes. lqz n̄ valz ista ozo. possum me sedere. s ista bñ valz. possum sedere. **Rō** ē. qz ozo p̄tās ex accō r infinitio vñs h̄z vñs casual qd casuale p̄dictū verbū h̄c nō p̄t post se. qz est absolutū

Ubi nōndū ē diuerso q̄ aliq̄ sunt verba q̄ nō p̄t cōiūgi infinitio nisi mediāte accō. vt n̄ possum dicē. doceo sedē. s bñ dicit. doceo te sedere. vl̄ n̄ sc̄tio calere. s sentio ignē calere. **S̄** q̄b? oia verba p̄ceptiua p̄hēdūt i silii s̄na. vt iuteo te cātare. **U**ñ etiā sunt qdā verba q̄ indznt p̄struūt cū infini

tio mediāte accō vl̄ sine accō. vt sunt verba pberetica. vt volo sedere. **Q**uerit. vtrū sit sp̄ eadē s̄na qñ verbū cōstruit cū i (volo me sedere finitio sine accō. vl̄ cū accusatiuo mediāte. **Solutio.** nō sp̄ sed qñqz. vt in hac ozo. volo sedere. et volo me sedere.

Querit. q̄ est regula general? q̄ elicic qñ infinitiu? p̄struit cū verbo psonali mediāte accō. **Solutio.** ista. qñcūqz accūs ponit iter duo verba q̄ rū vñs est indicatiui modi. alterz infinitiu? modi tūc accūs p̄t resolui in ntm̄. r verbū infinitiu? modi in verbū finiti? modi. dūmō ille accūs r̄git ab infinitiuo a p̄teante. s si regitur ab alio verbo. s. psonali a p̄epost tūc debet resolui in gerūdiū in dū. **Exēplū** de p̄mo **Iohis** vltio caplo. **Sic** eñ volo manere. i. volo vt is maneat. **Exēplū** de sc̄do. **Magnificauit** eñ fungi sacerdotio. i. magnificauit eñ ad fungendū sacerdotio

Queritur. quō infinitiuus ē construendus. **Solutio.** multis modis. **Primo** infinitiu? significās causaz finalē p̄t p̄strui cū verb ipoztātib? motū gr̄a illi? cause factū. vt vado piscari. **Ibi** vado impoztat motū ad locū. r piscari s̄ causam finalē illi? motus. **Et** hic comprehenduntur illa

De constructione

cōstrui cū illo aduerbio. vt lego bene. legēs bñ. Et sicut verbū p̄struitur cū infinitiuo ita p̄cipiū. vt cupio venire. cupiēs venire. et si p̄struit verbū cū obliq̄ a p̄post. etiā h̄ p̄c̄it ei? p̄cipio. q̄ dicit̄ i textu i p̄m̄i. Que iūges verto. Inō noīando aliq̄d quod cōstruitur cū verto. Ideo reglā in generali de omnibus est intelligenda

Queritur. q̄re participiū regit eūde casuz quē suū verbū a q̄ descēdit. **Solutio** id q̄ dicitōes idē s̄ntes regūt eūde casuz. s̄ verbū et p̄cipiū idē s̄nt. q̄ rē. **Q**uoz p̄t̄ q̄ ato s̄nt p̄ modū flux? et fieri. licz verbū h̄ s̄ p̄ modū distātis a s̄stātia. et p̄cipiū p̄ modū indistātis a s̄stātia. Et etiā am p̄t̄ p̄ floristā dicit̄. Et quēcūq̄ casuz mod? regit initialis rē.

Arguitur. ex isto seq̄t q̄ p̄cretū et abstra. cū reget eūde casum. q̄d falsuz ē. seq̄la p̄t̄. q̄z habēt idē significatū. vt bñ d̄r. alb? p̄dē. s̄ nō altdo p̄dē. **Solutio.** p̄cipiū h̄z idē significatū et eūde modū f̄ndi cū verto. s̄ cōcretū et abstractū d̄nt i mō f̄ndi. q̄z vñ s̄ s̄stātiue. aliud adiectiue

Arguit. p̄cipiū n̄ regit eūde casuz quē suū verbū a q̄ descēdit. q̄z crīmīoz regit acc̄m cū abltō. s̄ crīmīas t̄m acc̄m. **Solutio.** reglā intelligit̄ tur q̄ p̄cipiū manet eiusdē significatōis cui? generis ē suū verbū a q̄ descēdit. mō crīmīoz est generis p̄m̄is. et crīmīas ē t̄m generis actiui.

Contra. p̄cipiū p̄struitur cū alio casu q̄ suū verbū. **Solutio.** licz p̄cipiū s̄m istā regulā v̄z p̄strui cū eodē casu cū q̄ suū verbū. t̄m p̄ter h̄ p̄ p̄strui cū alio casu. vt indigeo iobē existente mḡto. existere nō p̄t regē ablatiuum sed bene existens in hoc exemplo.

Queritur. quare h̄ participiū existēs p̄t cōstrui cū abltō et nō suūm verbū. **Solutio.** quia p̄t cōstrui a p̄teante cū obliquo et nō suū verbū. et go etiā p̄t cōstrui cū ablatiuo a p̄tepost et nō suū verbū

Arguit. p̄cipiū n̄ regit a p̄tepost eūde casuz quē suū verbū. q̄ t̄ct? ē falsus. añs p̄bat. q̄z āple. tor̄ r̄git acc̄m et ablt̄m s̄m donatū. s̄ ei? p̄cipiū regit t̄m acc̄m. **Solutio.** sunt isti? reglē tres exceptōes. **Quaz** p̄ma ē. **P**ria exceptio fit i verb̄ cōib? q̄ p̄nt regē duos casuz. et p̄cipiū illoz vñ t̄m. **R**ō ē. q̄z verbū cōe h̄z v̄trāq̄ significatōez. p̄cipiū vna t̄m. **Q**ñ floristā. **V**erbū p̄m̄ie q̄uis agat et patiat. **S**ola p̄ ans ens rus t̄m actio significat. **D**us solū patiat. p̄ tus v̄trūq̄ nōt. **Q**ñ i ans v̄l i ens et i rus regit acc̄m. i dus ablt̄m. s̄ p̄ tus v̄trūq̄ nōt. i actiue et passiue s̄. q̄ v̄trūq̄ casuz p̄t regē. **S**cdā exceptio ē i p̄cipiūz v̄toz s̄stātiuoꝝ et v̄toꝝ. et eoz vim b̄ntū. q̄z nō s̄p̄ b̄nt eādē cōstruētōez suoz v̄toꝝ. vt video iobē b̄nē q̄ existit ton? ibi existit h̄z n̄t̄m a p̄tepost. s̄ nō p̄cipiū. vt h̄. video iobēz existēre ton?. h̄ nō valz. s̄ d̄r tonū. **T**ercia exceptio fit a n̄is a p̄teat̄n̄ rectis q̄ nō p̄nt regi a p̄teat̄n̄ a p̄cipiū. vt sup̄ patuit. licz bñ p̄strui cū p̄cipiūz sicut substantiua cū adiectiuis. vt lo legens libz

Queritur. a qua regula est exceptio. **Solutio** contra illam regulam

De constructione.

Impersonale locab. qz hic post nrm sequit obliquus. vt legens librum
Arguit. ista orō. mgr legēs vl' lectur? discipul' libz ē simplz pgrua.
S nō ē d' aliquā regulā. vñ Florista. Et quēcūq; casum mod? regit ini-
tial' Illū qsq; mod? r tpa qz requit. Infinita supina gerūdia picipāl
q;. Obliq; r nō rectis hec regula def. **Solutio.** nō ē h' aliqd' ipedimētuz
pgruitatis s' solū pstructōis. s' p modū exceptōis hic postea ponitur.

.i. verbū reddēs suppositū .i. ntūs sp. post se

Sed personale supponens rectus habebit

Snia ē q' ntūs solū reddit suppositū verbo psonali. vt mgr disputat.
Querit. qzē ponit ista reglā. **Dom** ad remouēdū dubiū. qz dictum ē.
Que iūges verbo iūges et picipātī ab illa regula excipit q' nominati-
uus nō potest reddere suppositū participio.

Arguitur. picipiū p' cōstrui cum ntō a pteante sicut suū verbū. vt iō
hānes cātās currit. **Solutio.** bñ cōstruitur cū ntō a ptean' vt dictū ē. tū
ille ntūs nō reddit picipio suppositū. sed verbo principaliter

Queritur. qzē participiū nō p' regere ntū a ptean'. **Solutio.** qz sup-
positū s' p modū p se stāns a q' act? verbi egredit'. s' picipiū s' p modū
alteri iterētis. qz flux? requit sbiectū. s' verbū p modū distācie q' fit p co-
pulā iūgētē actū verbi ad suppositū. Al' iō qz oīs dōs regēs nrm casū s'
p modū dicibil' de altero. s' h' nō facit picipiū s' solū verbū. r ille modus
fijidi ē cā qzē verbū regit nrm a ptean' qui remouetur a picipio.

Arguitur. ista reglā ponit hic supflue. qz ibi ē posita. **Sult** intrāstitio
Solutio. alie ponit hic r alie ibi. hic enī ponitur incidentalit' ad remouē-
dū dubiū. vt dictū est. in principio vero hui? ponitur principaliter.

Querit. qzē picipiū regit eūdē casum quē suū verbū a q' descendit sal-
te a ptepost. **Dom** iō. qz hz idē significatū cū verbo. s' hz eādē pstructōem.
psequētia p3 p floristā dicētē. Seruat pstructū seruat quoq; significatū

Querit. qzē regle d' dictōib? alijs solēt poni circa istū textū. **Dom** tres
Quaz pma ē. q' quēcūq; casuz regit idicatiū illū regūt oēs aliq' modi r
alia tpa ab ipō formata. **Inde** d3 tñ excipi accūs q' nō p' regi a verb' pas-
siuis. s' verbū passiuū bñ p' regē aliū obliquū quē regit verbū pter accūs
vñ Florista. Et quēcūq; casuz mod? fgit initial'. Illū qsq; mod? r tpa
qz requit. Infinita supina gerūdia picipālq;. Obliq; r nō rect' hec re-
gula def. **Secda** reglā ē. quēcūq; casum regit ntūs illū etiā regūt omīs
ei? obliq;. vñ. Casuz quē rect? fgar hūc islectio tota. Et reglā itelligit d'
toto ntō q' hz idē regimē i omī genere. qd' d3 ppe istas dictōes. aliqd. ni-
bil modicū. q' solū regūt gēm dū sunt neutri generis r nti casus. vt mo-
dicū vini. aliqd' cervisic. nihil aq;. Et h' ē vey ppe loqndo. **Tercia** reglā
ē. quēcūq; casuz regit positiuū illū etiā p' regē ppatiū r suplatiuū. Et
intelligit de q'buscūq; ppatiuis siue sint aduerbiales siue noiales vt et

De constructione

supradictis patuit. dicendo similis mihi. similiter mihi.

p vel .i. casus p̄cōstruunt dōcē regēte absoluti

Aut ablatiui preuenit rectore soluti

p vel postcōstruunt .i. raro i medio pones .i. abltōs

Aut postponuntur: sed vix interseris illos

Constructio ablatiuorum absolute positiorum

Quia ē q̄ ablatiui absolute positi q̄nq; p̄cōstruunt. q̄nq; postcōstruunt s̄ raro i medio. orō p̄t ab eis inchoari v̄l imitari. s̄ vix. i. raro v̄l nūq; p̄vniunt i medio orōis. **Exemplū.** vt mḡo legēte pueri p̄ficiūt. Si exponuntur p̄ditionaliter tūc debent p̄cōstrui. s̄ si exponunt t̄p̄aliter debet postcōstrui

Queritur. q̄re nō debet poni i medio. **Respon.** id. q̄ inter suppositū et appositū nihil mediabit. s̄ nō ponit i medio. Et h̄ est v̄x nisi aliqd fuerit determinatio ipsius suppositū. qd̄ raro puenire p̄t istis abltis. vt b. Petrus coadiuuatib; alijs aplis traxit multitudinē pisciū

Arguitur. inter suppositū et appositū p̄t aliqd mediare. ergo illa rō ē falsa. vt fili; henrici currit. ibi ille gr̄s henrici mediat inter suppositū et appositū. **Solutio.** h̄ verū est nisi aliqd fuerit determinatio ipsius suppositū illud potest mediare. **Ratio illi;** est. q̄ suppositū se habet p̄ modū substantiē. appositū vero p̄ modū accidentis.

Contra. ex illo sequeretur q̄ inter suppositū et appositū necessario aliqd mediat. q̄ accidens nō p̄t significari inesse substantiē nisi p̄ mediū copule que includit in quoliter verbo. **Solutio.** hoc solū est ex pte nri q̄ aliter illū modū intercedi exprimerē nō possumus. sed fm̄ rē inter substantiā et quedā accidentia nihil potest mediare.

Arguit verbū significat p̄ modū distantis a substantiā sub rōe copule verbalis que est inter suppositū et appositū et actū sp̄cālē verbi. ergo inter suppositū et appositū p̄t esse mediū. **Solutio p̄ma.** nō p̄t esse mediū qd̄ ē nota diuersitatis. **Secda solutio** est q̄ inter suppositū et appositū totale nō erit mediū. mō actus general̄ et sp̄cāl̄ sunt vnū totale suppositū

Queritur. i q̄ differentia sunt ablatiui absolute positi. **Respon.** i tali differentia. q̄ aliq; p̄cōstruunt ita q̄ nullo mō p̄nt postcōstrui. **Exemplū.** vt mḡo legente discipuli ei; p̄ficiūt. ille abltis nullo mō p̄t postcōstrui. p̄pter illud relatiuū ei; qd̄ necessārio v̄z p̄strui post suū antecedēs. Alij ablatiui postcōstruunt. ita q̄ nullo mō p̄nt p̄cōstrui. vt pueri p̄ficiūt mḡo eorū legente. et hoc p̄pter illud relatiuū eorū. Aliq; v̄lūt i medio p̄strui et nō in p̄ncipio v̄l i fine. licet h̄ raro cōtingit. **Exemplū.** vt dū mḡ vocet. ip̄o eni vocēte pueri p̄ficiūt. **Silz** hic. coadiuuatib; alijs aplis petrus traxit multitudinē pisciū. Aliq; vero indifferēter p̄cōstruunt vel postcōstruunt. vt in ista oratōe absolute sumpra sine relatiuo. vt mḡo legente pueri proficiunt. **Et** istud totū patet ex resolutionibus istoz ablatiuorum

De constructione.

Queritur q̄le impedimētū tāgitur hic. **D**ōm q̄ hic tāgit̄ impedimētūz
illā regulā. **N**ot rectū ponis. Iqz ibi d̄z q̄ p̄structio v̄z inchoari a n̄tō
hic inchoat q̄nqz ab abltō. **E**t rō q̄ p̄t fieri impedimētū ē facil' resolutio
illoz abltōz i orōem aliquā in qua ponit̄ n̄tūs. vt sole oriēte dies est. i.
dū sol orit̄ dies est. **S**ed rō q̄ze optet fieri est ornat' mod' loq̄ndi

Querit̄. q̄n ablatiui debent p̄cōstrui v̄l postcōstrui. **S**olutio. q̄n ablati
bāt̄ se vt causa respectu suppositi r̄ apppositi tūc debent p̄cōstrui. qz p̄m
naturalē ordinē causa p̄cedit effectū. **E**xēplū vt sole oriēte v̄l lucēte di
es ē. Iur solis ē cā diei. **P**luuia cadēte terza madescit. pluuia ē cā made
factōis terre. **S** q̄n isti ablati b̄nt se vt effect' r̄ suppositū cū appposito vt
cā tūc debēt postcōstrui ex eadē rōe. vt ignis calefcit aq̄ calefcēte. s̄ si bu
iūmo di ablati se nō b̄nt vt cā v̄l effect'. tūc p̄nt idēnt̄ p̄cōstrui v̄l postcō
strui. vt me pueniēte i colonia viguit̄ ep̄s. v̄l ep̄s morit̄ me recedēte ab

Querit̄. quō isti ablati sunt resoluēdi. **S**olutio. ablati p̄mo **C**ollādia
mō positi debēt resolui p̄ si. sed ablati sc̄do mō positi debēt resolui p̄ quia.
Tercio mō positi debēt resolui p̄ dū. v̄n. **P**er dū v̄l p̄ si v̄l p̄ qz iure r̄sol
ui **A**blatūs habz q̄ rectore caret. **E**t q̄ correlatiōe p̄tz q̄ implicite faciūt
p̄positōez bypoteticā. q̄ sit resolutōe facta ex p̄t̄e bypotetica

Querit̄. q̄ze isti ablati in dū ponūt̄ i medio. **S**olutio p̄p̄t̄ duas causas
Pria ē ne locutio v̄l orō reddat̄ falsa. vt pet̄' ceteris aplis coadiuātī
b' traxit̄ mltitudinē pisciū. nō i p̄ncipio. qz ceteris dicit̄ respectū ad ali
qd̄ aū se. n̄ i fine qz tūc p̄positio eēt̄ falsa. vt pet̄' traxit̄ magnā mltitudi
nē pisciū se solo. **S**c̄da ē cā relatiōis. vt m̄gr̄ reiebat̄ q̄ intrate scolaf̄ dī
scipuli tacuerūt̄. **E**t penes relatiuū p̄structio istoꝝ abltōꝝ variat̄ trib' d̄
modis. **P**rio q̄n ablati sunt aīcedēs tūc debēt p̄cōstrui. vt m̄gr̄o legente
scolares ei' p̄tremiscūt̄. **S**c̄do q̄n relatiuū ē ablati p̄iūctū tūc debēt p̄
cōstrui. vt pueri p̄ficiūt̄ m̄gr̄o eoꝝ legēte. **T**ercio q̄n ponūt̄ duo flatina
i vna orōe tūc ponūt̄ q̄nqz i medio. vt pueniētib' discipul' suis iesus ait̄ eis

verbū vocatiuū .i. verbū .i. v̄tōꝝ r̄ s̄boꝝ

Appellans verbū substantiuūqz vel horūm

i. a. urā .i. seruās .i. a p̄tēpost̄ .i. n̄tū .i. interdū .i. ponent̄

Um retinens post se rectū quādoqz locabūt̄.

.i. substantiuū alijs attributa vis et natura

Et substantiuū data significatio verbi

.i. verbis aliq̄n .i. cū n̄tō a p̄tēpost̄ dari

Passiuū sepe solet constructio tradi

Sentētia ē q̄ sepe appellās. i. vocatiuū r̄ substantiuū verbū r̄ verbūz
v̄m horū v̄tōꝝ r̄ retinēs locabūt̄ q̄nqz post se. rectū. i. n̄tū. **D**e primo vt

De constructione.

sum bonus. De secundo. ut vocor iobanes. De tercio. baptisus petrus
Sicut ibi. Et substantiui data re. Sicut enim est significatio et constructio verbi
substantiui est data. et solus sepe tradit. i. actiui verbi passiuus. Hoc est quod verba pas-

sua habent sepe vim verborum subiectorum predictorum. ut ego efficior in genitivo. ego ordior per
Arguitur huiusmodi regula ponit superflua. quia posita est ibi. Sepe vocans verbum
casus verbum. Solutio. ibi ponit de regulis. hic ponitur de constructione

Queritur. quare dicitur in textu sepe. In multis locis fallit quod ista verba
non habent nisi casum post se. ut ibi dictum est. Sepe vocans verbum

Arguitur. nisi per modum principii. non dicitur a prepositio constructi. Solutio. verum
est quod per se debet constructi. sed per accidens potest constructi ex parte rei significate.

Contra. ex illo sequitur quod ablativus deberet constructi per se loquendo. probatur quia
ille casus debet constructi quod per modum principii. sed ablativus secundum modernos per
modum principii. Solutio. nisi simpliciter est casus principii. tamen ablativus ponitur in
est obliquus. id est a prepositio constructi existens principii quod actus verbi specificatur.

Arguitur. verbum substantiuum non potest habere nisi a prepositio. sed regula est falsa. pro
bat in ista oratione. volo vos esse viros. vos. ibi esse habet post se accusativum. Solutio
ista regula est intelligenda quod non habet obliquus casus a prepositio. sed quod non habet
nisi a prepositio etiam habet nisi a prepositio. et tamen tenetur copulatiue

Arguitur. quod tenet copulatiue etiam habet post se obliquus. sed solutio falsa.
ante. probatur in isto exemplo. fauce petro cupienti esse docto. Solutio. ista regu-
la intelligitur de verbo substantiuo capto copulatiue. sed esse est infiniti modi
sed habet intelligit de esse quod se habet tale casum a prepositio quod habet a prepositio.

Contra. hoc est falsum. probatur in hoc exemplo. Nunquid pax est vobis molestos
esse vobis? Solutio. subintelligit ille accusativus vos. et tamen habet similes casus.

Contra. ergo a simili licitum esset dicere. ego cupio molestus esse vobis?
dicendum. illa oratio et similes non sunt trabende in usum. sed si inueniantur
tunc apud auctores. debent per subintellectionem excusari.

Queritur. quod dantes nos verba ista post se requirunt. Primum verbum substantiuum
potest habere nisi per primum nominis vel appellatiui. De primo. iste est henricus. id est secundo. iste
est henricus. Sed verbum vestrum proprie habet post se nisi nominis per primum. et improprie sepe recipit
habere nisi nominis appellatiui. De primo. ut ego vocor iobes. De secundo. iste ab omni
bono vobis stultus. Et dicitur quod vocat sterili. Et etiam verbum habet vim verbi uti
ut baptisus petrus. Sed verbum habet vim verbi substantiuum constructi cum non im-
portate dispositioes vel idiosyncrasias ad actum verbi. sed congrue non dicitur. Iobes
sedet lapis. quia lapis non disponit suppositum ad actum sedendi. sed non dicitur. sedeo cur-
us. quia ille non disponit ad actum sedendi. sedeo rectus? ille non rectus? idispo-
nit ad actum sedendi. quia in illo actu crura non porrigunt ad sustentationes. sed colligunt.

Queritur. quod dicitur. curro velox ut velox est ibi nisi casus vel? Cuiusmodi sedendi
adverbium. Primum secundum Petrum helve est adverbium ad minus? secundum officium. sed secundum
substantiam et modum significandi est nomen.

De constructione.

Queritur. i. quot casib? p̄r tale adiectm̄ ⁊ s̄llē s̄c̄ veloz ⁊ supb? ⁊ c̄. p̄
in adverbialz. D̄m̄ i oib?. De n̄o. vt sedeo supb?. De ḡto. recordor io
h̄anis sedēz supbi. De dr̄o. fauco ioh̄i sedēti supbo. De acc̄o. diligo petz
sedentē supbū. De ablt̄o. vt venio a petro sedēte supbo. vñ?. Aduerbiū
more casus tibi quisq; locatur. **E**rcipitur tñ vocatiuus.

Querit. vtz ista orō sit p̄grua. tace tu h̄o idoct? D̄m̄ s̄c̄ ista ē p̄grua
tace tu h̄o idocte. ita ista p̄dicta. s̄i ea itelligitur p̄cipiū verbi s̄bstātiui.
vt sit sensus. tu h̄o existēs idoct? tace. **E**t sic de s̄llib? talib? dicēdum est

Quare h̄ pl? loq̄t de verb̄ passiuis q̄ neutralib?. q̄ tñ sepissime habēt
v̄im verbi s̄bstātiui ⁊ eadē p̄structōez. vt q̄ d̄dit puerus n̄ vicit iust?.
D̄m̄. d̄ ill' verb̄ paruit. s̄. ibi. **E**xpe v̄ō ns verbū. iō de illis nō fit h̄ mētio

Querit. i. quā regulā ponit h̄ ipedimētū D̄m̄ i s̄llā r̄gulā. **H**oc re
ctū ponis. tibi dicit q̄ n̄tūs d̄z p̄cedē. s̄ fm̄ mētē isti? regle seq̄t. **E**t tunc
rō excusans ē natura copulatiua. ⁊ sp̄al' v̄is istoz verboz. vñ h̄ rect? q̄ se
q̄tur ē regēs sine ipedimēto p̄ illā regulā. **S**ubde sedm̄ casum rectori.]

omnes te dictōes et noia in hoc textu posita.

Quis qualis quāt? cui? cuias quot? et quot.

.i. accepta tāq; relatiua .i. oino p̄cōstrui .i. tenentur

Istia relatiue penitus precedere debent

.i. casus .i. p̄pones .i. posita interrogatiue

Obliquos verbo p̄uēges nulla rogando

.i. istā .i. sociādī .i. obseruāt .i. normā

Hac sua iungendi retinent aduerbia formaz

Sentia ē q̄ obliq; istoz noim. q̄s q̄lis q̄nt? ⁊ c̄. interrogatiue ⁊ relatiue
posita p̄cōstruūt illis verb̄ a q̄b? regūt a p̄post. **D**e p̄mo. quē vidistis
pastozes. d̄ sedo. sorres currit quē video. **E**t s̄llz sua aduerbia. i. aduerbia
formata siue descēdētia ab his dictōib? habēt h̄ac eadē formā p̄struēdi
vt q̄liter quō q̄ntū ⁊ c̄. **E**t d̄z n̄d̄nt obliq; qz recti istoz noim a p̄cañ ⁊
a p̄post regūt. **D**e p̄mo q̄s currit. **D**e sedo. vt ioh̄es ē talis q̄lē vides.
⁊ sic d̄ alijs. **E**xpl̄i d̄ aduerbijs. vt petz? sc̄p̄it talit' q̄liter arnoldus.

Querit. vtz solū isti obliqui p̄cōstruūt. **D**m̄ nō. sed etiā eoz veter.
minatōes. vt ibi. cuius forti p̄tentie genu curuatur omne.

Arguitur. n̄tūs istoz obliqoz p̄cōstruitur ⁊ etiā a p̄post regit. vt
quis es tu. ibi quis p̄cōstruitur ⁊ a p̄post regitur. **D**icēdū. hoc raro s̄c̄
in p̄posito cōtingit. ⁊ ergo alexāder de illo nō facit mentionē. et nō regi
tur a p̄caute. qz alias verbū habet et ibi duo supposita.

Mōndū q̄ obliq; istoz noim infimite positi a p̄cañ p̄struūt ⁊ etiā a p̄te
post regūt. s̄ qz h̄ etiā nō p̄tigit fr̄eq̄nt' alexāder d̄ illo n̄ facit mētionēz.

De constructione

Arguitur a partente pstruuntur et etia a pteante regit. & b falsus. Et ut i hac oratōe. quē penitet. Solutio illa regula loquitur de verbis psonalibus. s. hic ponitur verbū impersonale. qd fm qsdā accū illū regit a pte ante. Sed hoc supra reprobati est. ergo argumentū est nullū.

Cōtra. nūq obliq istoz noim debet a ptean pstrui. etiā cū qdāq verbo cōstruit. s. pbat qz obliq flatui pnoialiu. s. is su? ipe sui nūq p cōstruuntur. ergo nec isti. p locū a sili. Solutio. nō ē sile. qz relativa noialia includūt cōiunctōez et in quā resolunt. mō p iunctio et est ppositiue ordis. Sed illā nō includūt relativa pnoialia. Et quo pty qz relativis noialibus nunq p addi copula sed bñ pnomialib? ut nō dicat. fortes currit et qui mouetur. sed bene fortes currit et ille mouetur.

Queritur utrū ista relativa et interrogatiua sp debēt pcedere totaz ordem. Solutio. nō. s. solū in illis clausul in q b ponūtur. ita q pcedunt sua verba. Rō qre interrogatiua pcedere debet ē ista. Prio qz sūt p fute et indeterminate. iō pponūtur ut specificent p seqntia. Secdo iō pcedūt. qz p interrogatiua excitatur interrogat? et sic qdāmodo significāt excitatiue. modo excitatio habz fieri in principio ante verbū.

Queritur. quare relativa p cōstrui debent. Dicēdū ideo. qz ista includunt aliquā cōiunctiōē. modo cōiunctio debz pponi secūdo vorto qd cōiungit seu copulat ad primū. ut hoc nomen qui valet tantū sicut hec clausula. et ille. qualis valet tantū sicut et talis.

Queritur. quot modis obliquus debet p cōstrui. Rōm. qrtuoz modis. Primo rōe interrogatōis. ut quē vidistis. Secdo rōe relatōis. ut isti s. veniat sua mater. Tercio rōe negatōis. cuius vis sp cadit sup verbū in ppositōe positū. ut nullū video. Quarto rōe diuisiōis. ut qntitatis aliō primū aliud discretū. vnde. Questio. latio. siue negatio. scilicet o si sit. Obliquos verbo pziunges missa rogando.

Queritur. q ē differētia inter quis et qui. Solutio. ista. qz quis sp ponitur interrogatiue. s. qui i singulari nūero solū ponitur relative. et i plurali numero interrogatiue et relative simul. Et qui p̄t adhuc duobus modis poni pter modos p̄s positos. Primo ponit p qlis. Tercius. Nūc p̄mēno te ostēdo qui vir sis. id ē qlis. Secūdo ponitur p quomodo. ut qui potest hoc fieri. id ē quomodo. Etia est differētia inter qd et quod. nā quid est substantiuū. ideo vult adiūgi adiectiuis et substantiuo genitiui. De primo. ut qd mirabi. e. De secdo. qd mali feci. Sed quod ē adiectiuū ideo requirit substantiuū. ut quod animal coznib? lefit.

Quē ē dīntia int̄ cuias et cui? nā cuias p̄mo q̄rit de gēte. et i eadē q̄stione sibi iūgēdus est accūs. ut cuias est gentē. Respondet. thetonic? est gentem. hispanus est gentē. Secūdo de patria. ut cuias est patria. diēndū gbelrensis est patria. Tercio de secta. ut cuias p̄bs es tu. di. edū

De constructione.

sum peripateticus. Quarto de opinioe. ut cuius e opinioes. ddm nram.
S3 cui? a. um. declinabile p oēs casus z genera qrit d possessore. ut cuius
ē iste liber. cuiā ē ista testia. vñ? Dic mihi damera cuiū precus an melitri.
Mō vey egois. nup mibi tradidit egon. Et dz rñderi grūs fñs possessō
re. vl' nūs noial' vl' pnoial' possessu? ut cui? ē gladi? Rñdet me? nico
lai' vl' nicolain? vñ? Hū qrit cui? sbūgat sibi rect? Possessuoz grūs

Mōndū q dñtia ē inf grām cui? a qō pmitiuū. z nēm cu Cuiē poz
iūs a. um. possessuū. qz cuius pmitiuū p adūgi cuiūbz dictōi cuiuscūqz
generis vel numeri. ut cuius est vestis. vel cui? sunt vestes. S3 cui? pos
sessuū vult solū adūgi suo substantiuo i eodē genere z nūero. ut cuiā sūt
pecora. cuiū ē pec? Secō etlā dñt i accētu. nā cui? pmitiuū pñā sylla
bā acuit. z scō am grauat. z cui? possessuū vltimā acuit. Tercio cui? pri
mitiuū s' possessōre. z cui? possessuū qrit de possessore z re possessa.

Nota qtus pmo qrit de ordie. ut q? ē iste. rñdetur fert? Secō qrit
d nūero. ut qta ē hora. dz respōdēdo pma. vñ. Per qtus h nomē nume
rus s' ordo notat. Quot? ille sedet. die z quora luna mutatur

Queritur. qe modis scribit illa dco quod. ddm trib? modis. Pmo p
d. ut ē relatiuū pnoiale siue noiale a qō vl' q. ut video aial a lōgū qd
currit. Secō scribitur p t. z sic ē n omē nūerale. ut q? sunt emiatōes no
mīnū z' declatōis. z d illo loqur hic alerāder. Tercio scribit sepe p i
formatōe iuuenū p tytellū i verso. ut sic q. z' ē pñctio. ut ambulāt velo
citer q intrēt ciuitatē hac die. vñ. Per d pnomē tytell? pñctio fertur
Quot pt septū nomē nūerale vocat. Et illd qrit d nūero cardinali. ut qe
sunt supposita i vniuersitate coloniēsi. rñdet mille. Inde venit qtennis
ad qd rñdet vñenis biēnis triēnis qdriēnis. Vnozennis. der vye mar
lich ist. Daiozennis q bz ānos. vñ? Anni de nūero qres solet qtennis.
Anni pposita sūt illi sbiciēda. Sbice ququēnis z te si qzo qtenis. S3
qteplū qrit d nūero pōderali. ut qteplū ē lardū. rñdet qdteplū vl' als.
Et qtangulū qrit d nūero angulari. ad qd rñdet. qdrangulū qntangu.

Querit. p quā regulā ē h ipedimētū. ddm p illā Cū. sextangulū.
regulā. Tercio hinc casus sibi dicit q dūs z accūs debent seq. h fm istā
regulā pōstruūt. Sed ratio excusans est facil' resolutio illoz in nēm.
vel est ex natura relatiuoz z interrogatiuoz q pcedant.

Queritur. quot modis aduerbia istoz p dictoz pnt sumi. ddm trib?
modis. primo interrogatiue. scōo relatiue. tercio indiffinitē. Exemplū
pni. ut qliter studet iohes. rñdet te. De scōo. iohes studet talit' qliter
petrus. De tercio. nescitis qliter iohānes pñct

Querit p quā regulā b' regulā. p hē sua iūgēdi lē ipedimētū. ddm
p illā. Aut verō sub des aduerbiā sibi ei dicitū ē q aduerbiū dz pōm iū
xta suū verbū a pposit. h vero dz q dñt pcedē sua verba. Rō q p fieri ē

De pstructione

illa. qz itelligibilior sit sñia. Vel illa. qz ē d natura illoz in q̄tū sūt inro
gatiua v̄l relatiua. Sz rō q̄re optz fieri ē cōnat? mod? loq̄ndi. Q̄nat?
eni mod? ē sepe q̄ dco recta s̄m modū pferēdi p̄cedat dicēdez regēte

B̄ inrogatm̄ alicui? rei

B̄ inrogatm̄ cēntia rei inrogat

Quis propriū nomē et que substantia querit.

**Questio p̄ quis
et que**

s̄p. nomē notū ē

.i. cēntia interrogari

Si propriū nomē debet substantia queri

.i. suba p̄gnita .i. alic? rei solū

Qua nota proprio tantū de nomine quero

.i. de nomine appellatiue qualitatis

Cōmuni per quis etiā de nomine queris

Quis bon? ē aratro bos. q̄s natat i equoze piscis

Sentia ē qz B̄ inrogatm̄ q̄s q̄rit nomē p̄puz. r̄ q̄ q̄rit s̄baz rei. s̄ q̄n no
mē p̄puz ē notū tūc q̄rit de suba rei. r̄ si substātia ē nota. tūc q̄rit de no
mine p̄puz. Exēplū de noie p̄puz. vt cū q̄rit. q̄s vocat iste. r̄ndet petr? vel
paul?. Exēplū de suba. vt cū q̄rit. q̄s vocatur petrus. r̄ndet iste vel ille

Querit. q̄re defmiat hic de illo inrogatiuo q̄s r̄ nō de alijs. **S**olutio
id. qz inē oia inrogatiua est p̄mūi? r̄ p̄ncipali?. qz q̄rit de substātia r̄
accidēte. s̄ est p̄ncipali?. et q̄rit de noie p̄puz r̄ appellatiuo. s̄ ē p̄mūiūs
Et q̄n substātia est nota tūc debz queri de p̄prio noie. qz q̄stio ē de du
bys. eo qz q̄stio s̄m petr? byspanū i q̄nto tractatu est dubitabil? p̄positio.
s̄ est solū de illo qd̄ ignorat. r̄ nō de illo quod est notū.

Querit q̄n p̄puz nomē ē notū r̄ q̄n substātia. **R**dm̄ tūc p̄puz nomē
ē notū q̄n i inrogatōe facta p̄ q̄s nomē p̄puz. ponit. de cui? suba inter
rogat. vt q̄s d̄r petr?. **S**ed substātia ē nota q̄n i inrogatōe facta p̄ q̄s
ponit. p̄ nomē demōstrās substātia. de cui? p̄puz noie querit. vt q̄s ē ille

Querit. q̄n q̄s q̄rit de noie appellatiuo. **R**dm̄ tūc q̄n p̄ q̄s q̄rit de aliq̄
p̄betate q̄ p̄uenit eā p̄mo r̄ eq̄lter oib? indiuiduis alicui? generis vel
sp̄ci. vt q̄s ē dignissima creaturaz. r̄ndet hō. r̄ nō petr? v̄l paul?. qz illa p̄
p̄etas cōuenit omnib? indiuiduis hūa r̄ spe. iei. ergo r̄ndet per nomē cō
mune. r̄ similia sunt exēpla in textu de nomine p̄mūi. i. appellatiuo.

Arguitur. q̄s nō q̄rit. qz q̄stio ē ip̄i? dubitātis. qd̄ p̄uenit solū rōnali
creature. **S**olutio. hō q̄rit p̄ncipali? sed q̄s instrumētali? qz est p̄puz
instrumētū hominis dubitātis. sicut acus est p̄puz instrumētū sartoris

Terra. nō est dubitātis instrumētū. qz est infinite q̄lītatis s̄m grāma
tios. **S**olutio. nō capitur tūc infinite sed inrogatiue.

De constructione

Queritur. quod capit sba b i textu. **D**om gñalr p qñq; cētia abso-
luta. siue sit substantia siue accidēs absolutū. vt sunt albedo nigredo.

Querit. q̄ ē dñtia inf vter 7 q̄s. 7 q̄ ē eoz pueniētia. **S**olutio. pueni-
unt. qz ato d ppo noie q̄rūt. s̄ dñt qz vter q̄rit solū vñū de duob⁹. vel
vñū inf duos. s̄ q̄s q̄rit d vno inf ples. vt loq̄ndo d forte 7 platōe vter
illoz excedit. 7 nō q̄s illoz. 7 fit i oib⁹ gñib⁹ 7 casib⁹. vt vtrā manum
bellādo amittit. **S**z q̄s petit de plib⁹ vñū. vt quē digitoz amittit. **E**t vtz
noialitē captū q̄rit vñū d duob⁹. s̄ p̄iuctōnalitē ē idem qd̄ an. vt q̄zo a te
vtr tu sis bon⁹ v l mal⁹. **E**t illo p̄mo mō pt poni idiffinitē. vt nescit vter
illoz fecit. **E**t solz aliqñ gemiari. vt vter vtrū accusauit. i. q̄s loz duoz
alterz accusauit. i. vt vn⁹ solū accuset 7 alter accuset. **S**z si rñdet. vterq;
illoz accusat. sensus ē. q̄ qlibz ē accusans 7 accusat⁹. qz vterq; s̄ duos
Et eadē naturā obfuar aduerbia illoz p̄dcoz. vtriq; .i. ab vtrq; pte
Altrifec⁹. .i. ab altera vl vna pte. **N**eutralibz. in ab ista nec ab illa pte
Neutralz. .i. nec i ista pte nec i illa. **E**odē mō q̄s gemiat i q̄zēdo. **I**n di-
uerf tñ casib⁹ de plib⁹. vt nescio q̄squē accusas. .i. quis inter plures.

interrogatiua .i. eōles .i. petit .i. addi tā rectos q̄ obliq̄s

Conueniētia
interrogatiui
et responsiui

Questiua pares optant reddi sibi casus

Sentētia ē q̄ interrogatiui 7 suū respōsiuū vlt̄ puenire i casu. vt
q̄s ē i ecclesia. **R**ñdet. pastor. vñ. **Q**uo casu q̄ris sic respondere iuteris

Arguit. interrogatiui 7 suū rñsiuū n̄ sunt sp̄ eiusdē casus. s̄ male dicit.
q̄sitiua pares optāt reddi sibi casus. vt ptz i h̄ exēplo. **Q**ualitē celū mo-
uet. rñdet. circularitē. **S**olutio. regla intelligit qñ ambo sūt dcoēs casuales

Cōtra. qñ ambo sunt dcoēs casuales nō sunt eiusdē casus. s̄ solutio
falsa. añcedēs pbatur in h̄ exēplo. **Q**ualitas noim in quo ē. biptita est.
Solutio. optet vt regant ab eodē regente. 7 ex eadem parte

Pro cui⁹ regule vltiozi dclaratiōe mouet tale dubiū. vtz ista regla
sp̄ beat veritatē. **D**om n̄. s̄ tūc solū qñ q̄sitiui 7 rñsiuū sūt dcoēs casua-
les recte ab eodē regēte. vl p̄struce cū eadē dcoē. ex eadē pte 7 ex eadē
vi. a dcoē n̄ potēte regē diuersos casus. **D**i p̄mo. qñ sūt dcoēs casuales. **I**
qz alias n̄ pnt puenire i casu. vt qlit paul⁹ latozat. rñdet. velocitē. **D**i lre-
cte ab eodē regēte. **I**qz alias regla n̄ bz veritatē. vt i h̄ exēplo. quē trusi-
stis. rñdet. petr⁹ trusus ē ab illo. **D**i l p̄struce cū eadē dcoē. **I**qz si alit fal-
sa ē regla. vt i q̄ civitate studz paul⁹. rñdet. zurphanie. **D**i l ex eadē pte. **I**
qz si a diuersf p̄tib⁹ tūc f̄ gla n̄ tenz. vt qlit al noim i q̄ ē. biptita ē. **D**i l et
am l ex ead vi. **I**qz sine h̄ regla ista ē falsa. vt q̄ne⁹ ē paul⁹. rñdet. septē pe-
dū. ibi q̄n⁹ ē nti casus rectū ex vi p̄sone. s̄ septē pedū ē gti casus rectū ex
vi mēsure. **D**i l cū dcoē n̄ potēte regē diuersos casus. **I**qz alias falsa ē vt
q̄ liq̄re vas ē plenū. rñdet. vñū. ibi interrogatiui ē ablti casus. rñsiuū vtz
scz vñū ē gti casus.

De constructione.

Querit. q̄plex est r̄sio. **D**dm triplex. q̄dā ē satisfaciēs interrogati t̄m. q̄dā ē satisfaciēs interrogati t̄m. q̄dā q̄stioi r̄ q̄rētī s̄l̄ satisfaciēt. **R**̄sio satisfaciēs interrogati t̄m ē illa p̄ quā dubiū q̄rētis tollit. r̄ t̄m nō est p̄ portio i modis s̄ndi interrogatiui r̄ r̄sioi in acc̄tib⁹ gr̄amaticālib⁹. **V**t q̄t s̄nt sacerdotes i eccl̄ia. r̄ndet vn⁹. **I**n q̄ q̄stioe q̄rēs d̄ dubio ē certifi cat⁹. r̄ nō ē satisfactū q̄stioi. q̄ ē de pl̄tate. r̄ r̄sio de v̄ritate. **P**z satisfaciēs q̄stioi t̄m ē. q̄n dubiū q̄rētis nō remouet. t̄m ē. p̄portio modoꝝ siḡficādi interrogatiui r̄ sui r̄sioi. v̄t q̄t s̄nt prudentes i ciuitate. **R**̄ndetur multi. **I**bi q̄rētis dubiū nō remouet. qz q̄stio ē de certo nūero. s̄ r̄sio de incerto. cū t̄m p̄portio modoꝝ s̄ndi. qz v̄trūq̄ ē de pluralitate. **S**z r̄sio satisfaciēs v̄trūq̄ s̄l̄ ē. q̄n dubiū q̄rētis remouet cū p̄portio modoꝝ s̄ndi i acc̄tib⁹ gr̄amaticālib⁹. v̄t q̄s ton⁹ ē aratro. r̄ndetur tos

illa aduerbia

p̄construūt

Cū quia dū donec quomā similesqz preibunt

Constructio ad uerbiorū

i. qz

i. naturā intrinsecā i. tenuerūt.

Haqz relatiu ius implicitū tenere

Sentia ē q̄ illa aduerbia cū qz dū ton⁹ r̄ s̄ilia. r̄ iste p̄iuctōes q̄m r̄ s̄iles p̄ponūt suis verb⁹ i mō p̄struēdi. **D**e p̄mo. v̄t cū ueneris ad me dabo tibi equū. **D**e sc̄do. qz sc̄iaz sp̄ulisti s̄ repella te ne sacerdotio fugaris mihi. **D**e sc̄cio. dū steteritis corā regib⁹ r̄ p̄ncipib⁹ nolite p̄meditari q̄d loq̄mī. **S**iles sunt. v̄t post q̄. licz. q̄q̄. r̄s. tācti. q̄uis r̄ oēs alie d̄cōnes ifinite. **Q**uerit. q̄re uolūt p̄cōstrui. **D**dm id. qz h̄nt iplicitū ius rela. **C**apite t̄uoz. sed relatiua p̄cōstruūt v̄t dictū est. ergo r̄ ista. **E**t relatiuū idō uult cōstrui ante suū verbū. qz includit p̄iuctōes p̄positiui ord̄is. de cui⁹ natura ē p̄cedere. v̄t fortes currit quē video. i. r̄ illum video.

Arguit. s̄nt ml̄to pl̄a aduerbia q̄ suis verb⁹ p̄cōstruūt q̄ illa h̄ i textu posita. s̄ ē falsus. āns p̄batur p̄ illd̄. **Q**d similit̄ mōstrat. **S**olutio. itelli gūt p̄ illā. p̄pōez text⁹. **Q**uerit. q̄ s̄nt illa aduerbia. **D**i c̄dū. p̄mo sunt aduerbia s̄liudis. v̄t petr⁹ loq̄tur sic galile⁹. **S**c̄do ad uerbia demōstrādi. v̄t ecce mḡi uenit. **T**ercio aduerbia interrogandi. v̄t cur h̄ fecisti neqz. **Q**uarto aduerbia eligēdi. v̄t p̄i⁹ diligere deū q̄ uerē i d̄icij. **Q**uinto aduerbia r̄ndi. v̄t o p̄tre custodi aiaz tuā a malo. **S**exto aduerbia optādi. v̄t uinā essem i regno celoꝝ. v̄n. **Q**d similit̄ mōstrat pet̄t̄ eligit aut uocat opt. r̄. **P**recedūt uerba succedūt cetera t̄m.

Queritur. q̄ sunt s̄iles p̄iuctōes. **D**dm. p̄mo sunt p̄iuctōes causales. v̄t si ueneris ad me dabo tibi doctrinā sanā. **S**c̄do sunt p̄iuctōes rati onales. v̄t iohānes fregit crus. ergo nō currit.

Querit. q̄ quā regulā ē hic ip̄dimentū istd̄. **D**dm. s̄ illā regulā. **A**uc uerbo subdes aduerbia. **I**qz ibi dicitur q̄ aduerbia detēt seq̄ suū uerbum.

De constructione.

sed hic dicitur qd debet pcedere. Sed ratio qua pt fieri tangitur i tertio qz habet implicitu ius ipoz relatiuoz qz vult pconstrui. Rō qz opz fieri est modus loquendi ornate.

Constructō vbi dicitio recta pcedit dicitōez i gēre

Cūqz relatiuis de iure viam parat horum

Precedens decet obliquos quādoqz pteire.

Cū tenet hoc rectus aut obliquus notat illud

Isti subueniat sua mater vel pater eius.

Sentia ē. qd añs obliq casus a preposit rectu pconstruit sepe vt relatiuū habet locū referēdi ipm. Et bz fieri siue añs ponat i recto siue i obliq. vt timete deū oēs sancti ei. Salue nepos frater dixit filio sua mī. Et i thod. ptes seqē sua ples. **Q**uare añs d iure dz pcedē relatiū. **S**olutio id. qz añs facit pma noticiā d re ipa. relatiuū vero de codē scdariaz noticiā facit. mō pmiū dz pcedē scdm. Scda vero sumit ex noie. qz añs ab añcedēdo viciū ē. mō si n pcedēt ipm n possz ad ppositū dici añcedēs

Arguit. video christū q pdicat. ibi añs obliq casus pcedit relatiuū nti casus. tñ ibi nō est aliqd ipedimētū. **S**olutio. regla intelligit qñ relatiuū et añs regunt ab eadē dicitōe. s in pdicto exēplo regūt a diuersis.

Cōtra. relatiū z suū añs n pnt regi ab eodē verbo. s solutio falsa. añs pbat p floristā dicitē. **P**recedēs z q binis verb volo iungi diuersis. ver bū vel vcl eis gemiatū. **S**olutio. illd dictū floriste intelligit d relatis no mialib? rōe pūctōis i ill incluse. exigētib? diuersa verba vl vñū verbuz bis posuū. nō aut d relatiuis pnoialib? de qb? exēpla i nro textu ponūt

Querit. vtrū ista regula intelligit de omnib? obliq. **S**olutio sic. de grō exēplū. vt petri sui pentes minime recordatur. de dō. bñdicitē to mino omnes angeli ei. de accō. vt patrē sequitur sua ples. **T**rabit sua quēq? voluptas. de abltō. vt a petro libri sui detrahūtur

Queritur. vtrū hic est impedimētū ptra naturā relatiui et sui añcedētis. **S**olutio. nō. qz añcedens fm suā naturā pcedit relatiuū. **S**z est im pedimētū illā regulā. **D**ox rectū ponis. Iqz ibi dz q pstructio de ber inchoari a ntō. hic vero dz inchoari ab obliq. **S**ed rō q pt fieri est. qz obliq? habz naturā añcedētis cui? ex iure est pcedere suū relatiuū.

Querit. qe modis obliq pconstruit verbis impedimētaliē. **S**olutio du obus modis. **P**rio qñ añs est obliq casus. z relatiuū nti casus. vt isti s ueniat sua mater. **S**edo qñ añcedēs z relatiuū ambo sunt obliq casus. vt isti s ueniat pater ei. ordinat sic. isti pater ei? subueniat

De constructione.

Ubi nōndū sūm q̄sdā q̄ multis modis p̄tigit aliē p̄strui orōes q̄ dicūt
regule ad obfūdū veritatē orōis. **P**rio rōe negatōis. vt aliq̄uē hōiem
nō video. q̄ sic iacet ē vera. **S**cdo rōe signi v̄lis affirmatiui p̄cedētis. vt
ab om̄i hōie bates caput. **T**ercio rōe t̄mini includētis signū v̄niuerſale
affirmatiui. vt a creatōe a. Ie sp̄ fuit hō. q̄ si regularit̄ p̄strueret ess̄z falsa
qz ei? **D**ictoria null? hō fuit ē falsa. **Q**uarto rōe signi exclusiui. vt t̄m de
um esse deū. ē vera vt iacet. qz sunt adhuc alia vera p̄ticipatōz. **Q**uinto
rōe copulati logical̄ t̄ tpalis. vt hic t̄ rhōne v̄dit piper. p̄struat vt ia
cet. alias falsa ē. **D**e tpali. vt hō die t̄ heri audiui missam. **S**exto rōe ap
pellatōis. vt deū trīnū et v̄nū cognouit **A**restoteles.

Querit̄ circa exēplū p̄us positū quō potuit m̄r dicere filio. **S**alue ne
p̄s frater. **S**olutio. mater habuit filiū q̄ genuit filiā a matre. t̄c ille fili
us t̄ filia erāt fratres t̄ sorores. qz ab ea t̄ m̄re. t̄ ille fili? genuit filiūz
et illa filia. t̄c illa filia potuit dicere ad scdm̄ filiūz. salue nepos frater.
nepos qz fili? frater sui. frater qz habuerūt eūdē p̄em. s. p̄mū filiūz. et
fili? eius fuit. qz genuit eū. ergo **B** n̄ potuit dicere. s̄ absit vt fiat.

sepe

et̄igis .i. extra orōez

Verbū multoties substantiūū petis extra

Subtellectio
verbi.

Snia ē. q̄ verbū substantiūū i orōe sepe subintelligit̄. vt par v̄b. gl̄ia
patri. **E**t rō illi? ē. qz verbū substantiūū ē radit̄ om̄i alioz v̄toz. t̄ ē cō
munissimū. iō q̄cqd̄ ponit̄ p̄mo sub rōe entis p̄cipit̄. t̄ leui? verbū substanti
ūū subintelligit̄. licz oia alia verba itelligi p̄nt. **S**z scda lectura p̄t ista
esse. q̄ substantiūū. i. suppositū multoties itelligit̄ i ip̄o verbo. q̄ lectura
marine by veritate i verbo p̄me v̄ l̄ scde p̄sone. in q̄b? cert? itelligit̄ m̄tū

Querit̄. q̄lis figura p̄mittit̄ verbū itelligēdo i orōe. **S**olutio. eclipſis
t̄ fit q̄n ē defect? alicui? dictōis q̄ ex̄p̄tē deberet poni. t̄n itelligit̄ p̄p̄e p̄.

Queritur. q̄t modis verbū itelligitur in orōe. **S**olu. **C**fectōez snie
tio. q̄ttuor modis. **P**rio rōe v̄catōis. vt o petre supple veni. **S**cdo ra
tione interrogatōis. vt q̄s currit. r̄ndet petr?. **T**ercio rōe copulatiōis.
vt sortes currit et plato. **Q**uarto rōe breuitatis. vt deo gratias.

Arguitur. dicit̄ in textu multoties verbū substantiūū petis extra. **I**er
go male subintelligit̄ verbū adiectiūū. **S**olutio. regula loq̄t̄ p̄ncipalit̄ de
verbo substantiūo. s̄ min? p̄ncipaliter p̄t etiā itelligi d̄ verb̄ adiectiuis.

Contra. nullo mō p̄t itelligi de verb̄ adiectiuis. **S**olutio. falsa. añs
p̄bat. qz nullū p̄us dat itelligere suū posteri?. sed substantiūū est p̄mū in
ter oia verba tāq̄ generale fundamētū ip̄oz. **S**i illis nō p̄t itelligi ver
bū adiectiūū. **S**olutio. licet verba adiectiua sunt posteriora verb̄ substanti
uis p̄m ordinē nature loquūdo. t̄n sunt poza q̄ ad nos sicut totū añ p̄tem.
t̄n in **B** possunt esse eq̄lia t̄ ex equo p̄ma. qd̄ est subintelligi in oratione.

De constructione

Et id magis loquitur de verbo substantiuo quam adiectiuo. quia illis generaliter prouidetur.
Queritur quomodo modis potest suppositum intelligi. **S**olutio. etiam quatuor modis.
Primo ratione certitudinis. ut in verbo prime uel secunde persone. **S**ecundo ratione interrogatio-
nis. ut quod facit iohes. respondet. scribit supplet iohes. **T**ercio ratione copulatio-
nis. ut sortes currit et disputat. **Q**uarto quoniam manifeste de aliquo fit sermo
tunc non oportet nomen exprimi. ut canis dicitur venerabili sacro. ut **L**ibauit eos
ex adipse frumeti. **I**n quo sermo manifeste fit de deo. sicut huius nomen deus non exprimi-
tur. **E**t hoc quod dicitur est de verbo etiam intelligendum est de eorum participiis.

Queritur finaliter de qua regula ponitur hic impedimentum. **S**olutio. de illam
principale locabis. In quo ibi dicitur quod post nomen debet sequi uerbum personale. hic
vero non ponitur uerbum personale post nomen. sed tamen subintelligitur. **S**ed potest dici
quod sub uerbo expresso potest comprehenditur uerbum subintellectum. quod licet actu non
locatur in ordine aptitudinis tamen ad hoc habet. et sic nullum esset impedimentum.
Tamen si ab aliquo ponatur impedimentum tunc ratio quod potest fieri est habilitas quod ad
intelligendum uerbum in aliqua ordine iuxta eius exigentiam

.i. adiectiuo .i. substantiuo .i. uim .i. prouidisse prouidens est

Natura adie-
ctiuo et substantiuo

Mobilis et fixi naturam nosse decebit

.i. aliquid .i. uoce tamen .i. significatio tamen

Est adiectiuum uocis uel significati

Sententia est quod conueniens est considerare naturam adiectiuo et substantiuo.
quoniam duplex est adiectiuum. scilicet uoce tamen et significatio tamen. **D**e primo ut sunt p-
noia primitiue spiritus. ut ille iste. **D**e secundo. ut faber epus magister. **S**ed respicit
tercium. scilicet uoce et significatio simul. ut albus niger.

Queritur. que est natura adiectiuo et sui substantiuo. **S**olutio. est ista quod conue-
niat in genere numero et in casu. **E**st adiectiuum substantiuo sociandum. **I**n si-
mili genere numero casu similique. **C**uius ratio est. quia adiectiuum capit suum genus
a substantiuo. sicut uult cum illo in genere prouenire. quia adiectiuum de se non habet p-
prietatem agentis uel patientis. sed illam accipit a subiecto. et propter defectum illius non
potest suppositum esse in grammatice. **S**ed etiam uult prouenire cum substantiuo in nu-
mero. quia adiectiuum importat accidentem. sed accidentem capit numero statem a subie-
cto. **T**ercio debet prouenire in casu. quia habet eandem rem. sed idcirco casuum est signum idem
titatis rei. sicut sunt filius casuum. et ergo in adiectiuo et substantiuo ut pa-
tebit in fine huius non potest mediare aliquo principio quod est nota diuersitatis.

Arguitur adiectiuum et sui substantiuum non se prouenire in genere in numero et in ca-
su. sicut iste ratio sunt false. ante probatur in hoc exemplo. ut una soror. **P**rimo. mul-
tis modis fallit quod adiectiuum non prouenit cum suo substantiuo in illis accidentibus.

Queritur quotuplex est conuenientia adiectiuo et substantiuo. **R**espondetur. **D**icendum
duplex. scilicet similitudinis et proportionis. **C**onuenientia eorum in similitudine
est ex hoc quod conueniunt in genere in numero et in casu. **S**ed proportionis est

De pstructione

qñ significatio adiectiui conformis est significationi substantiui
Querit. qñ modis fallit q adiectiui et substantiui nō pueniūt i gñe nūe
ro 7 i casu. **S**olutio. sex modis. **P**rio qñ adiectiui ponit ptiue. vt vna
soror. **S**ecdo ad exprimēdū naturā seu cēntiā rei. **V**irgili. **T**riste lupus
stabil. q2 lup? sp ifert tristitia stabul. i. ouib?. **T**urpe iacēs mlier mades
facta lico. i. vino turpis. **T**ercio qñ mai? cōe itelligit i suo iferiori. vt p
neke sub ipa itelligit ciuitate. **Q**uarto qñ iferius itelligit i suo supiori.
Hoc p? oē meū mlte stabulabāt i atris. **Q**uidi? **P**ultas siluas. s. o
ues et capras. **Q**uito ad exprimēdū discretōez serui. vt **A**nser erit qñ
dā p̄cioso germine feta. qd fit i epideimi generis noibus. **I**tē iacob p̄pa
uit c̄sau triginta camelos fetas. **S**exto qñ adiectiui pl? respicit signifi
catōem nois substantiui q̄ uocē. 7 h̄ fit in substantiui collectiui. vt turba
q̄ nō nouit regē dñm maledicti sunt. in q̄ maledicti adiectiui et turba
substantiui solū se respiciūt et pte rei significare. nō ex pte uocis.

Querit. q̄duplex ē adiectiui. **D**dm̄ triplex fm̄ tert? itēōez. s. uocē tm̄
significatōe tm̄. uocē 7 significatōe sil. **V**ocē tm̄ ē qd mouet de gñe i genus
7 nō s̄ dispositiōe accēntalē p modū interētie. vt ois null? . et p̄noia p̄
m̄itiue sp̄i. **S**z adiectiui significatōe tm̄ ē qd nō mouet p̄ tria genera. vt
de vno i aliud gen? . et tm̄ s̄ accēntalē dispositiōe interētie i mō. vt pa
pa ep̄s sartor. 7 alia noia officioz. **S**z uocē 7 significatōe sil qd mouet
p̄ tria genera et s̄ accēntalē interētia. vt calidū. frigidū. humidū siccū.

Secda diuisio adiectiuoz. quedā sunt noialia. quedā p̄nominalia. et
qdā p̄cipialia. **A**diectiui noiale uult p̄cōstrui cū suo substantiui 7 p̄iū
ctim. s̄ p̄cipiale p? 7 diuisim. **D**e p̄mo. vt hō alb?. d̄ scdo. vt hō legēs.
Tercia diuisio adiectiuoz. quedā sunt p̄ime impositōis. vt album
nigrum. quedā secunde impositōis. vt categoricū hypoteticū

Querit. utrū iste orōes sint p̄grue. hō categoric? . 7 cappa hypoteti
ca. **P**ro solutiōe nōndū ē q̄ orō d̄z tripl̄cit p̄grua. **P**rio fm̄ uocē tm̄.
scz qñ p̄structibilia pueniūt i debitis accidētib? grāmaticalib?. s̄ nō est
pueniētia rez. 7 sic p̄dicte orōnes p̄nt dici p̄grue. **S**ecdo d̄z aliq̄ orō cō
grua et significatōe tm̄. et q̄ audies accipit p̄fectā sniaz. s̄ nō ē plena cō
ueniētia accidētū grāmaticalū. vt turba ruunt. **T**ercio d̄z orō p̄grua
uocē 7 significatōe sil. q2 ē pueniētia i reb? 7 i accidētib? grāmaticalibus.
vt ch̄rist? passus est. **E**t ad soluēdū argumētū q̄ i orōe ista. **M**anus hypo
tetic? est bñ pueniētia similitudis i accidētib?. nō tm̄ p̄porcōis. q̄ ē fm̄ sig
ficatōes p̄structibilū. **Q**uarta diuisio adiectiuoz. qdā ē p̄fessōis.
qdā ē nō p̄fessōis. **P**rimū ē qd vni soli sp̄i puenit. vt ē iustū virtuo
sus. 7 illa p̄nt reddere supposita i grāmatica. 7 esse noia i logica. vt ius
tus imp̄ctū uiuet. **S**ed nō p̄fessionis quod pluribus speciebus con
uenit. vt album conuenit parieti homini et panno.

De constructione.

Quarta diuisio adiectiuorum quodam sunt proutia. quodam vero non. Adiectia proutia sunt que significant partem alicuius multitudinis. ut nullus quodam. Contrarium dicitur dicitur non. Queritur. quomodo modis fallit quod adiectiuum non addit substantiuo. Proutius dicitur quatuor modis. vnde. Quatuor inpediunt prouti mobile fixo. Idem diuersum triplex. ut homo rationalis. alba vir. bimobilis homo. sortes quibuslibet istud. Proutius quod adiectiuum et substantiuum idem significant. ut animal rationale. corpus aiatum. Secundo quod est diuersitas accidentium. ut albus mulier. Tercio quod est diuersitas significatiois. ut rationalis asinus. rudibilis homo. Quarto quod est diuersitas modo rui significandi. ut omnis petrus. omnis est distributiuum plurium seu pro pluribus. petrus est terminus discretus incommunicabilis.

Queritur. quomodo modis resoluuntur adiectiua. Solutio. adiectiua substantiue proutia habent triplicem resolutionem. Uno modo per transgressionem sui generis. ut albus currit. i. alba res. Secundo resoluuntur in sua abstracta. ut vadam? in planum. i. planicie. Virgilius? Sexuatissimum? equum. i. equitatis. Tercio resoluuntur in femininum genus superius. ut multum vini. i. multa pars vini. vnde. Cum substantiue tibi quouis mobile stabit In neutro genere sic tripliciter variabis. Planus planicies albus res alba vocat. Pulvis pars multa. sic tripliciter variat.

Queritur. in quo genere adiectia conueniunt substantiis. Respondetur in neutro genere. vnde substantiua adiectiuum si capiat In neutro genere dicitur non dubitet. licet quibus prout substantiari in seio genere propter illud substantiuum res. ut arida fundauit man? eius? arida. s. r. e. Quia supple re prout a vno. ut super magis patuit eiusdem generis cum suo substantiuo .s. nome .s. adiectiuum

Solus est generis adiectiuum variatque
illo accente Baccides Exemplum

Quoniam numero casus; velut hic; venit vna sororum
ponitur pro exemplo

Est inter fratres bonus aut de fratribus vnus
Sententia est quod adiectiuum proutiuum solum in genere conuenit cum suo substantiuo. et non in numero vel in casu. ut vna sororum.

Que est differentia inter adiectiuum proutiuum et non proutiuum. Respondetur ista. adiectiuum non proutiuum vult conuenire cum suo substantiuo in genere numero et in casu. partiuum vero non. Secundo differunt. quia inter adiectiuum proutiuum et suum substantiuum potest mediare propositio. s. inter adiectiuum non proutiuum illud non admittit. quia pertinet ad idem. Tercio differunt. quia adiectiuum proutiuum regit suum substantiuum. sed hoc non potest facere adiectiuum non proutiuum. Quarto adiectiuum proutiuum et suum substantiuum faciunt constructiones transitiuas. s. adiectiuum non proutiuum facit cum suo substantiuo constructionem intransitiuam. **U**bi notandum circa secundam acceptioem differentie quod eadem sententia potest explicari per gratiam proutiuum vel per gratiam mediantem

De constructione.

propositione inter. vel ablatiuū mediante propositione de. Sub de intelligitur ex et in. ut vnus ex fratribus. vnus de fratribus.

Querit. quāplūcia sunt adiectiua p̄titiua. **R**dm i gñali quāplūcia. **P**rimo signa vniuersalia et p̄ticularia. ut nullus. nemo. vter. neuter. **I**nde excipit ois solū i singulari nūcro. p̄ticularia. ut quāda aliq̄s. et quāda relatiua. ut alter alius. a. um. alio. et ista adiectiua. pauci. multi. **S**ecundo noia nūcralia cardinalia ut vnus duo tria flozeoz. **T**ercio nūcralia ordinalia. ut p̄m. sc̄s. istoz. **Q**uarto ois p̄titiua p̄titiue cap̄t. ut acutior oculoꝝ. dexter. **Q**ui to suplatiu. ut doctissim. poetaz. virgilius.

Arguit. adiectiuū nō sp̄ puenit cū suo substantiuo in genere. **E**t t̄c̄t̄ fallis. ut in hoc exēplo. **P**ector fuit fortissimus gentis troiane. **S**olutio: fallit q̄s ḡt̄s est nomen collectiuū singularis numeri.

Altra. ḡt̄s singularis nō collectiuus discouenit cū dictōe p̄titiua in genere. ut hic. quantitatis aliud continuū aliud discretū. **R**dm quātitatis nō habz rationē veri collectiuū sed similitudinē. et hoc sufficit.

Pro q̄ qūit. utz adiectiuū p̄titiuū sp̄ puenit cū suo substantiuo. **S**olutio n̄ fallit sepr̄e modis. **P**rio q̄n ḡt̄s ē nomē collectiuū. ut virgili. ē opti m. pleb. si ē n̄ collectiuū tūc ḡt̄s d̄z ē plis nūeri. ut petr. ē vilissim. h̄uim. **S**ecdo q̄n ḡt̄s ē nomē heteroclitū i ḡt̄e. ut vnū epulaz. vnū celorū ē cristallinū. **T**ercio q̄n ḡt̄s ip̄licite ab aliq̄ d̄cōe f̄git. ut q̄n ḡt̄s ē c̄q̄ uoz. ut vna sabbatoz. vñ i ly vna itelligit die a q̄ possz regi. ḡt̄s sabbatoz. **Q**uarto q̄n ē p̄titiua t̄m̄ p̄m̄ rē nois. ut quātitatis aliud p̄tinuū aliud discretū. **Q**uinto i p̄ceptōe ip̄licite. ut vna pentū meoz. et h̄ q̄n fit i ḡt̄o p̄ceptio generz. **S**exto ad exp̄mēdū discretōnez ser. ut vna cameloꝝ. **S**eptio q̄n adiectiuū regēs ḡt̄m̄ magis se incliat ad casuz p̄cedētē q̄ ad ḡt̄m̄ suū. ut o iuuenis pulcherrime rex. et id̄m̄ d̄z. **L**eo ē fortissim. testiarū. ut fortissima testiar. qz h̄ adiectiuū p̄t se incliare ad substantiuū p̄cedētē. et

Querit. utz ista orō. vna soroz. ut sit cō. **C**etia ad substantiuū sequis grua. **Q**uidz q̄ nō d̄z itelligi soroz. qz tūc adiectiuū p̄titiuū p̄ueniret cū suo substantiuo i ḡt̄e i nūcro et i casu. qd̄ p̄us reprobatū ē. et si nō itelligit tunc adiectiuū vna reddit suppositū. **R**dm q̄ soroz nō d̄z itelligi p̄p̄e rōem dictā. **E**t ad argumētū dicēdū q̄ orō ē p̄grua. qz vna nō regit suppositū vel ḡt̄m̄ soroz. sed hoc totū vna soroz supplet vicem nri.

Querit. utz ista sit p̄grua. vna sorozis sic vna soroz ē. **Q**uidz q̄ sic. qz ibi ē p̄ueniētia adiecti et substanti. maior p̄z i genere et i nūcro. **R**dm. si cet maior sit p̄ueniētia similitudis. tñ aliud obstat. qz d̄cō p̄titiua vult h̄re ḡt̄m̄ singularis nūeri nois collectiuū. ut ḡt̄m̄ plis nūeri nois n̄ collectiuū.

Et similis notādū q̄ ista ē p̄grua. celoz. aliud claz. aliud nigz. qz conueniētia est adiectiuū cū substantiuo intellecto nō expressō. **S**c̄cie. **E**t d̄ic q̄ requirit conueniētia demptis modis suprappositis.

De constructione.

De impedimētis questiones

Querit pmo. qd ē impedimētū. **D**dm ē equocū. q̄ p̄s ē diuidēdū q̄
diffiniēdū. qz alias ḡiaref p̄fusio ap̄d itellectū. **A**n aliqd̄ impedimētū ē
p̄me impositōis et̄ns obstaculū i p̄sonis q̄ nō p̄nt p̄p̄t̄ ip̄m m̄fimoniali
ter p̄iū gi. sicut affinitas p̄sanguitas. et filia. **A**liū ē impedimētū sc̄de ip̄o-
sitōis. et illū ē triplex. s. p̄structōis. p̄gruitatis et impedimētū logicale. **I**m-
pedimētū p̄structōis ē qd̄ peccat p̄ aliq̄uā r̄gula p̄structōis. v̄l ē exceptō
a regula v̄l regul̄ p̄structibilia ḡn̄alz ordiāre docētib̄. a gr̄maticis p̄-
sita vel p̄sitis. vt qd̄ amasti i domo. **E**t i illa nullū ē vicium. iō tales orō-
nes ponūt s̄b gr̄matica p̄ceptiua. **I**mpedimētū p̄gruitatis ē vicium pec-
cās p̄ aliq̄s reglas p̄gruitatis. n̄ vsū s̄ sola auctoritate platū. vt v̄item
quā statuo ē via. d̄ qb̄? h̄ic infra dicet̄ **I**mpedimētū vero logicale ē qd̄
peccat p̄ r̄gula logicale. vt lignū d̄n̄avit qd̄ saluauit. i. q̄ orōe nullū ē vi-

Querit̄ et̄ q̄ triplex ē gr̄matica. s. p̄ceptiua. p̄. (cū gr̄maticale
missiua et p̄hibitiua. vt p̄tz in p̄ncipio hui? libz) s̄b q̄ ponūt impedimē-
ta p̄gruitatis. **D**dm s̄b gr̄matica p̄hibitiua. qz impedimēta p̄gruitatis
nob̄ p̄hibēt. q̄ ponūt s̄b gr̄matica p̄hibitiua. **I**ō dicit alexāder sepius
infra. **A**u p̄mū t̄n̄ s̄ nō d̄z h̄ū. **E**t p̄t sic. p̄bari. **Q** ē incōgruū ponit̄ s̄b
gr̄matica p̄hibitiua. s. orōes impedimētales s̄t incōgrue. vt notū ē. q̄ r̄

Queritur. v̄tz orō impedimētales s̄t incōgrua. **D**icendum est q̄ sic.
Arguit̄. et illo seq̄ret̄ q̄ eēt̄ r̄nciēde. qz alexāder itēdit tradē regu-
las p̄gruitatū. **D**dm p̄p̄t̄ antiq̄z auctoritatē et p̄moditatē metroz to-
lerāt. **P**tz et h̄. qz **J**obes ianūsis q̄sūt **C**atholicō. an ista orō a sc̄to
gregorio. plata sit p̄grua. **O**lier ē ver? arma diatoli. **R**ūd̄z catholicon
q̄ sc̄tis gregori? ibi vsus ē sua aucte. s̄ iore rudis eēt̄ solocisim? qz so-
locisim? sit i oratōe simpl̄ icōgrua p̄sistēs i vicioso p̄tū orōis p̄tertu.
Silz p̄t p̄ illi? p̄firmatōe adduci **L**icerōis auctas i tusculanis q̄stōib̄?
Quisiā florē libz iuidet̄ meū. male latine d̄z. nos p̄suetu die p̄bitemur
Poetaius suū ex̄p̄se tenuit̄ ibi. **I**uidet̄ florē meū male latine dici. et
nob̄ eē p̄hibitiū. s̄ malū latinū et p̄hibitiū ē incōgruū. et h̄ etiā p̄hibēt̄

Arguit̄. orōes impedimētales s̄t p̄grue. q̄ ille ra **C**orō impedimētal̄
tōes s̄t false. p̄bat̄. qz oē v̄tz ē p̄gruū. s̄ ista orō gregori. **O**lier ver? ē
arma diatoli ē vera. q̄ ē p̄grua. **D**aior p̄tz. qz s̄m **P**ris. i caplo d̄ noie.
v̄tz et falsuz p̄supponūt p̄gruū. **S**olutio v̄tz et falsuz p̄supponūt p̄gruū
put̄ opponit̄ icōgruo simpl̄ nllō mō tolerabili. s̄ nō p̄supponūt s̄p̄ con-
gruū vt opponit̄ impedimētis et figuris. qz tūc orōnes figuratiue nō eēt̄
vere. **V**el dicendū q̄ p̄supponūt p̄gruū finaliter. vt q̄ q̄ p̄ v̄tz vult̄ ali
cui suadere ad allūciendū animū ei? **S**ed nō formaliter. qz sicut ista ē ve-
ra. h̄ est̄ risibile. ita istz. homo est̄ risibile et̄.

Querit̄. v̄tz i impedimētis sit aliq̄ figura. **D**dm sic. illa figura q̄ d̄z au

De constructione.

tiptolis gñalīe dicta habēs fieri qñ vnū accidēs ponit p alio accidēte. vñ
Florista. Per talē discē qdēq; cadēs variare. Sz i ipedimētis pgruī
tatis vnū accidēs ponit p alio. vt gen^o p gñe. nūer^o p nūero. casus p casu
Arguitur. aliter orō impedimētalis dī pgrua. aliter orō figuratiua.
ergo nō erit in orōib⁹ impedimētalis⁹ aliq̄ figura vt dicātur figurati
ue pgrue. Solutio. sunt orōes qēs impedimētales figuratiue pgrue p fi
gura nobis pbibitā qua nō licet vti. Unde inquit Cato. Antipro
sis est figura toleranda sed nō extendenda.

Arguit. oīs figura habēs rōem excusantē viciū ē admittēda. s i anti
ptosis ē rō excusans. Sz rē. Vinor ptz. qz pmoditas metri. Solutio. illa
pmoditas nō sufficit ad vrendū figura. s requirit etīa breuitas fmōis
vñ. Excusat viciū breuitas sinia metz. qz nō ē hic maior breuitas. Sz
tem quā statuo vñ est subducite naues. qz b. vñ est vrbis quā statuo.

Querit. an in orōib⁹ impedimētalis⁹ pgruis sit soloecism⁹. Solutio n̄
qz ille fit in orōib⁹ simpliciter incōgruis nulla rōe excusabilib⁹. vt vir al
ba. Sed orōes impedimētales pnt excusari. Vbi nōndū qz soloecism⁹
est orō incōgrua simplz nullo mō tolerāda. Sed orō impedimētalis nō
est simpliciter incōgrua. sed cū ratōe plata semp est toleranda

Querit. quō differūt ipedimētū r antiprof. Solutio sunt idē fm rē.
s differūt fm rōez. qz antiprotis bz fieri qñ accidēs ponit p accidēte.
vt gen^o p genere rē. Sz i oī ipedimēto ponit accidēs p accidēte. vt gēs
est bona de^o ē ptecor eoz. nūer^o ibi ponit p nūero r gen^o p genere.

Querit. quō ipedimētū r antiprotis dīnt a soloecismo. Solutio ptz
et dictis. qz p dicta duo sūt i orōe nō simplz i. cōgrua s aliq̄ rōe pbabili
scz rōe pmoditatis i metris. s soloecismus in orōe nulla rōe excusabili.

Arguit. sunt multe autoz orōes impedimētales in qb⁹ pmoditas me
tri nō est rō excusans. vt i ista orōe. In pueredo dñs captiuitatē syon.
in qua nō est rō metri. Solutio fm Laurētū de vall. est orō simplz in
cōgrua r inaudita. Sed hec rñsio stulta ē. qz talis orō ponit rōe dubita
tōis tollende. et sic habz ratōem excusantē aliā a pmoditate metri.

Vbi notandū qz orōes impedimētales sunt duplices. quedā sunt de
poetis in stilo ligato posite. et ille excusant p pmoditatē metri. alie sunt
in stilo soluto r pface posite. vt fit in sacra scptura que excusant p au
toritatē doctoz. viciose loqñtiū. in qb⁹ diuerse assignant rōes p diuer
sitate orōnū impedimētaliū. qz relinq̄ studiosoz ingenijs. Sed in pñis
orōibus stilo ligato positis solū est vna ratio sup̄ posita.

Querit. quōplex ē dīntia inf impedimētū r orōez figuratiue pgruaz
Solutio triplex. P̄tia. i figuris ē breuitas fmōis. i ipedimētis nlla ē bre
uitas fmōis fm qsdā. Scda. orōes figuratiue sūt sb grāmatica pmissi
ua. s impedimētales sub pbibitiua. Tercia. orōib⁹ figuratiuis possum⁹ vti

De constructione

in iudicamentis vero non. vñ alectader. S; nō ē nob̄ inuitāda relatio tal
Queritur. q̄t sūt genera ip̄e dimētoꝝ. **D**īm q̄nq; s; q̄b? p̄bēdūf ml̄
te sp̄s q̄ peccāt p̄ q̄nq; regl̄as grām̄aticales. **E**t vna ē regula logicalis
p̄ quā sunt seprē ip̄e dimēta sp̄alia. **Q**uedā peccāt p̄ regulā adiectiui p̄ti
tiui et sui s̄b̄stātiui. **Q**uedā p̄ regulā adiectiui nō p̄tiui ⁊ sui s̄b̄stāti. **Q**
dā p̄ regulā sup̄positi ⁊ sui app̄ositi. **Q**dā p̄ regulā flatiuī ⁊ sui an̄ceden
tis. **Q**dā p̄ demonstratiuū ⁊ suā rē dīmōstratā. **Q**ue ordinē s; alectader su
isset p̄secut? iuuenes facili? hūc textū capent. **S**ed iā intermiscuit alias
elegantes regulas. q̄s q̄dam putāt impedimētales et nō sunt.

i. q̄n̄ .i. differētū .i. s̄b̄stātiū .i. ntis .i. accētū
Cū diuersoꝝ verbū rectis numeroꝝ
in medio ponat .i. recto .i. puenire pōt
Interponatur vtrilibet equiparatur

Exemplū

Sermones summi patris est meditatio iusti.

Sua ē. si verbū ponat inē rectos. i. duos nōs diuersoꝝ nūeroꝝ p̄t cō
formari. i. assilari vtriq; s; p̄t puenire cū vtroq; nō i nūero. s; tā cū nō
p̄cedēt q̄ cū nō sequāti. vt p̄z i exēplo textū. **Q**uidi? **V**astes q̄s gerit
sordida lana fuit **U**bi nōndū q̄ s; verbū ē p̄t capi p̄mo vt ē idē qd̄ sig
ficare. vt pisces q̄s apl̄i ceperūt ē collectio fidelū. i. significat. **S**; alio mō
capit verbū s̄b̄stātiū est i sua p̄p̄a significatōe. **E**t sūt q̄nq; modi q̄bus
verbū s̄b̄stātiū p̄t poni inē rectos diuersoꝝ nūeroꝝ. **P**rio q̄n̄ vn? recto
rū ē pl̄is nūeri s̄m̄ vō. s; singularis nūeri s̄m̄ intellectū. vt attene ē pul
era ciuitas q̄ ē t̄m̄ vna. s; p̄t pl̄itatē p̄tiū i ea existētū pl̄ic̄ noiat. **S**ecdo
q̄n̄ vn? rectoꝝ ē pl̄is nūeri s̄m̄ significatū. s; s̄m̄ nūeri s̄m̄ vōcē. vt vna tur
ba sunt ml̄ti hoies. **T**ercio q̄n̄ vn? rectoꝝ capit realit̄ ⁊ alter figuratiue
vel q̄n̄ locutio ē figuratiua. vt lāpades virginū ē fides n̄ra **Q**uarto q̄n̄
est ponit̄ p̄ s̄. vt nuptie ē vnū p̄nubiū. i. s̄b̄. **Q**uinto rōe p̄cipatōis vni
us i plurib? vt plures hoies sūt vn? hō p̄cipatōe sp̄i vt inq̄ p̄p̄biri?
Sexto ad c̄p̄inēdū vnitatē i aliq̄ mat̄ia. **Q**uidi? **V**astes q̄s geritis sor
dida lana fuit. nā lana ē mat̄ia remota vestū. s; p̄ma mat̄ia ē p̄nū? et la
na p̄terit? **S**ilē exēplū. lapides ⁊ ligna ē vna tom? **T**ercū isti modi ca
dūt sub grām̄atica p̄ceptiua an liceat nob̄ eis vti. **D**īm. nō sunt nob̄is
v̄tēdi. qz nō sunt i p̄muni vsu p̄tissimoz. qz c̄p̄isse peccāt p̄ regulā sup
positi ⁊ app̄ositi. s; si in talib? ordib? verbū s̄b̄stātiū ponat̄ i fine. tunc
sunt p̄grue ⁊ ornate. vt qdā dicūt sic. **A**tene p̄ma ciuitas p̄hoꝝ fuit
Ubi nōndū q̄ q̄n̄ verbū puenit cū nō p̄cedere. tūc ordō ē simplicis cō
ḡtua. quia app̄ositi⁹ tenetur conuenire cum sup̄posito in accidētibus

De constructione.

grammaticalibus. Sed qñ cū nro seqñti puenit ex virtute sermonis orō
est incongrua. sed admittitur ppter leuē trāspōitiōē.

Querit. p̄ quā regulā est hic impedimētū. **Solutio.** h̄ patz ex dictis
qz p̄ naturā suppositi et appōiti. que detent p̄uēire i numero p̄sona ⁊ re
cōtitudinē casuali. **Rō** q̄ pōt fieri ē facilis resolutio seu trāsmutatio illi
orōis in orōem illam in qua suppositū et appōitū pueniūt in suis acci
dētibus. **Sed rō** quare optet fieri est exp̄ssio sentētie sub breuiloq̄o

Arguit. si verbū pueniret cū vtroqz recto. tūc sil' eēt singularis ⁊ pl̄s
nūeri. h̄ autē ē impossibile. ḡ male d̄r̄ vtrilibz eq̄par. **Solutio.** t̄r̄t̄ nō in
telligit̄ p̄iēt̄im. i. sil' cū ambobz. h̄ diuisim. i. vl' cū vno vl' cum alio

Adōtra. verbū sp̄ debz p̄uēire cū nro singlarī. ḡ solutio falsa. **Ans p̄**
bat. qz digni? sp̄ trahit ad se min? dignū. h̄ nt̄s singularis ē dignior.
qz ē origo nri pl̄is. ḡ trahit ad se verbū rōe dignitatis. vt cū ip̄o i accidē
tibz grammat̄calibz p̄uēiat. **Adm** licz nt̄s singularis dignior sit p̄pa
tus ad n̄m pluralē rōe origis. t̄m in ordie ad t̄rciū. i. verbū nihil p̄bibz
nt̄m pluralē esse maioris dignitatis. **Vel dicēdū** q̄ p̄gruitas nō attēdi
tur ex pte dignitatis. h̄ ex p̄p̄r̄cōe modoz p̄iēdi. que ē qñqz inter n̄m
pluralē ⁊ verbū. aliqñ inter n̄m singularē et verbū

i. i. d̄ictōes i. diuersoz

Quādo relatiuū generum casus variorū

i. includūt sp̄ casus i. p̄tinēt i. vna

Inter se claudunt qui rē spectant ad eandem.

i. p̄ h̄ accidens i. valebit i. generi i. similari

Per genus hoc poterit vtrilibet equiparari

Impedimētuz
p̄ relatiū ⁊ an̄ce
dens

Est pia stirps iesse quē christū credimus esse.

Sentia ē. qñ relatiuū ponit̄ in d̄ictōes casuales diuersoz genēz ad idē
p̄tinētes. tūc p̄t relatiuū illd cū vtraz p̄uēire i ḡnē. vt exēplū t̄r̄t̄. et
hic. **S**umite gladiū sp̄s̄sancti qd est verbū dei. **E**t qñ p̄uēit cū casu p̄ce
dētē. tūc orō ē simplz p̄grua. h̄ cū casu seqñte qñ p̄uēit. orō ē ip̄edimētali

Querit. q̄tuplex ē relatiuū. **Solutio.** duplex. i. s̄bstāti. **T̄r̄t̄** p̄grua
t̄e ⁊ accidēt̄i. **R**elatiuū s̄bstātiē ē qd refert̄ an̄s p̄ modū sube. ⁊ illd ma
gis vult p̄uēire cū s̄bstātiuo seqñti. vt tal' ē iohes q̄le ē aīal. **T̄m** rela
tiuū sub e i medio posītū q̄uis magis cū p̄cedētē p̄uēit. etiā p̄t p̄uēire cū
seqñti d̄ictōe. vt semē qd ē de? vel q̄ est de?. **E**t intelligit̄ regula de rela
tiuo s̄bstātiē idēt̄itatis. ḡ ista nō valz. fortes est ali? aīal. **S**edo de nō
reciproco. ppter istā. vt fortes videt vaccā suā. **T**ercio q̄ ponat̄ in d̄i
c̄tōes casuales ad idē p̄tinētes ppter istā. **E**st pia stirps yesse quem

De constructione.

credimus leuiathan esse etc.

Arguit. stirps s^t totū. christ^{us} s^t p^{er}te. s^{ed} nō ē idē significare totū et p^{ar}tem.

Solutio. verū ē q^{uod} nō s^{unt} idē p^{ar}tes t^{er}mⁱⁿ ad idē. s^{ed} d^{icitur} spectat ad eandē rē.

Querit. q^{uam} regulā ē h^{oc} impedimētū. **Solutio.** p^{ro}ter relatiuū et suū antecedens q^{uod} volūt p^{ro}uenire i genere i nūmero et q^{uam}q^{ue} i casu. v^{erū}. In genere nūmero p^{re}cedēs iūge relato. sed hic relatiuū nō p^{ro}uenit i genere cū antecede^{re}te. Sed ratio qua potest fieri est idēitas illarū dictionū in re significata.

Arguit. h^{oc} nullū ē impedimētū. s^{ed} rō illa ē falsa. **Ans.** p^{ro}bat p^{ro} regulā oratorū dicentū. Quotiescūq^{ue} relatiuū ponit inē duo substantiua diuersorū generū. quorū seq^{ue}ns substantiū ē p^{ro}p^{ri}ū v^{er}o^{rum} v^{el} alteri^{us} rei. tūc relatiuū p^{ro}formabit se cū seq^{ue}nti i g^{en}erē. vt sepe fit respectu verborū v^{er}borū. Si vero relatiuū ponit inē duo appellatiua diuersorū generū poterit cū alterutro p^{ro}uenire.

Exēplū p^{ri}mi. vt in semie tuo q^{uod} est christ^{us} etc. **Exēplū sc^{condi}.** ex ill^{is} sempiternis ignib^{us} q^{uod} hydera nuncupāt.

Solutio. p^{ro} illā regulā nō tollit rō impedimētū istū re^{ctus}. s^{ed} oratorib^{us} hui^{us} impedimētū vsus admittit. q^{uod} aliis p^{ro}biter dicit^{ur} infra.

Donere sup^{ra}ma duo nō debes sine causa.

Querit. q^{uare} nō dicit^{ur} pia stirps yesse ē quā credim^{us} christū eē. **Ans.** ad h^{oc} f^{aci}ndū q^{uod} christ^{us} est caput stirpis yesse. et q^{uod} posuit relatiuū i masculino g^{en}erē. q^{uod} inter oia genera ē dignū. q^{uod} imponit a p^{ro}p^{ri}etate actiua.

Querit. q^{uare} nō dicit^{ur} christ^{us} ē quē credim^{us} esse piā stirpē s^{ed} bona congruitate. **Ans.** ad h^{oc} f^{aci}ndū q^{uod} stirps fuit origo de qua christ^{us} fuit genit^{us}. et nō est est uer^{so}. quia christ^{us} nō est p^{ri}ncipiū omnīū.

Arguitur christus est deus. ergo est p^{ri}ncipiū stirpis yesse. **Solutio** s^{im} diuinitatē verū est. sed s^{im} humanitatē descendit a stirpe.

Arguitur christus est deus. ergo est p^{ri}ncipiū stirpis yesse. **Solutio** s^{im} diuinitatē verū est. sed s^{im} humanitatē descendit a stirpe.

Arguitur christus est deus. ergo est p^{ri}ncipiū stirpis yesse. **Solutio** s^{im} diuinitatē verū est. sed s^{im} humanitatē descendit a stirpe.

Arguitur christus est deus. ergo est p^{ri}ncipiū stirpis yesse. **Solutio** s^{im} diuinitatē verū est. sed s^{im} humanitatē descendit a stirpe.

si aliqd inuenim^{us} mltoties positū

Sic adiectiuū reperimus sepe locatū

Exēplū

Est coluber factus vel facta mystica vitga

locare .i. vltima duo .i. nō teneris .i. rōnabili

Donere sup^{ra}ma duo nō debes sine causa

S^{ent}ia ē q^{uod} sepe inuenit^{ur} adiectiuū positū inē duo substantiua diuersorū generū. et tūc cū vtroq^{ue} p^{ro} p^{ro}strui. Exēplū p^{ri}z i textu. Et nō q^{uod} h^{oc} fit etiā s^{ed} tali d^{ist}inctia. q^{uod} q^{uam} p^{ro}uenit cū substantiua p^{re}cedēt tūc ē p^{ro}grua orō. vt iobes ē fact^{us} cadauer. aq^{uod} facta ē vinū. S^{ed} q^{uam} p^{ro}uenit cū substantiua seq^{ue}nti tunc orō ē impedimētalis p^{ro}grua. vt iobes ē fact^{us} ca dauer. Aq^{uod} ē vinū factū.

Arguit. adiectiuū nō p^{ot} se p^{ro}formare cū vtroq^{ue} substantiua inē q^{uod} p^{ro}uit. s^{ed} tere^{re} fallis. **Ans.** p^{ro}bat i ista orō. h^{oc} legēs lib^{er}ū. h^{oc} lib^{er}ū ē substantiū

Impedimētū adiectiuū et substantiuū.

De constructione

et legēs a dīctm̄ tñ dñt i casu. **P**dm̄ q̄ adiectiū p̄cipiale positū inter duo substantiua vult se p̄formare cū substantiua p̄cedēti. qz ad illd̄ se bz p̄modū adiectiui. s̄ n̄ cū substantiua seq̄nti. qz ad illd̄ se bz p̄modū dictō
Querit̄. q̄le ē hic impedimētū. **P**dm̄ ē p̄ naturā adiecti Cnis regētis ui et substantiū q̄ vult puenire in genere i nūcro z i casu. s̄ hic discōue nūt in genere. **R**ō q̄ p̄t fieri ē idēitas rei significate p̄ utrūqz substantiū z sic adiectiū cōuenit cū secūdo substantiua qd̄ idem est cū primo. **R**ō quare optet fieri est exp̄ssio sentētie sub breuiloq̄o.

Arguit̄. virga et serpens multū differūt. s̄ nō sunt idē. qz dñt p̄nes animatū z inanimatū. **S**olutio. nō sunt idē sil' z sel' tñ successiue. qz virga fuit p̄sente moysē a deo mutata i colubzū. z postea itez in virgā. i si gnū q̄ esset futur' dur filioz israel. vt patet Exodi. iij.

Arguit̄. male dicit alexander L. ponere sup̄ma duo nō debet sine causa. qz sunt tres regule sup̄ra posite quib' vti nō debem'. **S**olutio. sūt tres regule. sed due vltime sunt sibi p̄uicine. z secūda de vltimis duab' adiacet ad primā. **I**deo dicit. ponere sup̄ma duo nō debet sine causa

i. obuiabit scolarī interdū
Occurrētqz tibi quādoqz relatio simplex
i. mulier serauit ianūā i. aperuit
Femina que clausit portā vite reserauit

Impedimētū p̄ regulā logicāles.

Sentia est qz sepe occurrit simplex relatio in locutōib' n̄ris. hoc ē. relatiuū z suū añs nō sp̄ supponūt. p̄ eadē re in numero. **E**xēplū vt i textu. **E**t hic. **I**obes labozat eo morbo quē pet' habz. qz est morbz' ali' numeraliter distinct' q̄ ē in xtro. z q̄ ē in iobē. qz antecedēs capit nūer' a suis subiectē. et tales ordēs sunt p̄tinue occurrētes. vt iobes bibit idē vinū qd̄ bibit petrus. nō idem numero sed idē specie.

Querit̄. p̄tra quā regulā est hic impedimētū. **P**dm̄. p̄ naturā relatiuū z sui añcedentis. qz relatiuū z suū añs debent supponere p̄ eadē re in numero. sed hic supponūt p̄ diuersis reb' in numero. **E**t rō q̄ p̄t fieri ē debita pueniētia accidentiū grāmataliū. **S**ed ratio q̄re optet fieri ē exp̄ssio sentētie sub breuiloquio.

Arguitur. si est ibi pueniētia debita accidentiū grāmataliū. ergo n̄ est ibi impedimētū. **S**olutio. vtz est nō est ibi impedimētū p̄gruitatis. sed impedimētū contra regulā logicāle

Contra. alexander est hic grāmaticus. ergo nō debet loq̄ de impedimēto contra naturā relatiui logical'. **S**olutio. p̄ tātō p̄t peccare p̄ grāmaticam. quia relatiuū z suū añcedens licet pueniāt in numero qd̄ est accidens partitōzōis. tñ nō pueniunt in numero suppositali.

Contra. numer' suppositoꝝ est realis. s̄ grāmatica nō est scia realis

De constructione.

ergo nō p̄tinet ei? p̄sideratio ad gr̄amaticā. **D**inoꝝ p̄tz qz gr̄amatica p̄siderat p̄mōes significatiuos. **S**olutio. p̄siderat p̄mōē significatiuꝝ nō absolute. s̄ vt res ei sūt s̄strate. qz alias eīz gr̄amatica scia ficta.

Arguēt. i. exēplo s̄e ē relatiuū s̄be qd nō facit flatibz simplicē. **S**olutio. v̄p̄ ē ex sua natura s̄ bñ ex tonitate p̄cipiētis q̄ liter ē in p̄cipiedo

Querit. p̄ maiori itelligētia text? q̄tuplex ē relatio. **S**olutio. duplex scz simplex et p̄sonal. **S**implex ē qñ relatiuū ⁊ suū añs nō supponunt p̄ eadē re in nūero s̄ in specie. et qñ q̄ etiā in generica idēitate. **D**e p̄mo. vt hec herba crescit i horto meo. **D**e sc̄do. vt canis nat i eāre q̄ fulget i astris. **S**z p̄sonal relatio qñ relatiuū ⁊ suū añs supponūt p̄ eadē re in nūero. vt **P**lato disputat q̄ fuit diuin? philosoph? vñ **F**lorista. **P**ersonalis idē. p̄re supponit eadez. **S**ed p̄ diuersis supponit latio simpla.

Qui? p̄m eundē sunt septē spēs. vñ. **I**n spēs septē s̄ vis partiris eadē **P**ria est in q̄ relatiuū et añs supponūt p̄ diuersis reb? i nūero. vt bica **S**c̄da ē in q̄ añs supponit p̄sonalē ⁊ relatiuū materialē. vt de? dat au reolā qd rē. **T**ercia qñ añs ponit materialē ⁊ relatiuū significatiue. vt **S**unt manu dñi ⁊ c. **Q**uarta qñ relatiuū p̄mutat significatū sui añtis. vt **S**unt cta timēt hōiem. **S**exta qñ añcedēs capīt p̄ supposito ⁊ relatiuū p̄ natura cōi. vt hō currit q̄ ē spēs. **S**eptia ē viceuersa. vt aial ē gen? qd dicitur

Querit. q̄ ē p̄ma diuisio relatiui. **D**ñm. relatiuū ⁊ aliud gr̄amaticale aliud logicalē. **G**r̄amaticale p̄m. **D**iscianū ē ante lare rei recordatiuum **S**c̄d relatiuū logicalē est cui? esse est ad aliud qdāmodo se b̄tere. vt pater fili? **I**te relatiuū gr̄amaticale diuidit in relatiuū substātie ⁊ accidētis. **S**ubstātie est qd refert añs p̄ modū substātie. **E**t diuidit qz aliud est idēitatis qd refert eadē rē in numero. **A**liud diuersitatis. qd supponit p̄ alia re in numero. **R**elatiuū substātie idēitatis itez diuidit. quia qdā sunt noia. vt q̄ que qd. qdā p̄noia. vt ille idē. **E**t p̄noialia itez diuidunt. qz qdā sunt reciproca. q̄ significāt p̄ substātiā agētis s̄b modo patētis. q̄ mod? sp̄ est in obliq. vt fortes videt se. **Q**uedā vero nō sunt reciproca. vt q̄ ille idē. p̄ q̄ fit maior certitudo i ordib? q̄ p̄ añcedētia. **R**elatiuū vero accidētis ē qd refert rē p̄ modū venoiaitōis seu accidētis. ⁊ h̄ solū refert idē in specie. vt fortes est alb? tal? ē plato. **E**t h̄ diuidit in relatiuū idēitatis ⁊ diuersitatis. **I**dēitatis ē qd refert eandē rē seu q̄ litatē i specie. ⁊ supponit p̄ eadē re i specie. vt i exēplo posito. **R**elatiuū accidētis diuersitatis ē. qd refert eadē q̄litatē i specie. s̄ p̄ diuersa q̄litatē i specie supponit. vt plato ē doct? ⁊ alterius modi est paul? **R**elatiuū accidētis idēitatis itez diuidit. qz qdā ē q̄litatis. vt talis. aliud q̄ntitatis p̄tine. vt quātus aliud quantitatis discrete vt tot. **R**elatiua nūcroꝝ itez diuidit. qz qdā sūt noia. vt tot toti q̄. qdā sūt a quērbia. vt totiens

De constructione

i. ad añs expñsum

Ad partem vocis de iure relatio fiet

i. ordẽm mltorĩes iuestiges añs i. añs l. i. relatio fiet

Extra sepe tamẽ queras ad quod referatur

Impedimẽtus
relatiũ 7 suũ aut
tecedens

Est exemplũ

Rex est carnoti patrie que preualet omni

Sentẽtia ẽ q̃ relatiũ debz referri ad añs expñsum q̃uis qñq̃ refer-
tur ad añs s̃intellectũ. Exẽplũ. vt i tertũ. Et hic. Dom⁹ aaron sperauit
in dño. adiutor eoz 7 p̃ceptor eoz ẽ. eoz. s̃. h̃. om̃. In q̃ exẽplo ẽ metho-
nomia. et habz fieri quãdo cõtineus ponit p̃ contento.

Querit. q̃ est rō q̃ relatiũ dz referri ad añs vōlic expñsum. Dicẽdũ
ista. qz relatiũ s̃m ei⁹ diffinitõez est ante late. i. p̃us dicte rei recordati
uũ. s̃ nihil dz nisi qd̃ vōlic expñsit. s̃ relatiũ refert ad añs vōlic expñ-
sum de sua natura. Et q̃ p̃tz q̃ hic ẽ impedimẽtũ p̃ relatiũ noiale. in q̃
sepe intelligit añs. Et dz notãter noiale. qz i relatiũ p̃noiali nõ itelligi-
tur añs. vt iobes currit 7 ille mouet. Qui⁹ rō ẽ. qz relatiũ p̃noiale s̃t
p̃ modũ indefiniãte apphẽsiõis. s̃ requit añs expñsum vt p̃ ipm̃ finietur

Arguit. i. relatiũ noiali nõ itelligit sp̃ suũ añs. s̃ male dicit. Ad p̃tẽ
vocis de iure. i. de natura relatiui fiet relatio. Añs p̃bat. qz dicit. extra se-
pe tñ q̃ras ad qd̃ referat. Solutio. i. om̃i orõne simplr̃ p̃grua relatiũ sp̃
hẽbit añs expñsum. s̃ i orõne impedimẽtali p̃grua p̃t subitelligi. vt h̃ i tertũ

Querit. q̃ ẽ rō q̃ p̃t fieri. Dm̃ ẽ subtilitas itellect⁹ potẽtis faciliẽ in-
inferiori intelligit e sup̃ suũ. vt carnoti noie faciliẽ intelligit ciuitas q̃
sup̃ ẽ. s̃ rō q̃re optz fieri ẽ expñsio s̃nie s̃ breuiloq̃o. vt qz ciuitas car-
notũ p̃pata ad alias ciuitates oib⁹ ill⁹ p̃ualeret. Et ñ posuit relatiũ in-
neutro gñe q̃uis carnotũ sit neutri gñis. qz carnotũ in q̃tũ carnotũ ẽ ñ
p̃pat. s̃ in q̃ntũ ciuitas p̃pat ad alias. Ad h̃ s̃ signi. cadũ potius dz q̃ s̃
qd̃ in exẽplo. 7 relatiũ q̃ nõ p̃t referre añs neutri gñis sicut ẽ carnotũ.

Querit. quõ ista regula differt ab illa. Nõ des ad vocẽ. s̃ dñm sic. qz
s̃m istã regulã intelligit añs nõ expñsum simplr̃. s̃ i illa. Nõ des ad
vocẽ lañs subintelligit qd̃ ẽ synonymũ cũ antecedẽte expñsio

i. similari inuenitur

Sepe relatio conforuari reperitur

i. antecedens qñ p̃cedit sine medio

Precedens. illi dum presidet immediate

Est exemplũ

Sermone quẽ vos audistis verus habetur

De pstructione

in coi mo loqndi illa orō seruari

Usu cōmuni tamē hoc nō debet haberi

Sētia ē q qnqz relatiū z suū aūs pueniūt i accētib? grāmaticalib? z b ē vey qn aūs imediate pcedit relatiū. ita tñ q discōueniat i rectitudie casus cū appōsito z adiectiū. **E**xēplū. vt lras qf ad me misisti pgrate mibi fuerūt. ibi qf relatiū z lras aūcedens pueniūt i accētibus grāmaticalib? ad pgruitatē necessarijs. nō tñ ad appōsitū sequens.

Querit. quale impedimētū ē hic i exēplo tertus. **S**olutio. pmo ē hic impedimētū p suppositū et appōsitū. qz hic discōueniūt i rectitudie casuali. qz debz dici. sermo habet ver? **S**ēdo hic ē ipedimētū p naturā adiectiū z substātiū. qz adiectiū z substātm discōueniūt i casu. s. sermōne qd ē substātiū z ver? qd est adiectiū. **R**ō q p̄t fieri ē facilitas intellectu? intelligētis suppositū nti casus qd puenit cū verbo i rectitudie casuali. z cū adiectiū i oib? accētib? ad ei? pgruitatē req̄sitis. vt ver? hēf supple sermo. vl ē apparētia pgruitatis p̄p̄ imediatā pōsitōez relatiū cū aūcedere. **S**z p̄ma melior est. **E**t rō qre op̄z fieri ē licētia poetica.

Arguit. alexāder ē hic diminiut? qz sunt plura impedimēta in qbus suppositū discōuenit cū appōsito i rectitudie casus de quib? nullaz facit mentionē. assumptū pbat p tullū dicentē. Non min? venit ei in mentē potestatis q̄ equitatis tue. p potestas z equitas. **S**olutio. p̄m p̄iscianū est ibi antip̄tosis. qz gr̄is p̄nif loco nti sine breuitate sermōis. qd facit impedimētū nullo mō imitādū. ergo alexāder ip̄m nō ponit.

Arguit. sunt orōnes in qb? appōsitū discōuenit cū supposito in rectitudie. de qb? nō facit mentōem. vt oēs inuidere in clanculū ego floxi pendere. **S**olutio. in illa z s̄lib? infinitiū? ponitur loco indicatiū pfigurā iam supradictā. quod nō est impedimētū

Querit. quare nō dicat. sermo quē vos audistis ver? habet. **S**olutio. ad significādū q iste sermo recipit a patre. mō casus accusatiū? ē casus receptōis et nō ntiis qui est casus actōis. **E**t similiter dicēdū est d alijs exemplis. vt vitem quā statuo illa vestra est.

.i. repies .i. sociatū .i. p̄nōmi .i. casum
Inuenies unctū possessiūo genitiū

Ut mea defuncte da molliter ossa cubare

Sētia ē q p̄nōmē possessiūū sepe inuenit p̄structū cū grō noiali sub discōueniētia accidentiū grāmaticaliū. vt **Q**uidi? dixit ad iouē quando amasia sua fuit mortua **P** Jupiter da molliter cubare ossa mea defuncte. **I**n q̄ exēplo defuncte p̄struē cū ly mea sub discōueniētia n̄jer

Impedimētū ad
ctiū z sui sub
amij

De constructione.

casus et generis. quod dicitur est gratia casus generis feminini singularis nominis mei. mea est accusatiui casus pluralis numeri et neutri generis.

¶ Arguitur. in ista oratione. ista tunica est filij mei. ibi ille genitivus filij adiungitur illo possessivo mei. tamen ibi non est impedimentum. **Solutio.** ibi caput cum substantivo nominali cum quo vult convenire in genere numero et in casu

¶ Queritur. utrum per possessivo potest poni primitivum. **Solutio.** est duplex possessivus. scilicet nominalis et pronominalis. modo solum per possessivo nominali ponitur genitivus primitivi. ut cauda equina. cauda equi. sed etiam per pronominali auctores possent fieri in possessivis pronominalibus. ut liter me? liber mei. Et illi genitivus mei tui sui etiam possunt poni quibusdam nominibus substantivis. ut facio hoc amore mei tui. sicut odium. desiderium. amor. cupido. Sed alij dicunt quod non possunt dicere. liter mei. domus tui. caput tui. prudentia tui. quod liber domus? caput prudentia? sunt res possessas passivae. ideo requirunt genitivum significantes possessorem active. ut liber petri est quem possidet petrus. sed predicti genitivi passivae capiuntur. ergo non possunt illos genitivos regere. sed loco illorum requirunt possessiva que active significant. ut liter me? dicitur. non liter mei

¶ Arguitur. addi possunt genitivi primitivi passivae significantes substantivis. ergo illa ratio est falsa. Antecedens probatur per exemplum a Terentio positum. Item tot mei solius solliciti sunt causa. non causa mea soli? **Solutio.** non est simile. quia in superioribus genitivus significabat actionem vel possessio actionis. sed in isto significat passio. et ideo admittitur. ut hic sicut. **¶** Hei inter est disputare. quod illa verba requirunt genitivos active significantis

¶ Queritur. quare impedimentum est hic. **¶** Domus natura adiectivi et sui substantivi. Et propter duas rationes admittitur. Prima est ratio quod potest fieri. et est habitus intelligendi in possessivo primitivo. quod per Priscianum possessivum in quolibet casu includit genitivum sui primitivi. Et debuit dici. da molliter cubare ossa mee defuncte. sed dicitur mea ponendo possessivum per primitivo. ad finem dicitur quod ossa sue amasse dupliciter fuerunt possessa. scilicet ab ipso et ab amassa sua. quia amicorum omnia sunt communia. Et quod per rationem quare oportet fieri. que est expressio sententiae sub brevisiloquio. Et ly mea uno modo preesse adiectivum ad ossa. tunc sic ordinanda est oratio. da molliter cubare ossa mea defuncte. scilicet amasse vel mulieris. et sic oratio est simpliciter congrua. Alio modo mea est adiectivum ad ly defuncte. et sic est vitiosa oratio. Alij dicunt quod est impedimentum contra naturam demonstratiui et sue rei demonstrate. et tunc sunt eadem rationes excusantes cum predictis

¶ Queritur. quare non dicitur da ossa mee defuncte. **Solutio.** ideo quia tunc non significaret quod ossa essent possessa ab ipso

¶ Arguitur. defuncte est adiectivum et ponitur sine substantivo quod est per grammatice. **Solutio.** habet substantivum subintellectum. scilicet genitivum mei. **¶** Sed per genitivus intellectus? in mea est mei. et me? mei est masculinus genitivus. et defuncte sui generis

De constructione

Solutio mei possessiui a me est masculini generis. sicut mei primitiuum potest esse masculini generis.

Impedimentum
relatiui et sui generis
egrediens

multoties pro suo primitiuo reducit. sicut
Sepe relatiuum pro patre refertur ad ipsum
Est exemplum

Et mea scripta legis qui sum submor ad huiusmodi

Quia est quod relatiuum grammaticale sepe refertur ad possessiuum pro suo primitiuo sibi disconuenientia accidentium grammaticaliu. ut tu uides focium meum quod dico. dicitur ibi focium meum pro mei. Et in exemplo textus dicitur. legis scripta mea. id est.

Queritur. quare impedimentum est hic. Solutio est natura relatiui et sui antecedentis quod uolunt uenire in genere et numero hic disconueniunt. quia mea est plurius numeri neutri generis. sicut quod est huiusmodi numeri masculini generis.

Arguitur. hic non est impedimentum. probatur. quia illis non licet nobis uti. sicut ista oratio utimur sepe. tu legis mea scripta quod sum tu. Solutio. talis oratio non est simpliciter prohibita. sed iuuenibus. ergo est impedimentalis.

Contra. sunt figuratiue congrue tales et similes orationes. uel florissimas. Possessum prime possessum siue secunde. Qui relatiuum dicitur meum autor quod lego scripsit. Solutio ex parte relatiui ad primum possessiui est impedimentalis. sed ex parte relatiui ad appositum est uicinis. Ratio quod potest fieri est intellectio generis primitiuum in possessiuo cum quod primitiuo relatiuum uenit in accidentibus grammaticalius. Sed ratio quare oportet fieri est expressio sententie sibi breuiloquio. in quo uoluit autor innuere duplicem habitudinem. sicut rei possessi ad possessorem. et effectus ad causam efficiet. et quod scripta essent possessa notat in hoc quod dicit mea scripta. et quod essent ab eo causata significari uoluit pro hoc quod dicit qui in masculino genere. quod genus est actiuum.

Ubi notandum quod possessiua includunt duplicem personam. sicut personam possidentem et personam rei possessi. et ratio personae possessoris siue possidentis includunt generum sui primitiuum.

Queritur. quomodo modis fit relatio ad possessiuum. Dicitur. duobus modis. Primo ad possessiuum et ad substantiuum. ut legis mea scripta quod ego scripsi. Secundo ad possessiuum sine substantiuo. ut tu obseruasti oves semitas meas qui quasi putredo consumendus sum.

Arguitur. relatiuum non refertur ad primum possessiui pro primitiuo. sicut male dicitur in textu. pro patre refertur ad ipsum. Ans. probatur in hoc exemplo tu legis mea scripta quod enulius non placet. ibi que non refertur primum possessiui mea pro primitiuo. sed refertur scripta. Solutio. non est regula semper uera. et sic dicitur in textu sepe. id est aliquid. sic fit tamen. sicut quod uerbum relatiui attribuitur possessiuo pro primitiuo seu possessore. Et quare relatio fit ad substantiuum possessiui. Et hoc fit quando uerbum relatiui attribuitur possessiuo pro re possessa. uel attribuitur substantiuo possessiui quod est idem.

Notandum quod pronomina possessiua significant duplicem rem. sicut personam

De constructione

possidente. que significatur p primitiuū intellectū in eis. ⁊ personam rei
possesse q̄ significatur p aliquid in quod est resolutū. vt meū. aliqd̄ mei
vt prius patuit ibi. **Personas duplices tē**

Querit. talia pnoia possessiua cui⁹ p̄sone sunt capiēdo psonā vt ē ac-
cidēs grāmaticale. **Solutio.** sūt 3^e p̄sone in q̄tū sūt rē possessā. s̄ in q̄ntū
sūt possessore tūc implicite sūt p^e p̄sone. s̄ me⁹ ⁊ n̄. ⁊ tu ⁊ v̄. scēde p̄sone.

locas pp̄ illā cāz. i. absolute añcedēs m̄tociēs ab illo
Ponis ob id solum precedens sepe; q̄ inde
i. vera recordatio est exemplū

Certa relatio fit: tua virga tuus baculusq;3
tonant gaudia .s. p̄sentis

Ipsa mihi vere prebent solacia vite

Quia ē q̄ añs sepe ponit absolute sine verbo. vt relatiū h̄at locū i cō-
structione. vt i exēplo text⁹. vbi virga tua ⁊ bacul⁹ tu⁹ ponit sine verbo.
vt h̄ relatiū ip̄a h̄eat locū p̄struēdi. qz si apponeret verbū n̄ h̄iet locū.

Querit. vtz añs possit poni in omnib⁹ casibus. **Solutio.** sic dēpto v-
catio. **De n̄to.** vt i exēplo text⁹. de ḡto. vt petri ip̄ius miseror. de v̄to.
vt habitatib⁹ in regiōe v̄mbre mortis lux orta est eis. de accō. vt ver ⁊
est atē tu plastinasti ea. de abltō. vt pane ⁊ vino ip̄is vtor. **Vel sic d̄ n̄to.**

Sp̄s q̄ a patre. p̄cedit ille vocebit vos oia. de ḡto. in purgatorio degen-
tū miseror eoz. de abltō. **Audo añt et ioco vti illis q̄dem licet. ponunt**
tū q̄dam exemplū de v̄to. **Alia tibi dñe q̄ natus es de virgine tē.**

Arguit fm Floristā relatiū ⁊ suū añs debēt p̄strui cū duob⁹ verbis
vel cū vno verbo bis posito. ergo iste textus est falsus. **Antecedēs parz p-**
hoc q̄ sic dicit. **Precedens ⁊ qui binis verbis volo iūgi diuersis. verbū**
vel detur eis geminatū. **Solutio.** ip̄e loquit de relatiuo noiāli. sed hic fit
mentio de relatiuo p̄noiāli. qd̄ cū suo añcedēte h̄t cōstrui cū vno verbo

Querit. q̄ quā f̄gulā ē h̄ impedimētū. **Solutio.** h̄ relatiū ⁊ suū añs. qz
flatiū ⁊ suū añs habebūt duo distincta verba aut vniū verbū bis positiū.
vñ Florista. **Precedēs et q̄ tē.** s̄ hic p̄struit cū vno verbo solū sel posito

Rō q̄ h̄t fieri ē sp̄cal natura relatiui p̄noiālis. qz nō includit al quā p̄iū
ctōem sicut relatiū noiāle. t̄de cui⁹ illud vult p̄strui cū diuersis verbis
vel cū vno verbo bis posito. **Sz rō q̄re optz fieri ē exp̄ssio sine sub breui**
loq̄o. **Quare tūc ponit añcedens sine verbo. Solutio id.** qz dauid volu

it innumerēs diuicias. s̄ diuie res carēt regimie possessorio. qz ab aliq̄ n̄ re-
gūē. **Uñ p̄ virgā itellecit corecedēs dei. ⁊ p̄ baculū iustētātōz dei. s̄. mi**

Querit. q̄re nō dicit. virgā tua ⁊ bacul⁹ tu⁹ sunt. **Mercordiā dei**
p̄solata. **Solutio.** qz tūc inuisset sinaz quā exp̄mē volebat. qz n̄ voluit at-

De constructione

tribuere aliq̄ regimē diuis reb⁹. ḡ virga tua ⁊ bacul⁹ tu⁹ n̄ regū Et
dic̄ ip̄a i neutro ḡne. qz illd̄ gen⁹ ē gen⁹ id̄ntie ⁊ cēntie. ḡ cūlī r̄spic̄ oia
sp̄. aliq̄ finitū modi .i. noia .i. relatiuū

Ad verbum sepe vel adiectiua relatum

repiēs est exemplū

Inuenies fugis aut piger es mibi qd̄ pcul absit

Sentētia ē. q̄ multo nōs relatiuū refert̄ ad nomē adiectiuū v̄l verbū
vt pet̄ virtute p̄dit⁹ ē qd̄ est diuiniar̄ ppriū. Tu furaris qd̄ mibi non
p̄reuit. Tu fugis qd̄ mibi absit. Tu es piger qd̄ mibi pcul absit

Arguit̄. studere ē tonū qd̄ ē agere. ibi r̄l̄m̄ refert̄ verbū. tñ orō ē sim.
pliciter p̄grua. **Solutio.** ḡ gl̄a itelligit̄ v̄ verbo finitū modi. s̄ i orōe allega.

Arguit̄. iobes ē alb⁹ q̄lis ē pet̄. ibi q̄lis. Ita ē verbū ifinitū modi.
refert̄ adiectiuū. tñ orō nō ē in cōgrua v̄l impedimētalis. **Solutio.** regu

la itelligit̄ de relatiuo sube. mō q̄le est relatiuū accidētis. **Sz** p̄. falsus ē
de relatiuo sube. p̄tz in h̄ exēplo. video albū qd̄ tu vides. tñ nō ē ibi ali

qd̄ impedimētū p̄ illud relatiuū sube qd̄. **Solutio.** albū nō est ibi adiecti
uū sed substantiuū. **Et** q̄b⁹ argumētis patet veritas huius textus

Contra. arguit̄. relatiuū nō p̄t referre verbū. quia verbū nō est alicu
ius generis sicut relatiuū noiale. qd̄ necessario req̄rit̄ ad p̄gruitatē re

latiuū et sui antecedētis. **Solutio.** h̄ est v̄x̄ in orōe simpliciter p̄grua. sed
hec est impedimentaliter p̄grua. vel supplet̄ vicem casus vel generis

Arguit̄. relatiuū ⁊ aūs debēt idē significare. s̄ nomē ⁊ verbū n̄ s̄nt idē.
ḡ r̄. **Solutio.** verbū p̄t vno mō p̄siderari q̄ ad significatōes gr̄matica

lē. qz. s̄ p̄ modū flurus ⁊ fieri agere v̄l pati. ⁊ sic nō p̄t idētificari cū
noie. Alio mō p̄t p̄siderari in q̄ntū s̄ actiōz v̄l passiōē absolute. vt no

mē verbale. ⁊ sic p̄t. **Vel** dicēdū q̄ verbū gerit̄ vim nominatiui casus.
Querit̄. p̄ quā regulā ē h̄ impedimētū. **Solutio.** p̄ regulā logicāle.

relatiū capit suppositōes ab aūtē. s̄ verba supponūt. **Rō** q̄ p̄t fieri ē faci

lis resolutio verbi finitū modi ad verbū ifinitiuū modi qd̄ p̄t reddē sup

positū verbo p̄sonali. et p̄ p̄seq̄ns supponē. a q̄ tūc relatiū p̄t cape suppo

sitōes logicāle. **Exēplū.** vt tu fugis. qd̄ supple fugē. aut piger es. qd̄. s̄ pi

grū esse mibi pcul absit. ⁊ ille ifinitiu⁹ h̄z vim nois neutri ḡnis. ḡ illd̄ re
latiuū ponit̄ i neutro ḡne. **Sz** rō q̄re optz fieri ē ex p̄ssio sine s̄b breuilo q̄o

.i. materialiter .i. stat frequē .i. relatiuū

Pro sola voce supponit sepe relatum

.i. et si .i. aūcedēs .i. stat .i. p̄ significato

Quāuis precedens supponit significando

De constructione

tribuit exemplū que dicitio derivat ab illo noīe

Dat de^o aureolā quod nomē habetur ab auro

Sentētia est. q. sepe relatiū ponit materialiter ⁊ antecedēs significatiue ⁊ psonaliter. vt dat deus aureolā quod nomē habetur ab auro. **Ibi** antecedens aureolā significatiue acceptū supponit psonaliter. ⁊ illud relatiū quod refert ipm p sola voce. i. materialiter. **Sic exemplū.** **Christus natus est in bethleem** qd interpretatur domus panis. **Dgr** oī putat colonie. qd est nomen ppriū famose ciuitatis.

Queritur. contra quā regulā est hic impedimentū. **Solutio.** In vna regulā logicā. q. relatiū substantie idētitatis ⁊ suū antecedēs debēt supponere p eadem re in numero. s. hic supponūt p diuersis. qz antecedēs significatiue ⁊ relatiū materialit. **Ratio** qua pōt fieri est ista. qz relatiuum includit in se duo. scilicet vocē et significationē. ⁊ ergo relatiū pōt ipm pro voce tm̄ vel significationē referre.

Arguitur. hic est impedimentū grāmaticale. ergo nō est ptra regulas logicā. **Ris.** pbat qz relatiū et suū aūs discōueniunt in genere. qz aureolā est generis feminini. ⁊ qd ē generis neutri. **Solutio.** relatiū nō refert antecedēs p significato vt supponit psonaliter. sed p voce vt supponit materialiter. ⁊ sic est generis neutri.

Contra. antecedēs ponit hic significatiue. s. nō materialit. **Solutio.** licet ponit significatiue. tm̄ relatiū n̄ refert ipm vt ē significatiū s. materiale.

Querit. qm̄ relatiū refert aūs p sola voce. **Adm̄** tūc qm̄ verbū vl' dicitio pstructa facit ipm stare p sola voce et nō p significato. qz illa dicitio nomen q̄ est intentio scda facit illud relatiū qd stare materialit. p sola voce sui antecedentis. **Sz** ratio q̄re optet fieri est expōsio sentētie sub hze uilo quio. qz breui⁹ dicit. dat deus aureolā qd nomē habetur ab auro. qz deus dat aureolā. et aureola est nomē quod habetur ab auro.

Querit. quid ē aureola. **Solutio.** est maximū pmiū accidētale bēdū **Et** dicit ab auro. qz sicut aux inter oīa metalla est p̄ciosissimū. sic illud pmiū modo dicto est maximū inter oīa alia. quod datur doctorib⁹ uirginib⁹ martyrib⁹. vt patet in q̄rto scripto thome. dif. xlviij.

Arguit. illud relatiū qd in textu nō supponit p sola voce. qz tūc non esset recordatiū sui antecedentis. **Solutio.** nō supponit absolute p sola voce. sed p sola voce illius antecedentis.

sp. significatiue acceptē aūs materialit. p sola voce.

Estqz relatiuis precedens materiale

i. dicitio

Exemplū

Nomen equiria sic nobis placet illa videre

De constructione

Sententia est q in ordo relatiui et antecedentis relatiui ponit sepe significatiue quous antecedens ponit p sola voce. i. materialit. **Ex**emplū. vt h ē no moqd currit. ibi qd stat significatiue. et antecedens. s. nomē materialit.

Arguit. ordo text? ē simpliciter pgrua. s. ibi nō est aliqd impedimētū. qz relatiuū et antecedēs pueniūt i genere et i numero. **S**olutio. h. pbat bñ q nō est impedimētū ptra regulā grāmaticalē s. logicalē. qz nō supponit p eodē. sed vñ ponitur significatiue. s. relatiuū et aūs materialit. **R**atio q potest fieri ē ista. qz in antecedente faciliter p̄t intelligi significatio quā relatiuū debz referre. **S**ed rō qzē optet fieri est ex p̄sso sententie sub breuiloquio. qz breu? vicit. equiria est nomē et nobis placet illa videre. q̄ diceret. equiria est nomē. et significat loca in qb? equi solēt ex p̄ri ab emptorib? et venditorib?. et illa placet nobis videre.

Pro q nōndū q eq̄ria habz tria significata. **P**rio s? loca in qb? concucuerūt fieri basiludia. et caret singulari nūcro. et ē neutri ḡius. vt eq̄ria equirioz. **S**ecdo significat illos ludos q i talib? locis fiabāt. **T**ercio significat illa loca in qb? cursus eq̄z pban. **E**t d̄z a noie equ? et ab illo vtruo ruo ruis rucere. qd ē idē qd cadere. qz i illis locis sepe ruunt

i. relatio variat significatōez sui antecedētis
Sepe relatiuū permutat significatum
s. diuie potētie est exemplū

Sunt domini que nos fecere manus crucifixi

Sententia est q relatiuū sepe pmutat significatū sui antecedētis. id ē stat p alio q̄ p significato antecedētis. vt man? dñi sunt crucifixe q̄ fecerūt nos. ibi man? stat p manib? carnalib? ch̄risti. et que stat p diuina potētia. cui? est res creare. hoc est ex nihilo ad esse vocare

Querit. p qd d̄z sciri q relatiuū et aūs capiūt i diuersis significatōib?. **S**olutio. ex adiunctis. qz talia sunt sbiecta q̄lia ab coz p̄dicatis pmittūt. nō illd p̄dicatū crucifixe exigit man? stare p manib? carnalib? et sensū bilib?. et facere sumptū p creare exigit diuinā potētiā. cū solū act? et eā dī p̄p̄tē dō. **S**ilē exemplū ponit **T**ullī? vt **A**ct? ē fulmie **R**homul? q̄ hāc vrbē pdidit. ibi rhomul? ponit p simulachro. et relatiuū refert ipm p re significata p simulachro. h ē. aūs stat p imagine. et relatiuū refert ipm p re viua. **E**t qñ antecedēs stat p re mortua et relatiuū p re viua bz fieri ista reglā. vt iohes re q̄scit nūc i cimiterijs q̄ x̄ri ambulauit i plateis

Querit. vtz aūs pmutat significatū relatiui sp. **D**ōm nō. s. tūc pmutat significatū relatiui. qñ aūs est t̄min? equocus. **A**n duplex ē equocū sez a casu et a cōsilio. sic dupliciter fit pmutatio. **P**rio qñ est equocū a casu. vt canis q̄ latrat in edemat in equore et fulgei i astris. **S**ecdo qñ aūs est equivocū a p̄cilio. vt hō est aial qui pingitur in pariete.

De constructione

Quæritur. ista orō tert^a et filies orōes iuxta ei⁹ formā sunt simpl^{es} cō-
grue. qz relatiū et añs ueniūt i accñtib⁹ grāmaticalib⁹. vt man⁹ ē gñif
fei nūeri plis. et q⁹ silz. Solutio. nō ē ipedimētū p̄ regulā grāmaticalē. s̄
p̄ regulā logicālē. et ē illa q⁹ relatiū substantiē idētitatis n̄ reciprociū et suū
añs. p̄ eadē re i nūero debet supponere. s̄ hic supponūt pro diuersis.

Cōtra. diuersæ voces nō pnt. p̄ eadē re supponē. qz p̄ illo t̄min⁹ sup-
ponit qd̄ s̄. s̄ h̄ relatiū et añs s̄ūt diuersas res i nūero. s̄ nō supponunt
p̄ illa. p̄bat. qz man⁹ s̄t̄ p̄tate diuinā siue manū deitatis. s̄ hic s̄t̄ manus
caruales q̄ sunt res specificē disticte. Solutio. sunt specificē disticte s̄ idē

Cōtra. idētitas nūer al̄ supponit idētitatē sp̄e. Cūificat̄ i supposito
clificā. ergo si n̄ sunt eiusdē sp̄e nō pnt supponere. p̄ eadē re i nūero. **Q**-
cendū idētitas numeral̄ essential̄ et natural̄ supponit idētitatē specifi-
cā. sed hec vnitas est sup̄ omnē naturā et omnē intellectū.

Quæritur. i q̄ gñe d̄z poni añs qñ relatiū stat. p̄ diuers⁹ significatis. Dicē
dū. debz poni i eodē genere cui⁹ generis ē suū añs. p̄ illo significato p̄
q̄ suū añs referē. vt turtur volat i acre qui nat in equoze. ibi relatiū q̄
debet esse masculini generis. qz añs. s̄ turtur capitur. p̄ pisce. et sic ē mas-
culini generis. vñ. **H**ec turtur sit auis. hic turtur sit tibi piscis.

Quæritur. que est rō q̄ pōt fieri. **R**dm̄ ista. qz relatiū et suū añs pue-
niūt in genere et i nūero. **H**ec ē facilitas itellect⁹ potētis itellicē diuers-
sas naturas i vno supposito s̄m̄ q̄s illud suppositū i vnitate suppositali
habz diuersas opatōes. **S**z rō q̄re optz fieri ē exp̄ssio sine s̄ breuile-
qō. qz breui⁹ d̄z. manus dñi sunt crucifixe que fecerūt nos. q̄ si dicerē.
caruales manus dñi sunt crucifixe. et diuine potētie fecerunt nos.

tale accidēs variat

Et numerum mutat : hominē diuina potestas

Exemplū

Plasmat. eosqz marē factor creat et mulierē.

Sentia ē. q⁹ relatiū grāmaticale sepe mutat nūez sui añcedētis. et dis-
couenit cū suo añcedēte i nūero. vt diuina p̄tās plasmat hoiez. et factor
creat eos marē et feiaz. **B**enef̄ p̄mo. **I**n h̄ exēplo h̄ añs. s̄ hoiez ē singu-
laris nūeri. et relatiū. s̄ eos ē nūeri plis. **E**t ita relatiū et suū añs discon-

Quæritur. q̄le ipedimētū ē h̄. Solutio. p̄ naturā re. Cūeniūt in nūero
latiū et suū añs. qz relatiū et suū añs debent esse eiusdē nūeri. hic añs
sunt diuersoꝝ nūeroꝝ. qz h̄ ē singularis nūeri. et relatiū. s̄ eos ē plis nu-
meri. **R**ō q̄ pōt fieri ē. qz h̄ añs. s̄ h̄ ē cōis gñif bñs modū nois collecti-
ui. qz d̄c̄ p̄p̄biri. p̄cipatōe sp̄e plēs hoies sunt vn⁹ h̄. **S**ip̄m̄ p̄t̄ bre
relatiū plis nūeri. **S**z rō q̄re optz fieri ē exp̄ssio sine sub breuiloquio.

Quæritur. q̄re ponit añs i singulari nūero. s̄ hoiez. Solutio. ad innuēcā

De constructione

sententiā istā q̄ vir ⁊ mulier matrimonialit̄ p̄iuncti debēt esse concordēs in
volūrate. qz om̄e regnū in se diuisum desolabitur. Nā sic reliq̄ membra
sunt s̄b capite recipiētia ab ip̄o viuere ⁊ sentire. sic mulier dz esse s̄b viro
q̄ ei⁹ caput esse dz. eo q̄ vir est magis vigēs i actib⁹ rōis seu intellect⁹.
p̄uenit enī h̄ ex nobilitate ei⁹ p̄p̄tione. Itē p̄p̄t h̄ formata est de costa
viri. vt socia sit viro cū aliq̄li subiectione q̄ntū ad dispensatōes v̄mus
Querit̄. q̄retūc dicit eos i plurali nūero. ⁊ nō cū singularit̄. Dm̄ ad
f̄nā q̄ adā ⁊ eua nō sunt vnū suppositū. qz tūc esset hermofrodita. qz
vnū suppositū h̄et vtrūq̄ sexū. s̄ diuersa supposita h̄anc nature sunt.
Et addit marē ⁊ mulierē. ad denōndū diuersitatē sexū. Et q̄ p̄t̄ fal
sa quozū. tā op̄iūo dicētū mulierē nō esse a natura intētā. cū tñ de⁹ eaz
p̄ducit ⁊ naturā isticuit ad p̄formitatē sue. p̄ductōis op̄ari ad p̄pagā
dū vtrūq̄ sexū. Et q̄n̄ dz. ml̄ier s̄m̄ Aristo. ē mas occasionalit̄. Dicē
dū hoc nō est referēdū ad naturā ⁊ ad suppositū mulieris s̄ ad sexū. per
quē mulier solū occasionalit̄ distinguitur a viro qui sunt essentialit̄
eiusdē sp̄s. ad cuius suppositū natura terminat̄ ⁊ non ad sexū.
Arguitur. p̄mus hō fuit hermofrodita. qz dz Genes scdo. Erūt duo
i carne vna. s̄ i vno ē vterq̄ sexus. Dm̄ sunt duo intra se i vna carne.
scz pl̄s q̄ ab vtroq̄ p̄ente aliqd̄ materialit̄ recipit. Sic exēplū text⁹ ē
istū. Quid ē debilit̄ mare. i. viro. q̄s muscula p̄didit nece. i. morte.

i. repies i. locatū añcedēte i. relatiuū
Inuenies positū sine precedente relatiū

Exemplū primū tal̄ ml̄ier d̄ illa ml̄iere locuta ē

Ipsa petēda mibi iuno de pellice dixit

Exemplū secundū

Flens magdalena querit si sustulit illū

Sententiā ē q̄ relatiuū grāmaticale sepe ponit̄ sine añcedēte expresso
vt iuno dixit de pellice. ipsa petēda mibi. ibi h̄ relatiuū ipsa ponit̄ sine añ
cedente. Aliud exemplū. Maria magdalena flens q̄rit. si sustulisti illuz
dicato mibi. hoc relatiuū illū ponitur sine antecedente.

Querit̄. q̄ ē sententiā istoz duoz exēploz. Dm̄. s̄ntia primi est ista.
Mam iuno fuerat vroz iouis. cui⁹ amasia etiā fuerat pellex. p̄p̄t qd̄ eā
odiuit. ⁊ sollicitauit apd̄ aliū vt pellicē a Jamar et. vt suū vitū. i. iouē de
relin̄ q̄ret. S̄ntia alteri⁹ est. q̄ maria flēdo q̄sūt christū mane p̄ma ⁊c.
⁊ videns christū in specie hortulani stātē dixit ad christū credēs ip̄m esse
aliū. Si sustulisti illū dicato mibi. qz multū amauit christū. ⁊ sic ex vete
mentia amoris dereliquit̄ antecedēs. nō exprimēdo ip̄m.

Querit̄. q̄le impedimētū ē hic. Dm̄. ē impedimētū p̄ naturā flariū ⁊

De constructione.

sui auctoris. qz relatiuū vult hēre aūs expōsūz. qz est aū late rei recordatiuū
s̄ hic nō habz aūs expōsūz. Rō q̄ p̄t fieri ē facilitas intelligēdi i relatiuo
aūs. qz in posteriori faciliē pōt intelligi p̄us. vñ Florista. Perqz relatiua
dare tu pōtes anteriora. **¶** Ubi nōndū q̄ dupliciter aūcedens intelligit̄ in
relatiuo. P̄rio qñ cōstruit cū diuerf̄ verbis. vt q̄ disputat p̄ficit. Sc̄do
cū vno verbo. vt hic in p̄posito. 7 h̄ p̄t fieri p̄ relatiua p̄nominalia.

¶ Querit̄. vtz aūs p̄t intelligi i relatiuo. P̄dm. nō. patet p̄mo aūtorita
te Floriste dicētis. Nunq̄ relatiua des̄c̄re p̄ anteriora. Per q̄ relati
ua dare tu pōtes anteriora. Et rōe sic p̄z. qz posteriori n̄ p̄t intelligi i suo p̄o
ri. s̄ relatiū est posteriori suo aūte. s̄ nūq̄ p̄t i suo aūcedente intelligi.

¶ Arguit̄. relatiū necessario intelligit̄ i aūte. s̄ illa rō ē falsa. aūs p̄bat.
qz vñū relatiuū necessario intelligit̄ in alio. s̄ relatiue d̄z aūs ad relatiū.
s̄ p̄t intelligi i suo aūte. P̄aior p̄z p̄ Aristō. dicētē. Si q̄s diffinitē. s̄
est p̄ diffinitōez nouerit vñū relatiuoz diffinitē noscat et reliquū. So
lutio. s̄ intelligit̄ d̄ relatiuis s̄m esse. n̄ aūt s̄m dici. saltē macialz p̄siderat̄

¶ Querit̄. q̄z de causis relatiuuz p̄t poni sine aūte expōsō cū vno verbo.
Solutio. tribz de causis. P̄mo p̄p̄t odii nimii vñ indignationē. vt
ip̄a p̄ceda mihi tribulet̄ in cēnā. Sc̄do p̄p̄t nimii amorē. vt maria ma
gdalena q̄zēs dixit̄ ex nimio amore. Si sustulisti illū dicitō mihi. Ter
cio p̄p̄t sp̄alem sententiā inuendā. vt si q̄s videat latronē duci ad
mortē et loq̄retur de eo p̄ relatiuū sine antecedente. vt est ille hic.

¶ Querit̄. q̄z maria magdalēa 7 iuno nō expōserūt aūcedētia. P̄dm.
et p̄rijs causis. qz maria magdalēa p̄p̄t nimii amorē quē ad christū ge
rebat aūs qd̄ sibi sp̄cialissime erat notū credidit oibz esse cognitū. Sed
iuno p̄p̄t nimii odii aūcedēs qd̄ sibi erat sp̄cialissime notū nō expō
sit credens s̄ omnibz esse notū. Sed rō q̄z op̄t̄ fieri est breuiloquiuz.
quia breuē exp̄mit̄ relatiuū solū q̄ relatiuū 7 aūcedens simul. vel est
p̄pter hoc vt sp̄cialis inuaf̄ sentētia. vt patet ex dictis

p̄ naturā i cōmū .i. aūcedens p̄ vel relatiuū

¶ Indefinite precedens siue relatiuū

multoties ponis

notans

.i. suppositū

¶ Sepe locas nullū designans inde locatū

Est exemplū

¶ Cuncta timēt hoīez quia presidet ipse creatis

¶ S̄ntia ē q̄ relatiuū 7 suū aūs sepe ponūt̄ indefinite .i. p̄ natura in
vniuersali. et nō p̄ aliquo d̄terminato supposito. vt cūcta timēt hoīez qz
p̄sident ipse creatis. In quo exēplo hoc aūcedēs hoīem. 7 illō relatiuū ipse
supponunt p̄ te p̄mū et vniuersali.

De constructione

Queritur. q̄ est rō illi? q̄ illud antecedens hōiez stat. p̄ natura i vniuer
ali. **S**olutio. rō sumit̄ ex regula logica q̄ est ista. q̄ ois finit̄ p̄ om̄is a
pte p̄dicati possit̄ affirmatiue supponit̄ simpliciter. **E**t quo p̄z falsitas iō
hānis synth̄is q̄ dicit̄ q̄ debz poni in definite. qz supponit̄ p̄fusa i logica.
qd̄ falsum ē. quia in supposito p̄fusa p̄t fieri descensus sed nō in suppo
sito simplici vt in pposito. quia alias fieret mutatio suppositōis. z uici
derem? in fallaciā a victo fm̄ quid ad simpliciter.

Querit̄. quō scit̄ q̄ aīis v̄z capi. p̄nata i v̄li. **D**ōm. et adiecto : qz qñ
q̄ adiectū facit̄ stare p̄ natura i vniuersali. z tūc talia sunt s̄biecta q̄lia
ab eoz p̄dicatis p̄mittit̄. v̄l eoducto fm̄ **P**occiū. v̄t i b̄ crep̄lo. hō ē di
gnissima creat̄az. ibi hō stat. p̄ natura i cōi. n̄ p̄ aliq̄ defmiato supposito

Arguitur. relatiū est finitū. nō supponit̄ indefinite. aīis patz. quia
ei cōfusio tollitur p̄ antecedēs. **S**olutio. nō ponitur indefinite qñ in de
termiate. sed ponit̄ in definite. p̄ natura i vniuersali. que nō p̄siderat̄ vt
respiciat̄ h̄ vel illud suppositū sed in se. modo rem in se p̄siderare notat
aliquā p̄siderationē determinatā. p̄ re tamē vniuersali.

Cōtra. h̄ relatiū q̄ nō p̄t stare. p̄ natura i vniuersali. p̄bat̄. qz p̄nomē
solū loco p̄prij nois ponit̄ z certā s̄t p̄sonā. s̄ q̄ z q̄s fm̄ conatū ē p̄no
mē. s̄ zē. **S**olutio. de h̄ ē opinionū diuersitas. de q̄b̄ alibi patebit

Querit̄. q̄le ip̄dimentū ē hic. **S**olutio. ē ip̄dimentū p̄ regulā logicā
in q̄ d̄z. q̄ relatiū sube idētitatis nō reciproci v̄z supponē p̄ eadē re in
nūero cū suo ante. s̄ h̄ supponit̄ p̄ eadē re i specie. **R**ōes due sunt illi
viciū isti? regle excusantes. s̄ rō q̄ p̄t fieri. z rō q̄re optz fieri. **P**ria ē q̄
flatiū z suū aīis h̄nt p̄ueniētā i ḡne i nūero. et i casu. s̄ h̄ satisficit̄ grā
matico. nō aut̄ regule logica. **E**t s̄ alit̄ dicēdū ē q̄ ista sit rō q̄ relatiū
idētitatis zē. et suū aīis debet̄ supponē p̄ eadē re i nūero. dūmō nō con
iūgūt̄ aliq̄b̄ p̄dicatis q̄ faciūt̄ naturā solū stare i vniuersali z nō p̄ ali
q̄ supposito. s̄ ita ē h̄ i pposito. **S**z rō q̄re optz fieri ē exp̄ssio sine s̄b̄
uilo q̄o. qz s̄b̄ b̄reuitate denōnt̄ due p̄petates p̄uēire toti sp̄i z nulli cer
to indiuiduo. qd̄ nō possz fieri nisi relatiū z aīis ponerēt̄ p̄ specie in cōi.

iuuenib? sc̄q̄nda

Sed non est nobis imitanda relatio talis.

Presentia est. q̄ ille ordes in quibz relatiū z suū antecedens sup
ponit̄ pro natura in p̄nuni nō sunt ab omnibz grāmaticis vtende.

Queritur. q̄ est rō illi? **S**olutio ista. qz grāmatic? v̄z v̄t ill' regul' q̄
sunt sibi note i limitibz grāmaticis sc̄ic. **S**z isti? regule noticia nō p̄t b̄ū
nisi ex cognitōe logice sc̄ic. z p̄cipue i ista regla h̄ p̄tigit. qz natura i vni
uersali p̄siderata q̄tū ē ex p̄re ure cognitōis m̄ime ē cognoscibil' iuxta
m̄iam **A**ristotel' p̄mo posteriorz. **I**lla sunt nob̄ magis nota q̄ sunt sensui.

De pstructione

ppinçora. s. vniuersale marie remotū ē a potētia scnsitiua. 7 iō iste orō
 nes n̄ pbitez oib? s̄ iuuēib? tm̄. q̄ (no b) i grāmatica appellāf. eo q̄ nisi sē
 sibilis capiūt. **Ex** q̄ mīroz errozē q̄rū dā stultoꝝ q̄ distuadēt i logicis sc̄i
 entijs. p̄ficē. cū tm̄ h̄ 7 i oib? alijs orōib? sine logica p̄fecte ni bil itelligūt
Arguit. vniuersalia sūt marie p̄scibilia. s̄ illa rō mime valz. aīs p̄
 bat. qz q̄nto aliqd ē magis imāfiale tāto magis ē cogscibile. s̄ vniuersa
 lia sunt oīno imāfialia incorpalia fm̄ Porp̄birū. **Solutio.** fm̄ naturā
 suā sunt marie p̄gnosibilia. tm̄ ex pte p̄gnosētis q̄ p̄gnitōz māfialitū
 ad imāfialia p̄ccedit sunt difficillime cognitōis. vt lati? i logicis patebit

i. variat i. psonā

Et personalē permutat proprietatē

**Dutatio p̄
 rone**

Exemplū

Ut dño benedic aqua que celos supererrat

Snia est q̄ relatiū 7 suū aīs qñq̄ discōueniūt i psona. s̄ est q̄ dicit
 pmutat psonalē p̄peratē sui aītis. i. psonā. vt o aq̄ b̄ndic dño q̄ sup ce
 los errat. Ibi antecedens aqua est sc̄de p̄sone vti casus. 7 illud relatiū
 que est terciē p̄sone nominatiui casus.

Arguit. q̄ relatiū et suū aīs discōueniūt i psona nō ē incōueniēs. s̄
 nō ē ista regla ip̄dīmētal' p̄bat i hac orōe. Ego sum q̄ sū. ibi ego ē p̄me
 p̄sone 7 q̄ relatiū terciē p̄sone. **Solutio.** s̄ ē figuratiue p̄grua. vñ Flo
 rista. Sūt gen? i p̄mis numer? p̄sona nōnda. **Hec p̄cordare debēt cū p̄
 ueniēte.** **Et qñ replicat.** ista ē simplz p̄grua. ego sedeo que video. tm̄
 ibi relatiū 7 suū aīs sunt diuersaz p̄sonaz. **Solutio.** debēt eē eiusdē p̄
 sone in orōe simplz p̄grua qñ ambo habēt rōez suppositi. s̄ hic ē relatiū
 acci casus q̄ nō p̄t reddere suppositū.

Contra. tūc exemplū text? ē in
 cōueniēs. qz aīs est vti casus. s. aq̄. qz ponit cū aduerbio vocādī o q̄ non
 p̄t reddere suppositū. **Solutio.** licz nō ē vtūs suppositū actuale. ē tm̄ sup
 positū potētiāle **Pro cui?** ampliori solutiōe q̄rit. **Utz ad vtū possz fi
 eri relatio.** **Solutio.** duplex ē relatio. s. directa et indirecta. **Directa** ē qñ
 relatiū et aīs sunt eiusdē casus. vt fortes currit q̄ mouēt. **Sed indirecta**
 est qñ relatiū 7 aīs sunt diuersoz casuū. vt fortes currit quem vides.

Tūc s̄ dicēdū ē fm̄ quosdā q̄ relatio p̄t fieri ad vtū s̄ nō p̄ vtū. qz re
 latiū fm̄ Priscianū nō habz vtū. etiā fm̄ Floristā dicētē. **Nō** fit p̄r
 q̄ntū directa relatio casum. **Alij** dicūt q̄ etiā simplz ad vtū nō p̄t fieri
 relatio. qz vtūs s̄ p̄ modū excitatōis q̄ fit p̄ illō aduerbiū vōndā o expli
 cite v' implicite. qd respicit ip̄e vtūs. s̄ aīs v3 h̄re respectū i ordie ad suū
 relatiū. s̄ repugnat ad vtū fieri relatiōez. 7 illa opinio ē verior **Ad
 illud** qd dicit ali j solutiōe prius posita q̄ vtūs est suppositū potētiāle
 nihil facit ad p̄positū. qz tūc etiā nisi potētiālit ad ip̄m fieret relatio. sed

De constructione

hic fit actual' relatio. Et si dicat. Et mutari in nesci. tunc pcludedū ē qd nō ē tūc apli? utū. qd ad utū nō pōt fieri relatio. Et ad exēplū cert? et ad filia dōm qd relatiū nō refert utū. s. refert suppositū verbi 2° psonē cū qd utū debet puenire i psona. vñ. Sūt gen? i pōmīs numer? psona nōnda. Nec pcor dare debet cū pueniēte. s. hic relatiū et aūs discōueniūt i psona. qz aūs ē scde psonē. relatiū vero ē scde psonē. Et rō qd pōt fieri ē silitas i telligēdi i verbo nesci cū qd utū s. pstruit. Et qd itez puz qd ad utū nō pōt fieri actual' relatio. s. tūc adhuc relatiū et aūs discōueniūt i psona. iō di cēdū ē qd rō tolerās ē vt intellect? itelligēs aqs celestes digniores esse terrestrib? possis illā dignitatē p ordēs rei pformē expmēre. sic qd aq celestis sup? terrestre bz dignitatē. ita scda psona maioris ē dignitatē qz tertia. Colligit qd illa rō qd pōt fieri vt ordo dignitatis rez expmēt p silitatē intellect? cū ordie dignitatis noim. Nā rētores iurta pōditōem rez mutāt sermones. ita qd de turpib? reb? turpic? pgruitate et ornatu pferāt ordēs. et ecōuerso de alijs. et silz metriste faciūt ppē s. aliqñ vici ofa metra. vñ. Hymēses asini cātauerūt resurrexi. Hū ppl's dei cātāuit oculi mei. Viciosa sunt ad significādū qd nō debito tpe celebrāuēt pas. ba. Sed rō qz optet fieri est expōitō sentētie sub breuic quo

Arguit. hic nullū ē impedimētū p relatiū et suū aūs. pbat qz fm regulā puerorū relatiū et suū aūs debet puenire i genere i nūero et aliqñ in casu. sed nō sp. sed hic relatiū que et aūs aq sunt eiusdē generis et eiusdē nūeri. qd nullū ē hic impedimētū. Dm. nō sp tenent relatiū et suū aūscedēs puenire i psona sic loqitur regula puerorū. s. tūc solū qñ ambo se habēt i rōe suppositi. vt puz ex versib? Floriste supza pōsitis

i. refers .i. aūcedētis .i. relatiua significatiū

Non das ad vocē qñqz relata sed ad rem

synonimi

Est exemplū

Homis. est bona gens: deus ē protector eorū.

Quia ē qd relatiū nō sp refert ad aūs expōitū. s. ad ei? synonymū s. intellectū. vt gēs ē bona de? est ptektor eorū. ibi s. relatiū eorū nō refert ad aūs expōitū. s. gens. s. ad ei? synonymū s. intellectū. s. homies

Arguit. ista regula ē pus pōita. ibi. Extra sepe tñ qzaf rē. Jg supflue hic pōit. Solutio. ibi relatiū refert ad aūs s. intellectū et etiā hic. Ita li tñ dñtia. qz ibi aūs s. intellectū ē supi? s. hic aūs s. intellectū ē synonimū aūtis expōitū. Vel di cēdū qd relatiū i regula pus pōita discōuenit cū aūtē expōitō i gñe tñ. s. h sepe i gñe et i nūero sil. aut sepe i alio eorū tñ

Exemplū vbi discōueniūt i genere et nūero simul. vt Dom? ist' s. ptauit i dño. adiutor eorū et ptektor eorū ē. vbi dom? pōit p familia d' dñi

De constructione.

ist. et est ams gnis fei nueris zis. et relatiu. s. coz e plis nueri et mal. ge. Et
cimpli de alio illoz tm. vt qdtagitaqctur milia q empti sunt de terra.

Querit. p qua regulā ē hic impedimētū. **Solutio.** p illā q relatiuum
debz de iure referri ad ams expsum. hic vero refert ad ams subiectū
Sed rō q pr fieri ē facilitas intelligēdi in ams expso ei? synonymum.
Sed ratio quare optet fieri est expsio sentētie sub breuiloquio

Querit. qz relatiuum nō refert ams expsum. **Solutio** id. qz cū illo dis
cōueniret in genere et nūero. Et dicitur gens i singulari nūero. ad designā
dū q ppls dei dz eē vni? fidei. iuxta illd. Erat multitudinis credētū. coz
vni. et vni? vltūtat. qz oēs dicūt. fiat vltūtas tua sic in celo et i fra. cui
debet eē pformes. Et dicitur coz i pli nūero ad designā dū multitudinē illo
rū q vocati sunt ad fidē. iuxta illd. Multi eni sūt vōti pauci vero electi.

Arguit. relatiu nō pr referre rē nois. qz dicitur Aristo. pmo elenctoz.
q res ad disputatōes ferre nō possum? s noib? vtinur loco rex. **Solu**
tio. p tāto dz referre rē nois. qz ifert synonymū ams expsi. q oīno idē
fm rē sūt. licz dnt i mō fidi. Unde pr rō excusans esse q genē ē nomē
collectiū qd plura in se icludit. et ideo relatiuum refert ipm pluraliter

.f. noia

locari inuenimus

Adiectiua modo poni reperimus eodem

Pars hominū validi turres et menia scādūt.

Sentētia est q adiectiua eodē modo ponunt. hoc est. adiectiū sepe
discōuenit cū suo substātiuo expso i accidētib? grāmaticalib?. sicut re
latiū cū ams expso. vt validi pars hoim turres et menia scādūt. ibi ad
iectiū validi ē plis nūeri et masculini generis. et ps ē singularis nūeri
et fei gnis. vel suppositū et appositū discōueniūt i nūero. qz ps suppositū
est singularis nūeri. et scādūt appositū est pluralis nūeri.

Querit. pira quā regulā ē hic impedimētū. **Dicēdū** p duas regulas
Primo p adiectiū et substātiū que debēt puenire i genere i numero
et in casu. vnde. Est adiectiū substātiuo sociādū. In simili genere nu
mero casu similiq. Sed hic discōueniunt i genere et in numero. Rō q
potest fieri est facilitas intellectus intelligētis vni substātiū p synony
mū cū quo puenit adiectiū in debitis accidētib?. scz istud etbyops.
Sed rō quare optet fieri est expsio sentētie sub breuiloquio.

Arguit. effect? ppus i oīnib? debz pporcionari sue cause. s appositū
est effect? ipi? suppositi sicut accidēs ē effect? ipi? substātie. s rē. **Solu**
tio. est bene pueniētia causantis et causati ex pte rei in h exēplo. **Sēs** hoc
q nō nouit legem maledicti sunt et simili b?. tamē nō ē in talib? pportio
modo p significāq. scz in numero vel in alijs.

De constructione.

Contra mod⁹ fñdi fundat sup res ipas fm modis distas. q̄ qñ ē pueniētia rez inf suppositū & appositū etiā erit pueniētia i modis fñdi. **P**dm modi fñdi sumunt imediate a modis effendi & nō a reb⁹. ergo cū pueniētia rez stat disproportionio i modis fñdi. Et ita pmittit fallacia accidētis inferēdo ex pueniētia rez pueniētia i modis fñdi congruitatis.

Querit. q̄ ē illa fñtia. **S**olutio. ista q̄ ethiopes scādūt menia troianoꝝ & deuicerūt eos. q̄ dr i tertu validi. Et dr ps i singulari nūero. ad fñdū q̄ pauci fuerūt ethiopes respectu toti⁹ grecie. cui⁹ ethiopia fuit ps. **Q**l dr ps singularit ad fñdū q̄ ethiopes erāt eiusdē mentis & uolūtatīs ad scādēdū turre troie. **S**z ponit validi i pli nūero ad fñdū q̄ ethiopes i se fuerūt valde multi & fortes ad scādēdū. Et dr validi i masculio gñe ad fñdū q̄ ethiopes fuerūt viri fortē & uirilē agentes ad deuicēdū troianos. **S**cdo ē impedimētū p̄ suppositū & appositū. qz illa debent puenire i nūero. s̄ h̄ discōueniūt i nūero. **S**z rō q̄ p̄t fieri ē. qz suppositū est collectiū qd̄ pla colligit. q̄ p̄t p̄strui cū uerbo plis nūeri. Et de illo nō solet hic fieri sp̄al̄ mētio. eo q̄ p̄ eādē rōez q̄ emiāt discōueniētia ad lectiū & s̄stātū etiā tollit discōueniētia suppositi & appositū. qz ista est simplicit̄ p̄grua. ethiopes validi scādūt. tā ex pte adiectiui & s̄stātū. q̄ etiā ex pte suppositi & appositū. & sic vnica excusandi rōe eminant. p̄mū p se. scdm̄ ex p̄sequenti. **U**bi nōndū q̄ ps duplici capī. **U**no mō ut est ps magnitudis. ut paries ē ps tom⁹. & sic nō capī hic. **A**lio mō ut s̄ p̄t multitudis. & sic ē nomē collectiū. quo mō capī hic i p̄posito.

s. iūgēdi noia adiectiua plis nūeri distributiō nomi

Sunt adiectiua plures distribuenti

p⁹ hec p̄sonale inuenis in pli nūero. i. positū

Hinc etiā uerbū reperis plurale locatū

Ponitur p̄ exemplo

Utraq; formose me iudice sunt uenerāde

tamē

Sed nō est nobis imitāda relatio talis

Conia ē. q̄ adiectiū plis nūeri sepe adiūgīt noī distributiō fñs nūeri. Et uerbū plis nūeri etiā sepe ponit cū noie distributiō fñs numeri. **S**z tales orōes nō sunt ap̄d itos in p̄mū vsu acceptāde. ut utraq; formose me iudice sunt uenerāde. **I**n q̄ exēplo s̄ distributiū utraq; ē singularis nūeri. & formose adiectiū est plis nūeri. & s̄ h̄ appositū sunt

Querit. q̄plex i hac reglā ē impedimētū. **S**olutio duplex. **P**rimū ē p̄ naturā adiectiui & sui s̄stātū. ut utraq; formose. **S**cdm̄ ē p̄ suppositū & appositū. ut utraq; sunt. & utrobiz est discōueniētia in numero.

De constructione.

Queritur. q̄t sunt rōes excusantes illō viciū. **Solutio.** due. Pr̄a est rō q̄ p̄ fieri. rē aptitudo itelligēdi gemiatū singulare i noie distributi uo. q̄d edpoller ut in plurali. ut in p̄posito. vtraz̄ valet t̄m sicut Juno et pallas. Sed rō q̄ze oportet fieri est ex p̄sio sentētie sub breuiloquio

Querit. alexāder p̄us posuit ipedimētū s̄ naturā adiectiui r̄ sui s̄stāriui. s̄ h̄ itez̄ ponēdo ipedimētū s̄ adiectiui r̄ s̄stāriui ē sup̄fluū. an̄s p̄ bat̄ ut ibi. **Sic** adiectiui repim̄ sepe locatū. **Solutio.** ibi loq̄t̄ de ipedimētis adiectiui r̄ sui s̄stāriui s̄m q̄ adiectiui p̄t̄ p̄pari ad s̄stāriua diuerso r̄ū genex̄. s̄ h̄ loq̄t̄ de adiectiui s̄m q̄ p̄pari ad vniū s̄stāriui singularis n̄eri s̄po p̄sio i p̄li. **Cōtra.** ex illo seq̄t̄ q̄ ista regla ad huc est̄ superflua. p̄bat̄ seq̄la. q̄z i p̄cedētī regla ē tale ipedimētū. q̄z ibi s̄stāriui. s̄ p̄s ē p̄ris n̄eri. r̄ validi adiectiui ē plis n̄eri. **Solutio.** regla p̄cedēs p̄pari ad iectiui ad nomē s̄stāriui simpl̄. h̄ vero p̄pari ad nomē p̄t̄riū f̄ris n̄eri

Querit p̄ illo. q̄ze d̄z vtraz̄ i singulari n̄ero. **Q̄dm** ad f̄ndū similitudinē r̄ vnitatē illaz̄ duaz̄ puellaz̄ i pulcritudie. p̄p̄ q̄d paris nō p̄t̄uit discernē q̄ illaz̄ est̄ pulcrior. vicē. v̄tq̄z formose me iudice s̄t̄ venerāde

Querit. q̄ze t̄m d̄z dicit. Juno r̄ pallas v̄tq̄z formose r̄. **Solutio** iō: q̄z t̄m Juno putat̄ q̄z pallade fuis̄ pulcrior. eo q̄ nomē ei⁹ p̄ nosatū p̄poneret. r̄ idē fuis̄ si h̄ dixisset de pallade p̄. **Ad vitādā** s̄ discordiā

Querit. q̄ze si posuit adiectiui i singulari n̄ero r̄ ver. **C** dicit vtraz̄ b̄. dicēdo. vtraz̄ formosa me iudice ē venerāda. **Solutio.** ad innuēdiū q̄ essent due disticte p̄sone in q̄b⁹ ista maxima pulcritudo residebat. s̄ dicit pl̄e. q̄z accidentia numerant̄ ad iumerositatē suoz̄ s̄biectorū

Querit. q̄ze nō posuit nomē distributiui i pl̄i n̄ero. vtraz̄ formose me iudice sunt venerāde. **Solutio.** ad f̄ndū q̄ Juno r̄ pallas habebāt vniū formā pulcritudis s̄m sp̄m. nō aut̄ s̄m numex̄ p̄p̄ rōes stati dictā

Querit. q̄ze tales orōes nō sunt nob̄ imitāde. **Solutio.** p̄p̄ eaz̄ v̄tq̄z difficultatē. q̄z iuuenes q̄ i hac pte instruit̄ nō valent eas intelligere

Querit. ergo alexāder male ponit istas reglas. **Solutio.** ponit eas v̄t q̄n̄ ista exēpla et filia occurrūt possunt ea intelligere r̄ excusare. q̄z illa sunt posita poetica aut̄ r̄totoz̄ v̄t alioz̄ p̄ritoz̄ licentia

sine definitōe suppositi alic⁹ sp̄. gr̄matica m̄ltoties

Impersonalis fit demonstratio sepe

Sal mōstrās dicit. te misit aquis beliseus

Sentia ē q̄ sepe in orōib⁹ fit demonstratio impersonal. h̄ est q̄ demonstratiui r̄ sua res demonstrata nō supponūt. p̄ eodē i n̄ero. v̄t sacerdos. ex orōizans sal dicit. beliseus misit te aquis. i. tale sal in specie. sal est res demonstrata. et te est demonstratiui. r̄ supponūt. p̄ diuersa re in n̄ero.

De constructione.

Querit. Quā regulā ē impedimētū. **Solutio.** Dēmonstratiuū r rez dēmonstratā. nā dēmonstratiuū pnoiale r sua res dēmonstrata dētēt supponere p eadē re. sed in isto exemplo supponūt p diuersis

Querit. q̄t sūt rōes excusantes h̄ viciū. **Dom.** duc. rō q̄ p̄ fieri. r est idēitas sp̄i illi? sal qd̄ misit helyse? i aqs cū illo qd̄ p̄biti mō solēt mittere i aqs bñ dīcēdas dñicis dieb? Sz rō q̄ze optz fieri ē exp̄sio sūie h̄ bzcuilo qo. In q̄ vult inuere q̄ eadē virt? sit i sale qd̄ p̄biter mō mittit i aqs q̄ erat i illo sale qd̄ helyse? misit i aqs tollēs illaz aqz amaritudinē

Querit. q̄ze n̄ vīe p̄biter helyse? misit tale sal i aqs. cū ibi n̄ fuissz ali qd̄ impedimētū. qz relatiuū noiale sicut ē tale vnū s̄ r aliud dēmonstrat. **Solutio.** ad designādū q̄ eadē virt? q̄ fuit i illo sale opat in isto. r sic notat p te idēitas virtutis. r tale diuersum dēmonstrat. q̄ illud nō ponitur

Arguit. aristoteles pmo posteriorz dēmiat de dēmonstratōe. q̄ alexāder incōueniēter hīc loq̄t de ea. **Solutio.** aristoteles i loco allegato dēmiat d̄ dēmonstratōe logicali. alexāder vero d̄ grāmatali dēmiatōe h̄

Nota. dēmonstratio grāmatalis ē de reb? q̄ oculis subiecte loq̄t sūt. sed sal illd̄ qd̄ helyse? bñ dicebat lōge remotū ē ab oculis. **Solutio.** licz n̄ dēmonstrat illd̄ sal i nūero tñ bñ i specie p̄ dēmonstratōz ipsonalē

Nota. hīc loq̄t d̄ dēmonstratōe ad sensū. s̄ res i specie p̄siderata solū ē intellectuali. **Dom.** dēmonstrat naturā i supposito sensibili existētē. licz h̄

Querit. qd̄ ē dēmonstratio grāmatalis. **Solutio.** est rei (h̄ vel illo subiecte oculi vel tāqz subiecte oculis cerra rep̄itatio. In q̄ diffinitōe tāqz ḡ duplex dēmonstratio grāmatalis. s̄ ad sensum r ad intellectū. **Dēmonstratio ad sensum** est qñ res dēmonstrata cadit sub sensu. vel est in p̄sentia dēmonstrātis. vt iste currit. Sz dēmonstratio ad intellectū ē qñ res dēmonstrata nō subiacet sensui s̄ solū itellectui. vel nō ē in p̄sentia ip̄ius dēmonstrātis. vt ille ē in celo dēmonstrādo deū. **Dēmonstratio ad sensū** ē duplex. s̄ p̄sonalis r imp̄sonal. **Dēmonstratio p̄sonalis** ē qñ dēmonstratiū r sua res dēmonstrata supponūt p eadē re i nūero. r idē dēmonstrat qd̄ p̄ orōez significat. r sit p̄ pnoia dēmonstratiua. vt dicēdo ille currit dēmonstrādo sortē. Sz dēmonstratio imp̄sonalis ē qñ dēmonstratiuū r sua res dēmonstrata nō supponūt p eadē re i nūero s̄ i specie. r illa ip̄op̄e fit p̄ pnoia dēmonstratiua q̄ sūt certa eadē rē i nūero significātia r dēmonstratiua. Et sic d̄ imp̄sonalis dēmonstratio in q̄ vnū significat r s̄ aliud dēmonstrat. vt hec herba crescit i horto meo. ibi hec dēmonstrat herbā ad oculū. tñ illa nō crescit i horto s̄ ei filis in specie. **Quidā tñ** vult d̄ p̄dictā diuisionē dicere q̄ imp̄sonalis dēmonstratio p̄bendit sub dēmonstratōe ad intellectū. r dēmonstratio p̄sonalis sub dēmonstratōe ad sensum. s̄ h̄ nō est simpliciter v̄. eo q̄ in dēmonstratōe imp̄sonali dēmonstrat res sensibiles ex similitudine ad aliā rem sensibile

De constructione.

^{f. eqpollens} ^{f. dictōib⁹} ^{f. dictōnū} ^{sociat}
Equales geminis harū si iungitur vnt

^{f. dictōe} ^{solūmodo} ^{teneri}
Dictio: pro reliqua tñmodo debet haberi
^{ponuntur p exemplis}

Sic visu cecū visu dic esse carentē

Quētiā ē q si dictio equalēs duab⁹ dictōib⁹ in significato iūgatur vni earū cui equalēt. tūc solū debz stare p reliq. vt cec⁹ equalēt istis. carens et visu. si vni illaz iungat fiat solū p significatōe alteri⁹. vt cecus visu. ibi cecus valet tñ sicut carens solum

Querit. quare alexander ponit istā regulā. Solutio. ad docēdū iuuenes vt sciāt vitare viciū iugatōis q est vni⁹ ⁊ eiusdē dictōis inuicē repetitio. Et dicit notāter inutilis. qz ex causa. s. ppter amorē vel odiū dictō aliq ex eadē parte repeti p̄t. vt deus de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo

Querit. vtz iudicē posset poni p qlibz dictōe. vt si diceret dict. cec⁹ visu. vel cec⁹ carēs visu. Solutio. si dictio equalēt duab⁹ dictōib⁹. qz vna ē regēs ⁊ altera recta. tūc ponit tñmō p regente ⁊ nō p̄recta. vt cec⁹ valet tñ sicut carēs visu. mō carēs est dictio regēs ⁊ visu ē dictio recta. Sed si dictio equalēt duab⁹ dictōib⁹ que se habet p modū adiectiui ⁊ substantiui. tūc dz poni solūmō p substantiui. vt pneuma valz tñ sicut spūscū. ⁊ ponit p substantiui tñ. vt gīa pneumatīs almi. i. spūs

Querit. vtz ista regula intelligit de oib⁹ dictōib⁹ equalētib⁹ duab⁹ dōm nō. ⁊ ppter h alexander i textu loq̄t p̄dōnalit̄ p si. Et dz sic intelligi regula. s. si dictio equalēt duab⁹ dictōib⁹ ⁊ posset p̄grue vni illaz ad iūgū. Et h dz ppter illud verbū legit. qd valet tñ sicut est legens.

Arguit. ista regula nō ē vera. p̄bat sic dicēdo. fortes ē cec⁹ carēs. ibi cec⁹ valet tñ sic carēs visu. ergo qñ cec⁹ p̄iūgit illi dictōni carēs dz capi p visu. Dicēdū regula intelligit qñ equalēt duab⁹ dictōib⁹ quarūz vna est regēs ⁊ altera recta. tūc tñ debet capi p regente. ⁊ dz addi dictiōni recte. sed hoc nō fit in argumento assumpto

Querit. q̄t solēt hic poni regule vt sciāt cui dictōi equalēt. Dicēdū tres. P̄ria est. si dictio equalēt duab⁹ dictōib⁹. qz vna ē regēs ⁊ altera recta. tūc dz capi p dictōe regēte ⁊ addi dictōi recte. Secda regula est. dictio equalēs duab⁹ dictōib⁹ qz vna ē substantiui ⁊ alia adiectiui. tunc dz capi p substantiui. vt pneuma valet tñ sicut spūs ⁊ scūs. ⁊ sic ē nomen essentialē in diuis. s. si capit vt ē vna dictio tūc ē nomē p̄sonale. ⁊ sic p̄dicta regula in eo nō habz locū. Tercia regula est q dictio equalēt relatiui ⁊ aucti dz capi p relatiui ⁊ adiūgi auctēti. vt q̄cūqz vult saluus esse p̄ oia op⁹ est vt fidē catholicā teneat. ibi q̄cūqz valet tñ sicut

De constructione

omnis r qui. In q̄ exēplo exposito q̄ relatiū iūgē ly ois qd̄ tūc est añs.
¶ Arguit. ista nō valet. forte est hō et aial. qz hō valet tm̄ sicut rōnale
r aial. et q̄ nō hō adiūgit aiali tūc dz capi p̄ rōnali tm̄. **Solutio.** dco eq̄
uales duabus debet vni adiūgi debito ordie. ita q̄ magis p̄mūc p̄ponat
qz tūc vitatur nugatio quā p̄hibet grāmaticus.

¶ Arguit. null⁹ valet istas duas dictōes nō r vll⁹. tñ nō possum dicere
null⁹ p̄ nō tm̄ vl̄ vllus tm̄. **Solutio.** ista regla itelligit qñ dictio equa-
les duab⁹ dictōib⁹ nō p̄ponit ex ip̄is. s̄ null⁹ et ill⁹ duab⁹ dcoib⁹ p̄ponit

¶ Cōtra. dictio equalēs duab⁹ dcoib⁹ ex qb⁹ nō p̄ponit nō p̄t poni p̄
feliq̄. p̄batur de hoc verbo currit qd̄ valet tm̄ sicut est currēs. **Solutio**
currit nō equalēt illis duob⁹ eq̄ p̄ncipalit̄. s̄ p̄mo significat actū currendi
in q̄ ex p̄sequenti act⁹ generalis sicut p̄us in suo posteriori intelligitur

¶ Querit. q̄ sūt impedimēta p̄ncipalia d̄ qb⁹ alexāder sufficiēt dēcīmiūc
ad illa reglā. **¶** An negatiū vsqz ad seq̄ntē. **¶** Dm̄ tredecī. p̄mū ibi. **¶** Po-
nis ob id solū. scdm̄ ibi. **¶** Ad verbū sepe vl̄ adiectiua feciū ibi. **¶** Pro sola vo-
ce. q̄ntū ibi. **¶** Estqz flatinis. q̄ntū ibi. **¶** Sepe relatiū. sextū ibi. **¶** Et nūc mut-
tat. septimū ibi. **¶** Inuēies iūctū. octauū ibi. **¶** Indefinite p̄cedēs. nonū ibi.
¶ Et p̄sonalē p̄mutat. decimū ibi. **¶** Nō des ad vocē. vndecimū ibi. **¶** Sūt ad-
iectiui. duodecimū ibi. **¶** Licetiā verbū. tredecimū ibi. **¶** Imp̄sonal̄ sit de-

¶ Arguit. sūt multo plā impedimēta q̄ tredecī. q̄ illa nu-
meratio falsa. **¶** Ans. p̄bat p̄ textū seq̄ntē. r p̄ illū. **¶** Extra sepe tm̄. r p̄ ali-
os seq̄ntes. **Solutio.** sunt tm̄ tredecim impedimēta p̄ncipalia r p̄pe di-
cta. sed multo sunt plura loq̄ndo de impedimētis generaliter.

i. includēs negatōz illi priorōis / sociat

Quando negatiū verbo cōstructio iūgit

p̄ illā negatōez resoluere / s. obliquū negatiū

Obliquū: per nō exponere cōuenit illum

Aut simul exponi debet cōstructio tota

¶ Sntia ē. qñ obliqu⁹ negatiū p̄struit cū verbo a p̄post. tūc dz solū
obliquū affirmatiū r i illā negatōz. s. nō. aut tota ozo dz solū. ita q̄
obliqu⁹ mutet i tm̄ r verbū actiū i verbū passiū. **Exēplū** d̄ p̄mo. vt
nullū video. i. nō video aliq̄. **Exēplū** d̄ scdo. vt nullū video. sic mutat

¶ Querit. q̄re alexāder ponit istū modū p̄struēdi. **¶** Cnull⁹ a me videt
dicēdū q̄ p̄p̄t duas reglas sibi in hac materia repugnantes. q̄z vna ē
grāmaticalis. reliq̄ vero logicalis. **¶** Grāmaticalis ē q̄ obliqu⁹ a p̄post
rectus etiā debz a p̄post p̄strui. **¶** Logical̄ vero regula est. q̄ negatio dz
poni ante verbū. p̄pter p̄cordiā istaz regulaz debet obliqu⁹ resoluī. vt
negatio p̄cedat verbū r obliqu⁹ sequat. vt vtriqz regule satisfiat

De constructione

Querit. vix ista regula solū hēat veritatē de obliq̄s. **S**olutio. nō s̄ etiā q̄nq̄ de rectis. vt null⁹ asin⁹ es tu. exponit sic. tu nō es vll⁹ asin⁹. Et q̄ re alerader s̄ nō dicit. **D**ōm ex duob⁹. p̄mo qz h̄ raro p̄rigit s̄ vt i plu riniū fit i obliq̄s negatiuis. **S**ecō qz recti negatiui resolutio s̄ faciliē manifestari ex resolutōe obliq̄ negatiui. p̄p̄ magnā similitudinē i resoluē do. **T**ercio p̄t addi qz tal⁹ resolutio nō ē necessaria. qz nō ē p̄ aliquā p̄di ctaz regulaz. qz negatio p̄cedit copulā s̄m intēctionē regule logical. s̄ rectus vult p̄cōstrui iuxta modū p̄struēdi p̄ positū. ⁊ ille etiā p̄cōstruit

Querit. vix ista resolutio solū habeat veritatē i dictōib⁹ casualibus. **S**olutio nō. s̄ etiā i aduerbijs negatiuis. q̄ debēt exponi p̄ aduerbiū af firmatiuū. et negationē nō. vt nunq̄ p̄ficiō. sic exponit. nō p̄ficiō vnq̄z

Querit. q̄re in textu dicit verbo. **S**olutio id. qz si obliq̄ p̄struat cū noie tūc nō optet fieri illā resolutōez. vt auris nuli⁹ hōis mouet. Et silz dz regula itelligi de obliq̄ a p̄post p̄structo. qz si p̄struit a p̄teante cū infinitiuo nō ē necessaria talis resolutio. vt nullū videri a ceco est vix. qz infinitiu⁹ habet talē naturā qz possēt regere accū a p̄teante. ⁊ etiā negatio tunc p̄cedit copulā licet nō immediate.

Queritur q̄le impedimētū est hic. **D**icēdū. s̄m q̄klā est hic impedi mētū atra illā regulā. **T**ercio binc casus s̄sue p̄ illā regulā. **S**ub de se cundū casum rectori ⁊ p̄ regulā logicalē. q̄ est qz negatio dz p̄cedē ver biū. **S**ed rō q̄ p̄t fieri ē facilitas resoluēdi obliq̄ negatiuū i obliq̄ affirmatiuū ⁊ illā negationē nō. vt q̄dlibet suo loco ponat. **S**ed rō q̄re optet fieri est ornat⁹ mod⁹ loq̄ndi. ⁊ exp̄sio sentētie s̄ breuiloquio.

Arguit. hic nullū ē impedimētū. ex eo qz obliq̄ p̄cōstruit. s̄ rē. qz ista nō est impedimētā. **S**onoꝝ ali⁹ vix ali⁹ nō vix. tñ ille obliq̄ sonoꝝ p̄cōstruit. **S**olutio. ibi p̄cōstruit rōe diuisiōis. ⁊ p̄rigit q̄nqz modis ob liq̄ p̄cōstrui s̄m vulgarissimā regulā. vñ. **Q**uestio. latio. siue negatō scissio rē. vt s̄. **N**el dōm qz h̄ loq̄t de obliq̄ negatiuo q̄ rōe negatōis p̄

Cōtra. negatio s̄m regulā logicalē nō dz p̄cōstrui. qz ad p̄cōstruit verbū debz p̄strui post suū verbū. s̄ negatio est aduerbiū negādi. s̄ rē. **S**aior p̄z. qz aduerbiū s̄m p̄sciāū est adiectiuū verbi definitiōis ip̄m s̄m vōnatū. **D**ōm. s̄ vix ē de alijs. n̄ d̄ aduerbio negādi. qz optz qz bate qz sue actōis obiectū qd ē negatio p̄dicati qd ē verbū d̄ s̄biecto. **E**t nōn dū qz ē p̄plex negatō. s̄ negāf q̄ totū tollit. ⁊ p̄uāf q̄ tollit actū d̄relinq̄nt s̄biectū cū aptitudie s̄z ifinitāf tollit q̄litate finitā d̄relinq̄nt s̄baz ifinitā

p̄structio asymbasmatia .i. nō .i. oꝝ p̄fecta

Fiet asymbasmatia sine recto clausula plena.

Est exemplū

Est exemplū

De tedet vix: placet illi iura tueri .)

De constructione.

Sentia est quod constructio asymbasmatice facit perfectam sententiam sine interio casu. ut placet illi cui iura mea. Et dicitur idem perfectum quia perfectam sententiam in alio audiente gerit. Queritur quod modis aliis constructio dicitur perfecta. Primum dicitur quod modus dicitur. Primum modo quod oratio profertur et nomine interio casus et verbo personali finiti modi. ut sacerdos catat missam. Secundo quod oratio profertur et obliquum et verbo impersonali. Queritur quod duplex est constructio propter divisiones. Quia. ut me tedit vicij positas. Solutio. Complexio. s. symbasmatice. parasymbasmatice. et asymbasmatice. Symbasmatice est quod verbum personale habet interio pro supposito. ut plato disputat. Et dicitur a syn quod est compositio et basis fundamentum. quia habet duo fundamenta perfecte constructio. quae sunt nomen interio casus. et verbum personale finiti modi. Parasymbasmatice est in qua ponitur nomen terminum. vel verbum personale terminum. De primo modo ut liter iobis. De secundo. ut amo katherina. Et dicitur a para quod est iuxta. et basis fundamentum. quasi iuxta fundamentum. quia habet per fundamentum sibi totum. Constructio asymbasmatice est perfecta constructio et obliquum et verbo impersonali constituta. ut iobis inest. Et dicitur ab a quod est sine et basis fundamentum quasi sine interio fundamento constructio. s. nomine interio casus. et verbo personali finiti modi. et de illa loquitur Alexander in presenti. de aliis prius dictum est. Queritur. quare alexander hic solum loquitur de constructione asymbasmatice. Solutio. illa solum est impedimentum ad regulas prius positas et non alie. Et dicitur. Arguitur. liter petri. ibi nulla est predictarum constructio. et divisio est insufficientis. Solutio. neganda est sententia. quia ibi est constructio parasymbasmatice. Arguitur. nullum fundamentum est perfectum sine fundamento. et constructio asymbasmatice caret fundamentis constructio perfecte. et male dicitur. Fieri asymbasmatice. Primum dicitur quod fundamenta perfecte constructio sunt nomen interio casus. et verbum personale finiti modi. Sed nullum tale ponitur in constructione asymbasmatice. Solutio. verbum personale et nomen interio casus sunt fundamenta constructio symbasmatice sed non aliarum constructionum. Contra. ergo non erunt orationes perfecte. quia illud non est perfectum quod resolutur in aliud et cui aliquid deest. s. nomen et verbum personale. et male dicitur. clausula plena. Solutio. est bene formaliter perfecta. non autem finaliter simpliciter loquendo. vide Petrum hispanum desuper in capitulo de oratione

si interrogatio

.s. orationibus in textu positis

Questio fit si fiat in his constructio duplex

Hunc placet esse probum nobis placet esse pitos

Sentia est quod ista questio est. An iste orationes. huic placet esse pitos. nobis placet esse pitos sunt congrue vel incongrue. Et respondendum est quod sunt congrue

Queritur. quare alexander non soluit istam questionem. Solutio. ad hoc variis variis assignat rationes. Primum est quod tempore alexandri dicitur istis orationibus fuerunt diverse opinionis

De constructione.

ones ad vtrāq; ptē. qz qdā dixerūt eas eē pgruas. qdā icōgruas. 7 nullā illaz alexāder voluit p̄dicē. id dimittit illas eē isolutas. Scda ē. qz alexāder siliq̄t h̄mōi orōes simplz icōgruas. Tercia rō ē. qz reliq̄t istā orō nē eē solutā ex dictis ibi. **P**oz p̄siles r̄i. qz i p̄ma orōe verbū s̄b̄stāntiū copulat siles casus. i scda vero n̄. s̄l̄n̄q̄t illā simplz fore icōgruā. **S**z p̄ marō ē melior s̄m s̄uiaz. **F**enece dicē. In dubiis n̄ diffinies s̄ suspēta s̄.

Quirit. vidz qz p̄ma sit icōgrua. qz h̄ ver. **Q**ue suspētiā teneas s̄uiaz. b̄i s̄b̄stāntiū esse nō p̄t regē d̄m̄i a p̄teā. s̄ etiā nō p̄t regē d̄m̄i a p̄post. **S**olutio. ista orō huic placz eē. p̄to p̄t duplz p̄siderari. **Q**uo mō qz p̄to d̄i casus regat a p̄post. 7 ly huic a p̄teā. ita qz v̄nū nō sit d̄c̄miatio alteri. 7 ista orō ē simplicif icōgrua. qz eē nō p̄t regē d̄m̄i a p̄teā. **S**cdō p̄t p̄siderari vt p̄to sit d̄c̄miatio illi. d̄ictōis huic. 7 qz regat a p̄teā. **S**z veri. d̄m̄i ē ad illā solutōez qz verbū s̄b̄stāntiū regit illū casus a p̄post. quē regit a p̄teā. qz illa regula nō ē v̄niuersalit̄ vera. et p̄t h̄ et sp̄ali natura quā h̄ abz b̄i facere sed nō de necessitate.

Quiritur. quōtuplicē sensum habz ista orō. huic placet esse. p̄to. **S**olutio. duplīcē. **P**rimū ē placz huic eē. p̄to. i. placet huic. p̄to eē. s̄. qz sit alī qd. 7 sic est simplicif p̄grua. qz d̄m̄i regit a placet. **A**li. sensus ē. placet huic esse. p̄to. i. placet huic qz sit. p̄b. 7 in illo sensu capitur in p̄posito.

Quiritur. verū ista orō. nobis placet esse p̄tos sit p̄grua. **S**olutio. n̄ est simplicif cōgrua. sed admittit p̄pter faciliē intellectuē alicui. casus accusatiui. vt sit sensus. placet nobis vos esse p̄tos. que ē simplicif cōgrua. quia verbū substantiuū habz similes casus ante 7 p̄st.

Quirit. q̄tuplicē sensū hz illa orō. nob placz eē p̄tos. **S**olutio. duplīcē. v̄nū ē. nob placz p̄tos esse i rez natura. 7 tūc ē simplicif p̄grua. **S**cdū ē. nob placz esse p̄tos. i. nob placz qz sum. p̄ti. vt stat sic ē incongrua. qz esse copulat dissiles casus nisi i sensibus p̄dictis capiat. **E**t siles orōes inueniūt etiā ap̄d poetas. v̄n Duidi. **E**t magis infirmo nō licet esse mihi. **H**ozati. **P**rimū ego me illoz vederim q̄b. esse poetis. ibi etiā am possz p̄ni poetas. **S**ic etiā d̄r **J**ob. i. **D**edit eis p̄tāe filios dei fieri.

Jungere consimiles debet cōiunctio casus

ille d̄ictōes eāle obseruat i. regulā

Quā nisi p̄terq; similes retinent sibi formā

Snia ē qz p̄iunctio vult p̄iungere siles casus. **E**t iste d̄ictōes qz nisi p̄terq; etiā volūt p̄iungere siles casus. **E**xēplū p̄mi. vt iohes 7 petr. **E**tē plū scdū. vt fortes ē fortior qz plato. ois hō nisi vel p̄terq; petr. ē stultus.

Quirit. v̄t ista regula sp̄ sit vera. **D**m̄i semp est vera d̄imodo de b̄i. **E**t intelligatur. ita scz. si est cōiunctio copulatiua vel d̄iunctiua. et sic.

De constructione.

posita in dōes casuales q̄ regūt ab eodē regēte n̄ potēt regē diuersos casus. et ab eadē pte et ex eadē vi. tūc copulat siles casus an̄ et p̄. Et nota tēter copulatiua v̄l distinctiua lpp̄t alias p̄iunctōes q̄ nō hnt copulare casus siles an̄ et p̄. vt fili? qdē hōis vadit. Et nōnē linē dōes. lqz si p̄. nat̄ inē ordes regla nō hz veritatē. vt fortes currit et illū video. Et lca suales lpp̄t istā et sibi siles. fortes currit leuē et velocē. Et lrectos ab eodē regēte. lpp̄t istā ordes et sibi siles. vt fortes currit et illū video. Et d̄z lab eadē pte et ex eadē vi. lpp̄t istā et sibi siles. vt video paulū et ip̄e videt me. Ad d̄t la dōcē n̄ potēt regē diuersos casus lpp̄t istā et siles. ple

Arguit. p̄iunctio n̄ copulat inē siles casus. Et tēter? Cū ḡa et veritatē falsus. an̄s p̄bat. vt h. plato disputat et loq̄t. Solutio vt p̄z ex d̄ctis regla itelligit q̄n p̄iunctio ponit inē dōes casuales. s̄ h̄ ponit inē duo verba

Contra. p̄iunctio posita inē d̄ctōes casuales nō copulat siles casus. vt p̄z i crep̄lo Jobis p̄mo. Pleniū ḡa et veritatis. Dicēdū q̄ trib? modis fallit. P̄mo q̄n ḡtū adūḡit nōi adiectiua. vt equ? alb? et magne p̄moditatis. Secdo q̄n p̄iūḡit d̄ctōes possessiua vt fili? eliac? et marti. Tercio q̄n vna d̄ctio regit diuersos casus vnico p̄textu. vt pleniū ḡa et veritatis. vñ. Copula q̄n duos casus sociat. regit illos vnica vis. sortem tu diligis et ciceronē. Sed tñ hāc normā triplex instātia cassat. P̄mō le p̄ rectū sibi dū sociat ḡtū. Currit alb? equ? et magne p̄moditatis. Cond̄dit eliac? et marti fili? vrbem. Casus q̄n duos regit vnica vis variatos. Exemplū tibi do. sum plenus panis et auro.

Arguitur. ista regula sufficiēter s̄ p̄dicta regula p̄hendit. Et ista ē su p̄flua. Solutio. iste d̄ctōes q̄nq; capiūt p̄ditionaliē et q̄nq; aduerbialē. p̄mo mō sufficiēter p̄hēdunt sub p̄ma regula. s̄ nō secdo modo.

Queritur. cū q̄b? d̄ctōib? vult p̄strui q̄. Solutio. p̄mo p̄struit sep̄sime cū noib? p̄p̄tū grad? vt leo est fortior q̄ asin?. Secdo p̄struitur cū d̄ctōib? aliteratis. vt mlto alit? ē paul? q̄ frater tu?. Tercio p̄struit cū istis d̄ctōib? ante antea. vt ante veni q̄ tu. Ubi nōndū q̄ illa p̄positio p̄ter sp̄ p̄struit cū accō. vt oēs sunt p̄uētes p̄ter me. Sed illd̄ p̄positū p̄ter q̄ requit siles casus. vt oēs studēt p̄ter q̄ ego. S̄l̄ nulli? rei s̄ auar? p̄ter q̄ laudis. Ubi nōndū q̄ est d̄ntia iner q̄ et nisi. qz nisi et p̄ter q̄ sepe iungunt vniuersalib? negatiuis. vt nulli? hōis natiuitatē legi m? celebrari nisi solū ioh̄is bap. Ita s̄l̄ nulli? saluabit̄ nisi v̄l p̄ter q̄ iustus. Sed q̄ iungit p̄p̄tū et d̄ctōibus aliteratis. vt patuit.

actōes vel passiōes significare valent
Actū sūte pati signare gerundia possunt
etiā .s. duplex significatū attribuit
Atz sup̄ia et per hoc datur his p̄structō duplex

De constructione.

^{p sed} ^{descēdāt / notātib?} ^{actōez}
Si tamen a verbis veniāt signantib? actum.

Hec delectatur in spectando quasi pulchra

Quia ē q gerūdia q descēdūt a verb actiuis trāsitiuis hnt duplicē si gnificatōez. s. actiua z passiuā. ad quā scāt duplex pstructio. qz qñ hnt actōez tūc regūt accm a pte post. s. qñ hnt passionē regūt ablatm a parte post mediāte ppositōe. vt hec delectat i spectādo qñ pulchra. Si illd gerūdiū descēdat a verbo actiuo tūc regit post se illū accm. s. pulchra. Sed si descēdit a verbo passiuo tūc regit ablatm. s. pulchra. i. a pulchra. Sen sus prime oratōis est q aliqs delectat inspicere pulchra entia. Sed sen sus sede oratōis est q aliqs delectat inspicere pulchra.

Quare dicitur notāter a verbis actiuis. Dicitur ideo ppter gerūdia z supina que descendūt a verbis neutralib? vel deponētib? que tñmō regunt vñū casum fm qz verba eoz significant actōem tñm vel passionem

Arguitur nullū supinū descēdit a verbo actiuo. qz a supinis formāz picipia pteriti tpi q hnt passiuē. Solutō. fm istū textū tā actiue qz passiuē hnt. et solutio argumēti patet ex dictis i capitulo de picipijs.

Queritur. q est rō q gerūdia z supia sigficāt actōez z passioez. Solutio. rō ista. qz descēdūt a verbis hntib? actionē vl passionē. s. omne deriuatiū sapit naturā sui pmitiui. ergo significat actōez vl passionē

Querit. quē casuz regūt gerūdia z supia cū descēdūt a verb actiuis. Dm dñm cū accō. vt petr? sedet resūmēdo discipul? passionē chzisti. Cuius rō est. qz indicatiū p regere dñm cū accō. s. etiā supia z gerūdia ppter idētitatē significatōis. vñ. Quēcūqz casū regit mod? initial? zc.

Querit. quē casū regūt put veniūt a verb passiuif. Dm. ablatm vel dñm rēsolubile i ablatm mediāte p pōe. vt petr? fuit passus cā diligēdi dō vl a deo. Rō illi? ē. qz verba passiuā a qb? descēdūt regūt dñm rēsolubile i ablatm mediāte p pōe. z ablatm illū rēsolūtū vl aliū. vt ptez ex dictis de regimie ablti. Ubi nōndū q gerūdia z supia put veniūt a verb ipsonali b? regūt eūde casū quē regūt qñ veniūt a verb actiuis trāsitiuis. Et dicitur La verb trāsitiuis i ppe gerūdia z supia verboz deponētaliū qñ hnt sil

Querit. vtz oia gerūdia i di to dñ emiata hnt. Actōez z passionē actiue z passiuē. Solutio sic. Exēplū de di q ad actiuā significatōez. vt venio cā vidēdi regē. De passiuā significatōe. vt venio cā vidēdi miraculū. s. vt videat miraculū. Exēplū de do actiuā significatōe. vt iohes pugni do vicit illū seu cātādo. De passiuā significatōe. vt cātādo rūpit anguis. vñ venefice mlieres habet carmia. inde venit cātare. i. talib? carmibus vti. z cātare ē fascinare. vt Frigid? i ptiis cātādo rūpit anguis. In vete

De constructione

fascinū significās illud cū quo fit fascinatio. vt fascinū fascino tollitur. Etia in hoc exemplo. femia vrit vidē. i. dū videt. Exemplū de dū i q̄ actiue s̄. vt vado ad videndū saluatorē. De passiuā cū significatōne. vt vedit totū ad p̄tendū. i. vt p̄tuleret. De h̄ ampli? supra patuit

Querit. q̄n capiunt gerūdia actiue ⁊ q̄n passiue. **S**olutio. satisfaciēt do pueris dicēdū ē. q̄ q̄n gerūdia sumunt cū regimie acci a p̄tēpost. tūc sp̄ capiunt actiue. Exēplū. vt venio causa legēdi libꝝ. S̄ q̄n capiunt sine regimie fere tūc sumunt passiue. vñ Virgil? Aliē vicinū crescitq; tegēdo

Querit. q̄n supina capiunt actiue vl passiue. **S**olutio. posteriora supina sp̄ capiunt passiue. vt h̄ est dignū auditu. i. vt audiat. s̄ p̄za supina in tū q̄n habēt regimie actiuoz s̄nt actiue. vt vado visum christū. sed q̄n habēt regimie passiuoz significāt passiue. vt vado visum ab hominibus

Querit. q̄ est v̄ntia inē gerūdiū ⁊ gerūdiū. **R**dm̄ ista. qz gerūdiū est qd̄ tā actōez q̄ passionē significat. ⁊ ideo fm̄ nois rōez dicit q̄n gerant vim duoz. s. actōis ⁊ passiōis. S̄ gerūdiū ē qd̄ solū actōez vl solū passiōē significat. ⁊ sic d̄ gerūdiū q̄n gerēs vim vni? s. actōis vl passiōis t̄m̄

Arguit. gerūdiū ⁊ gerūdiū fm̄ bugustōnē n̄ differūt nisi penes synopationē. s̄ illa v̄ntia mala ē. **S**olutio. illa v̄ntia ē assignata fm̄ vim rōis noim. et nō fm̄ rem. qz sic identificari possunt gerūdiū ⁊ gerūdiū. qz vñū sepe p̄ reliquo ponit. ⁊ ergo illa differētia par̄ est curāda. De supinis dicit ibi. Infinitiuis primū distingue supinū.

gerūdijs s̄ verbū s̄m̄ habz

Beqz gerūdius que sum gerit esse videtur

Questio: si triplex illis constructio detur

Presbiter essendi causa vis clericæ radi

Militis essendi causa precor arma parari

Essendi regem causa me posco iuari

Sentētia ē. vtz gerūdia illi? verbi substantiuū suū p̄nt p̄strui cū illis. tribus casibus. s̄ntō gēō ⁊ accō a p̄tēpost. **E**xemplā ex textu patēt

Querit. q̄re alexander nō soluit istā q̄stionē. **S**olutio. relinquit fore solutā et dicit ibi. **P**oz p̄siles. sed illa r̄sio nō est sufficiēt. s̄ iō nō soluit eā. qz de istis q̄stioib? sunt varie ⁊ dubiose opinioes. s̄ fm̄ Senecam in dubijs nō est diffiniēdū sed suspēsiuā tenere sentētiā. **D**el terciō dicit q̄n ē qz responsio ad istas q̄stiones erat alexandro manifesta. s̄ ad vitā q̄n

De constructione.

quorundā p̄tra eā latratiū inuidiam eas soluere noluit rē.

¶ Querit̄. vtz p̄mū exēplū sic p̄gruū hoc mō ordinādū. **¶** clerice tu vss radi causa essendi p̄sbiter. **Solutio** sic. qz h̄ gerūdiū verbi substantiū. s. essendi copulat siles casus ante r̄ post. s. tu r̄ p̄sbiter. qz ambo sūt nri casus

¶ Arguit̄. copulat inf̄ dissiles casus. s. inf̄ abltū r̄ m̄m. qz causa ē abltū casus. r̄ p̄sbr nri casus. **Solutio**. n̄ copulat illos duos casus. s. cā et p̄sbr. qz nō copulat oēs casus cū qb̄? verbū substantiū p̄struit̄. s̄ solū illos q̄s de nōt̄ p̄tinere ad idē. iuxta illd̄ p̄sonā dñi p̄tineāt ad eandē. Inā ille abltū. causa r̄ ille nri p̄sbr p̄tinet̄ ad diuersa. s̄ nō p̄ illos adiūicē copulare.

¶ Contra. h̄ verbū substantiū est dicit̄ talē vniōnē qualē extrema requirit̄. p̄mo peribermetas. s̄ iste nri p̄sbiter r̄ abltū causa dēdōnt̄ diuersa. ergo verbū substantiū p̄t illa p̄iūgere. **Solutio**. dicit̄ talē vniōnē v̄l essentiale v̄l accidentale s̄m intēdēz p̄bi. s̄ nō vniōnē incōgruitatis.

¶ Querit̄. vtz ista orō sic ordināda s̄m p̄structōez. ego p̄cor arma pari causa essendi militis sic p̄grua. **Solutio**. si h̄ gerūdiū essendi cap̄t̄ substantiū. tūc orō simpl̄ ē incōgrua. qz verbū substantiū v̄l c̄? gerūdiū copulat inf̄ dissiles casus. s. inf̄ nri r̄ gtm̄. qd̄ ē p̄ vniū copulatiua r̄ naturā illoz vertoz. s̄ si cap̄t̄ possessiue. put̄ ipoztat̄ p̄tinet̄. sic orō est p̄grua. qz hoc verbū est sumptū p̄ p̄tinet̄ regit̄ gtm̄ p̄ illā regulā. **¶** Est̄ intellectū p̄ p̄tinet̄ addit̄ istis. s̄ etiā c̄? gerūdiū. s. essendi in illa significatōe cap̄tū

¶ Arguit̄. qū cūqz verbū substantiū copulat gtm̄ cū nō orō ē incōgrua. ergo et ista. **Solutio**. vtz est qū verbū substantiū substantiue cap̄t̄. sed nō qū possessiue cap̄t̄. vt in p̄posito.

¶ Querit̄. vtz tertia orō sic p̄struēda. ego p̄sco me iuuari causa essendi regē sit congrua. **Solutio** sic. qz h̄ gerūdiū essendi copulat duos accusatiuos. vniū a p̄teante r̄ reliquū a p̄tēpost. s. me et regem.

¶ Arguit̄. ille accūs me regitur a iuuari a p̄teante. ergo nō ab illo gerūdio essendi. **Solutio**. licz nō regat̄ illū accūs tū copulat. qz verbū substantiū nū nō necessario sp̄ regit̄ illos casus q̄s copulat sicut̄ est in p̄posito

¶ Querit̄. q̄ ē illa q̄ p̄tinere i exēplis ponit̄. **Solutio**. ē causa final̄. qz om̄e analogū p̄ se positū stabit̄. p̄ suo significato sam̄ ohozi. v̄l etiā cum alio sibi p̄iūcto qd̄ nō ē aliqd̄ ad ratōem finis p̄tinet̄ sicut̄ in p̄posito. In p̄mo esse debz causa finalis sacerdotū q̄ est cult̄? diuin̄? i sacramētoz dispensatōe. In scdo est causa final̄ q̄ est defensio patrie ab aduersarijs eā deuasare nitētibz. In tercio notat̄ causa final̄. q̄ ē maior r̄o merēdi. qz q̄nto aliq̄s ē in altiori statu pl̄? tāto p̄t mereri. sicut̄ moyses p̄ter essentiale p̄mū et eo q̄ fuit dux sup̄ pplm̄ isrl̄ habuit̄ p̄mū accidentale. qd̄ potius intēdebat p̄dere q̄ populū israel a deo plagari p̄pter eoz p̄ctā digens. Dimitte populo hanc noxā. aut dele me de libro vite.

¶ Arguit̄. essendi nō ē gerūdiū illi? verbū substantiū sū. s̄ male dicit̄ ē.

De constructione

¶ triplet q̄stio mouet de gerūdio illius verbi sum. qz gerūdio caret z si
pinū nō habz. z si haberet esset endi endo endū. q̄ formant a gto entis.
Solutio. nō est gerūdiū fm̄ formationē regularē z vsitatā. tñ capif. p
gerūdio illi? verbi fm̄ irregularē formatōez. Etia vti aristoteles isti?
verbi gerūdio in antepdicamētis. dicēs q̄ octo sunt modi essendi in.

i. verbo infinitiui modi

i. diuide

Infinitiuo primū distingue supinū

sp. verbis

ultima

Atqz gerūdiuis primis suprema supina

fociēs

sp. verbū

significo

Si iūgas verbo per quod motū tibi signo

¶ Enia est q̄ primū supinū differt ab infinitiui. z ultimū supinū disti
guat a gerūdio in di terminato. qz ultima supina p̄struunt cū verb im
portantibus motū. s̄ nō cū infinitiuis vt gerūdia in di terminata

¶ Querit. q̄ quō p̄mū supinū differt ab infinitiui. Dm̄ sic. qz p̄mū supi
nū p̄struit cū verbo ip̄ortate motū ad locū. vt vado lectū. s̄ nō infinitiui?

¶ S̄z ultimū supinū d̄t a gerūdio i di terminato. qz ultimū supinū p̄struit
cū verbo ip̄ortate motū d̄ loco. vt venio lectū. i. d̄ loco i q̄ legi. nō aut ta-

¶ Querit. q̄re text? pl? facit distictōez a p̄mis gerūdijs ¶ Cle gerūdiū
is. i di terminatis q̄ ab alijs. Dm̄ id. qz gerūdia i di terminata z i do etiā p̄t

¶ p̄strui cū verb ip̄ortatib? motū certiorē. De dū. vt vado legēdū. De do

¶ Querit. quō p̄ueniūt p̄cipiū gerūdiū infinitiui? ¶ C̄t curro carādo
z supina. Dicendū in hoc. qz omnia illa q̄nqz imp̄ortat p̄comitātā act?

ad actū. i. significant actū q̄ cōgrue p̄t cōstrui cū alio actu p̄cedente. vt
vado lectū. studeo sedendo. Secūdo p̄ueniūt. qz oia illa regūt eundem
casum quē sua verba a quib? descendūt regere possunt.

¶ Querit. quō p̄cipiū differt a gerūdio supino z infinitiui. Solutio
sic. p̄cipiū cū noie s̄bstatiuo p̄struit vt adiectiuū et s̄bstatiuū. s̄ h̄ nō cō
uenit alijs. S̄z infinitiui differt a gerūdijs z supio p̄ articulū thoy fm̄ p̄

¶ Arguit. gerūdia z supia sūt verba infinitiua fm̄ p̄ficiant. s̄ nō differūt?
Dm̄ sunt infinitiui casuales. s̄ verbū infiniti modi d̄t infinitiui? nō casual?

¶ Querit. quō gerūdia int se p̄siderata differūt. Dm̄ sic. qz gerūdiū i
di terminatū p̄struit cū noie s̄bstatiuo more gti casus. vt venio cā ludēdi. s̄ i

¶ do terminatū s̄t p̄comitātā act? cū similitate. vt sedeo studēdo. S̄z gerū
diū i dū ip̄ortat p̄comitātā act? ad actū cū successiōe. vt vado ad legē

¶ Querit. quōt sunt supina. Solutio. tñ duo. cui? rō est. qz p̄ su. ¶ Cū
p̄na expr̄imim? terminos motus. s̄ tñ duo sunt termini motus. s̄ a quo

De pstructione

Et ad que sunt tñ duo supia iuxta nūez fmioꝝ motū. ita q̄ r ad quem.
Querit. tot sūt supia q̄t verba. **S**olutio. ver̄ ē fm̄ nūez s̄ duo fm̄ s̄ez
Querit. quō dñt supia int̄ se. **D**icēdū sic. qz p̄mū supinū vult p̄struī
cū verbo s̄ntē motū ad locū. vt vado cenatū. eo dormitū. **S**z vltimū. su
pinū vult p̄struī cū verbo v̄l p̄cipio ip̄ortate motū de loco. vt venio ce
natu. redeo spaciatu. **E**t q̄ p̄tz q̄ ista orō r p̄siles. maneat̄ s̄ssum ē in
cōgrua. quia p̄mū supinū vult p̄struī cū verbo importante motū. s̄ b̄ ver
bū maneat̄ imp̄ortat̄ q̄etē. sed debz dici. maneat̄ sedentes

Querit. quō pueniūt p̄mū supinū r vltimū. **D**ñm sic. qz ābō sunt ver
ba bñtia inflectōez casualē. r regēp̄nt̄ eū dē casū quē sua verba a q̄b? de
Querit. vltimū supinū p̄struī cū noie adiectio. s̄ n̄ cū ver
bo ip̄ortate motū d̄ loco. vt incredibile dictu. horribile visu. **S**olutio v̄dm̄
qz quīs fm̄ cōez op̄inōez gr̄maticoꝝ p̄grue p̄struī cū verbo ip̄ortate
motū d̄ loco. tñ magis ornate p̄struī cū noib? adiectis fm̄ itēōez orā

Cōtra. dictu factu visu nō sunt supia s̄ sūt noia q̄z **C**ōz r poetaz
te decliatōis ablti casus. r regūf ab illis adiectiuis et v̄l demōstratōis
eēntie. **S**olutio. fm̄ Laurētū. ois n̄ a latinitas sumit̄ a p̄mīs gr̄mati
cis p̄cipue a poet̄. s̄ i n̄lla poetica scia repit̄ vltimū supinū p̄struī cū ver
bo ip̄ortate motū d̄ loco. s̄ sp̄ cū noib? adiectis. vt etiā p̄it virgili? r aliq̄
vt iocū dñm auditu. r ē ibi nomē s̄bstātū ablti casus. r s̄l̄ v̄dm̄ ē de aliq̄

Fiet de voce sermo quādoqz per ipsam
p sola voce

Materialiter hanc tu dicis esse tenendā

Casus per voces confundis materiales

Sonia est. qñ dictō m̄cialiter ponit̄ p sola voce r nō p re ad extra. ita
lis dictio p oēs casus est indeclīabil. **E**xemplū. vt hō est dictō dissyllaba

Querit. q̄ ē rō ordis isti? text? ad p̄cedētē. **D**icēdū ista. qz p̄us deter
minat̄ de dictōib? significatiuis. hic vero determinat̄ de dictōib? m̄cialit̄
positis. s̄ significatiua dictio ē an̄ illā q̄ materialit̄ ponit̄. qz significatio ē for
ma dictōis actiua s̄. s̄ ens i actu fm̄ viā p̄fectōis ē ante ens in potētia

Querit. quō scit̄ q̄ dco m̄cialit̄ ponit̄. **D**ñm p̄ adiūctū. s̄ p̄dicatū. qz
qñ adiectū p̄uēt̄ cū s̄bstātūo p̄ voce tñ r nō p̄ significatiōe. tñc ponit̄
m̄cialit̄. vt hō ē dco dissyllaba. illa vox dissyllaba p̄uēt̄ hōi p̄ sola voce.

Querit. i hac orōe. hō ē nomē. homo nō ponit̄ materialiter. qz adhuc
nomē retinet̄ suū modū significādi. **D**icēdū ponit̄ materialit̄ pro t̄to
qz nō stat̄ ibi p̄ vltimato significato. licet teneat̄ modū significādi.

De constructione.

Arguit. *de materialiter posita aliqd s. pbat. qz s. seipaz.* **Solutio.** *de materialiter posita est sibi idē et ondit representādo seipam. sed tū nihil significat significatōe illa q̄ est forma substātia dicitōis significatiue*

Queritur. *cui? p̄torōis sunt dicitōes materialiter posite.* **Adm.** *oēs detēt p̄bēdi s̄ noie siue cōplere siue icōplere q̄ntū ad significatōez actualē. Et dō nō nē q̄ntū ad significatōez actualē. Iqz q̄ntū ad significatōez ap̄titudinalē s̄ istis nō p̄bēdūt. Cū significatio ap̄titudinalis ē q̄ data ē terminis a p̄mo impositore. a q̄ non p̄nt restringi vbi cūq; etiā ponūt. et illa significatio sit actualis q̄n dicitō materialiter posita sepatur ab illa dōe q̄ fecit eā stare materialiter. S̄ significatio actualē ē q̄ cōuenit imio rōne restrictōis. sicut hic. amo ē verbū. legēs ē p̄cipiū. etiā ⁊ illa nō ē p̄pā significatio nisi generalit̄ loq̄ndo. qz significatio s̄m p̄. e. bys. est rei p̄ voce s̄m b̄nplacitū representatio. s̄ i illis orōib? nulla res ab extra repr̄ntat.*

Queritur. *cui? ḡnis ē dicitō materialiter posita.* **Solutio.** *neut̄ ḡnis. vñ dicitō q̄cūq; fuerit tibi mācial. Est substans neutriū indeclinabile nomen. Ratio est. qz talis dicitō dicit essentiā sui q̄ sine discretōe sexus. mō talis significatio maxime appropriatur neutro generi. qz significat p̄ modū indifferētie ad utrūq; sexū. vel p̄ modū abnegatōis vtriusq;*

Arguit. *s̄m p̄p̄z belye sūt ḡnis sei dicēt. Altera ⁊ syllaba sit tibi feminea.* **Solutio.** *Itē in q̄ntū s̄nt vltiata significatōe p̄nt dici ḡnis sei. s̄ in q̄ntū mācial? ponūt sūt ge. neut. ⁊ saluat dicitū cōe q̄ ponatur adhuc ma*

Queritur. *cui? q̄litas est dicitō materialiter posita.* **So** *Cerialit̄ lutto. appellatiue qualitat̄is. quia naturaliter cōmunis est multoz. quia stat. p̄ sola voce ⁊ p̄ suo simili que sunt plura*

Arguit. *vx mācial? posita ē. p̄p̄e q̄litas. vñ. Est p̄p̄e q̄litas vx ois mācialis. Adm. si dō mācial? posita p̄siderat p̄ seipaz ē p̄p̄e q̄litas. s̄ si capis p̄ se ⁊ sibi sibi vt cōit solz capi sic ē appellatiue q̄litas. qz plib? puenit. vñ. Appellatiuis varias res vniocab rē. vt hō h̄ seprū. ⁊ hō alibi seprū*

posita p̄ appositōez p̄positio
Uox cuius pars est apponens prepositiua

s. p̄positio

i. iungi p̄positioni

Una potest alteri sociari prepositiue

Exemplū

Exemplū

Exemplū

De post fetantes: de sub pede. de prope fotes

Sentētia ē. qz q̄n p̄positio adiūgitur suo casuali p̄ appositōem. tūc il li p̄positōi cū suo casuali p̄t adhuc adiūgi vna alia p̄positio. vt post fetantes. ibi est p̄positio. s. post cū suo casuali. s. fetantes. cui cū suo casuali pōg addi illa p̄positio de. dicendo. de post fetantes rē.

De constructione

Queritur. que est rō ordinis istius tertius ad pcedētē. **Solutio.** ista qz puz determinauit de partib⁹ principalibus. hic de partib⁹ min⁹ principalibus. Sed de principaliorib⁹ prior erit determinatio.

Queritur. q̄t modis ppositio ponitur cū alia dictōe. **Solutio.** duob⁹ modis. pzo mo p cōpositōez. q̄n. s. ex ppositōe ⁊ dictōe cui adiūgit fit vna dictio. vt in doct⁹. Sed p appositionē q̄n ex ppositōe et dictōe cui adiungitur nō fit vna dictio. vt in pposito.

Queritur. quis ē mod⁹ pstruēdi illas ppoēs. **Solutio.** de h sūt varij modi dicēdi. Nā qdā dicūt q̄ pma ppositio fm sitū alteri addita deseruiat accō casui v̄ abltō casui p subintellectionē. Exēplū de accō. vt vado ad ppe scholas. i. ad locū ppe scholas. de abltō. vt de sū pede. i. de loco sū pede. Sed s mod⁹ dicēdi ē q̄ illa ppositio deseruiat casuali q̄ imediate dcoī casuali pponit. ⁊ pma pstruitur cū toto seq̄nti. qd supplet locū tal casualis. cui ipa pma ppositio vult deseruire. Tercio mod⁹ dicēdi ē. q̄ pma ppositio teneat aduerbialē eo q̄ nō deseruiat casui. iuxta illd. Voces pposite neq̄ant sine casibus esse. Si careāt illis debēt aduerbia dici.

Inter illos tres modos q̄uis oēs sunt pbabiles. p̄mus est p̄mūioz **Q**ueritur fm p̄mū modū q̄n debet intelligi accūs v̄ abltūs. Dicendū tūc debz intelligi accūs q̄n pma ppositio fm situz pposita deseruit accō casui. vt vado ad ppe eccliam. i. ad locum. Sed q̄n illa que puz ponitur deseruit abltō. vt vado de ppe rōmā. i. de loco ⁊c.

Queritur. utrū semp debent intelligi ille abltūs loco. ⁊ ille accūs locū. **Solutio.** nō sp. s. etiā ille accūs tpus ⁊ ei⁹ abltūs. vt iohes studuit da uantric de post pascha. i. vsqz ad tpus post pascha

Querit. q̄n dz sb̄telligi dcoī t̄pis v̄ loci. **Solutio.** q̄n dcoī casual cum posteriori p̄pōe posita nōt t̄pis tūc dz sb̄telligi p̄ p̄mā accūs v̄ abltūsi⁹ t̄pis. S; q̄n designat locū tūc sb̄telligit accūs vel ablatius loci.

Querit vnde ista exēpla sumpta sunt. Dicendū ex p̄mo libro Regū capitulo. xvi. ⁊. xvij. qz dicitur. pascens grēgē ouīū patris sui vocat⁹ est a samuele p pceptū dñi. ⁊ inuixit eū i regē isrl. et sic de loco post fetates positus est ad locū regalis dignitatis. quia vir fortis prudens in verbis ⁊ bellicosus ⁊ pulcer. ⁊ dñs erat cum eo.

ille p̄pōes .i. subter .i. subtus .i. accūs .i. iūgim⁹
In subter vel tus dant quartū; dum sociam⁹

.i. significāti sp. aliquē .i. p̄cipio s̄m motū
Verbo signanti motū vel participanti

.i. extra locū
De motu dici credas tamen exteriori

De constructione

i. significo sp. extiorē i. loca i. abltō

Si non designo motū tibi cōstrue sexto

Exemplū

In cāpo curro si sis bene dicis in illo

Si sis exterius in campū sit tibi cursus

Quia est q̄ iste sp̄des In sub subter ⁊ subtus qm̄ p̄struunt cū verbo vel p̄cipio importate motū exteriorē volūt p̄strui cū accō a parte post. Sed qm̄ p̄struūt cū verbo vel p̄cipio importate motū interiorē volūt cōstrui cū abltō a p̄tēpost. **E**xemplū primi vt curro in campū si sum extra. Sed si sum intra dico. curro in campo. qd̄ est exemplū de secūdo

Querit. q̄s mot⁹ dicat exterior ⁊ q̄s interior. **D**icēdū q̄ mot⁹ exterior est q̄ inchoat i vno loco ⁊ terminat i alio. sicut motus inchoat⁹ in ciuitate terminat extra portā extra ciuitatē. **S**z mot⁹ interior est q̄ inchoat i vno loco ⁊ terminat i eodē. sicut mot⁹ inchoat⁹ in domo terminatur in eadem

Arguit. illa sp̄s sup̄ p̄struūt cū accō ⁊ abltō. **S**alexader diminute loq̄tur h̄ d̄ sp̄sib⁹ defuētib⁹ vtriq̄ casu. **S**olutio. sup̄ nō eodē mō p̄struitur cū accō ⁊ abltō sic iste sp̄des. qz qm̄ p̄ sua nasa p̄p̄a caput tūc p̄struūt cū accō. s̄ qm̄ caput p̄ illa sp̄de de tūc p̄struūt cū abltō ibi. **Q**ū sup̄ ē p̄ de ⁊c. **S**z iste i textu posite defuēt vtriq̄ casu ex sua p̄p̄a nasa. **S**z q̄ illi vlti p̄iū gūf actualis. h̄ fit virtute alci⁹ h̄nt ad accm̄ vlt abltm̄ p̄portōz

Arguit. i h̄ exēplo. **E**redo i deū. ibi p̄struūt cū accō. nō tū cū verbo importate motū ad locū exteriorē. **D**icēdū regula intelligitur qm̄ dco casual⁹ importat locū tūc debz cōstrui cū verbo vel p̄cipio importate motū ad locū exteriorē. modo i allegato exēplo nō importat locum

Querit. vtrū ista sit cōgrua. curro in campo dū sum extra campum. **D**icēdū q̄ sic. qz ibi est debita p̄porcio modoz significādi. ⁊ debita habitudo iuxta regulas grāmaticoz. ergo est p̄grua.

Arguit. illa orō nō ē vera dū nō curro. **S**z nō ē p̄grua. **Q**ntia p̄z p̄ silē dicēdū. nō est silē. qz p̄gruitas attendit ex p̄te modoz s̄ndi. q̄ debite sūt p̄porcionati i exēplo p̄dicto. s̄ veritas attendit ex p̄te rei. **S**m̄ eni **A**risto. in p̄dicamēto substantie. ab eo q̄ res ē vlt nō ē orō dr̄ esse vera vel falsa. **S**i s̄ res. i. actus currēdi nō sit. nō est p̄positio vera vtriq̄ tū p̄grua

Adndū q̄ illa p̄positio in qm̄q̄ s̄ idē qd̄ erga. ⁊ vult tū p̄strui cū accusatiuo. vt tua i me beniuolētia. ⁊ etiā qm̄q̄ p̄ p̄strui cū accō nō importate motū i loco vel extra. vt iohes dormit i aure suā. ⁊ h̄ ē vlt vt dictū est pus qm̄ dco casual⁹ importat locū in q̄ vlt extra quē possz fieri mot⁹ **S**z s̄ regit accm̄. vt sub tectū. vlt abltm̄. vt s̄ tecto. ⁊ eodē mō subter tectū vel tecto. **S**z s̄be? ē poti⁹ aduer. sic int⁹. ⁊ n̄ caput p̄p̄onal⁹ s̄ aduerbial⁹.

De constructione.

.i. sociare nō valet illa p̄orōis .i. adiectiū s̄stātūo

Iungere nō poterit cōiunctio mobile fixo

.i. sociat .i. diuersas illa p̄orōis .i. significatōes

Iungit diuersa cōiunctio significata

¶ S̄nia ē q̄ inf̄ adiectiū r̄ suū s̄stātū n̄ p̄r̄ mediare p̄iūctio. qz p̄iūctio p̄iūgit diuersa. vt debz dici. hō alb⁹. r̄ nō hō r̄ alb⁹. Cui⁹ rō ē. qz adiectiū r̄ s̄stātū p̄tinēt ad idē r̄ faciūt idē nūero. s̄ p̄iūctio p̄iūgit diuersa.

¶ Arguit̄. adiectiū et s̄stātū s̄nt diuersa. qz s̄stātūū s̄ s̄stātūā r̄ adiectiū accidēs. sed substantia r̄ accidens sunt p̄mo diuersa. Solutio. sunt diuersa ī essentia. sunt tamē idē in existētia idētitate numerali.

¶ Cōtra. idētitas numeral̄ p̄supponit idētitatē specificā. s̄ accidens r̄ s̄stātūa sunt specificē distincta. s̄ nō idētificant nūeralit̄. Solutio. maior intelligit̄ de idētitate nūerali essentiali. ista vero idētificat̄ accidentali.

¶ Et ista regula intelligit̄ d̄ p̄iūctōe copulatiua v̄l̄ disiūctiua r̄ nō expletiua. qz tal̄ p̄m̄ p̄scianū ad modū p̄iūgēdi ē sup̄uacua. qz nec p̄ vim v̄l̄ p̄ ordinē p̄iūgit. nec ē diuersitatis. vt bic. hō q̄dē alb⁹. Secūdo regula itelligit̄ de adiectiua r̄ s̄stātūo significatiue positis p̄p̄ istō r̄ s̄nt̄ exēplū. hō r̄ alb⁹ sunt duo noīa. in q̄ ponit̄ masculinā. r̄ sic nō sunt adiectiua s̄ s̄stātūa neutri generis. vt p̄us patuit.

¶ Tercio itelligit̄ reglā de s̄stātūo r̄ adiectiua n̄ s̄stātūato. vt h̄. hō r̄ rudibile currūt. Quarto itelligit̄ regula inf̄ adiectiū r̄ suū s̄stātū. p̄p̄ istā. equ⁹ alb⁹ r̄ magne p̄moditatis.

¶ Arguit̄. h̄ mediat̄ p̄iūctio inf̄ adiectiū r̄ s̄stātū. (hō r̄ alb⁹ equ⁹ fortēs ē hō r̄ alb⁹. Dm̄. ibi n̄ mediat̄ inf̄ adiectiū r̄ s̄stātū s̄ inf̄ orōes.

¶ Cōtra. p̄r̄ mediat̄ inf̄ adiectiū r̄ s̄stātū. vt iustus r̄ diabol⁹ pugnāt. Solutio. intelligit̄ q̄n̄ ponitur inter adiectiū et suū substantiū. s̄ bic. iustus nō est adiectiū illius substantiū diabolus.

Queris si liceat voces cōiungere binas

p̄ illas cōiunctiones

.i. sine p̄iūctōe

Per vel sine per et solā; vel nō mediante

.i. q̄n̄ .i. dictōes .i. essent

Cū voces fuerint tales. q̄ significato

.i. dictōis. subintelligis

significatōem

Unius alterius comprehendis significatū

p̄grue

loquet̄

eīles orōes

Recte dicetur. homo grāmaticus; similesqz

De constructione.

min⁹ cōi sociatū i. coartare magis cōe

Et parti iunctū debes restringere totū

illud cū significat min⁹ cōe nō significat

Ad solū presta quod pars nō denotat illa.

¶ Sniab⁹ text⁹ stat i hac q̄stioe. vtz p̄iunctio copulatiua vl' dissociatiua p̄t poni inē dōcēs sic se hñtes q̄ vna eaz seu significatū vni⁹ p̄phēda tur s̄ significato alci⁹. vt hō grāmatic⁹. aial hō. vl' hō r grāmatic⁹. aial r hō. Et tūc ibi. Et p̄t iunctū simpliciter videt illā q̄stionē solūē dices. Si totū restringit p̄ p̄te vt faciat idē cū p̄te nō mediabit p̄iunctio. S̄ si aliud siḡ ref p̄ totū q̄ ps tūc p̄t p̄iunctio mediare. vt si aial ponat p̄ alino. r hō p̄ nata hūana. r i hō grāmatic⁹. si hō ponat p̄ rustico r grāmatic⁹. p̄ sciē te. qz tūc s̄nt diuersa. q̄ p̄iunctio ex sua natura habz adiūcē copulare

¶ Querit. qñ significatū vni⁹ dictōis p̄phēditur s̄ significato alteri⁹. Solutio. tūc quādo vna est supior r altera inferior s̄m rōem significā. qz omne supius actu r intellectu est in suo inferiori

¶ Arguit. ista reglā itelligit etiā d̄ isto exēplo. hō grāmatic⁹. tñ vñū n̄ ē sup⁹ ad alterū. S̄dm nō ē hō sup⁹ ad grāmaticū cē i recta linea p̄di cametali. tñ bñ ē mai⁹ cōe. qz oē grāmaticū ē hō. s̄ n̄ ois hō ē grāmatic⁹

¶ Arguitur. de⁹ et angeli sunt grāmatici. s̄ n̄ ois grāmatic⁹ est hō. Dicendū q̄ solus hō dicit grāmatic⁹ p̄ scientiā acquisitā. De⁹ dicit grāmaticus p̄ naturā. Angelus autē p̄ scientiā infusam a deo rē.

post hoc valet interrogari

sp. p̄ p̄iunctōem

Inde potest queri si idem possit sibi iungi

p̄ vel i. associet de partū sic ppzū sp. nequit

Aut si iungatur quod adesse nequit vel abesse

¶ Sniab⁹ text⁹ stat i trib⁹ q̄stioib⁹. qz p̄ma ē. vtz idē p̄t sibi iungi p̄ cō iunctōez aliq̄a. i. vtz dōcēs idē s̄ntes p̄nt iungi p̄ p̄iuctōz. vt sūt Tulli⁹ marc⁹. S̄cōa q̄stio ē. vtz dictōes qz vna nō p̄t alci adesse p̄nt iungi p̄ p̄iuctōez. vt hō alin⁹. Tercia q̄stio ē. vtz dictōes qz vna nō p̄t alci abesse p̄nt iungi mediāte p̄iuctōe. vt s̄biectū r p̄pa passio. hō r̄sibilis

¶ Queritur. quare alexander nō soluit istas questōes. Solutio ideo. qz relinqt cas fore solutas ex statim supradictis

¶ Querit. quō p̄ma q̄stio ē soluēda. S̄dm sic. Idē d̄z triplicif. i. idē ge nere. r idē specie. r idē nūero. mō idē gñe p̄t sibi iungi mediāte p̄iuctōe. vt fortes r aial currūt. S̄ilz idē specie. vt fortes r hō. r s̄ ē vtz si stat. p̄ diuers⁹. s̄ si stat. p̄ eodem tūc n̄ p̄t mediare p̄iuctio rōe idēitatis. Si autē sūt eadē nūero n̄ p̄t mediare p̄iuctio. vt tull⁹ mar⁹. pp̄t dictā rōez.

¶ Arguitur. inter eadē numero potest mediare p̄iuctio. quia dicit Bo.

De constructione

cius. **Barco** q. tullio. **Solutio** q. nō capit copulatiue sed expositiue

Querit. qd respondēdū ē ad scōaz q̄stōes. **Adm** q. dz mediare p̄iunctio. qz ille dictōes significat diuersa. **S** iūgit diuersa p̄iunctio significata. **q̄** p̄t mediare p̄iunctio. p̄nt tñ p eadē re capi tūc nō mediabit p̄iunctio.

Arguit. h. p̄iūgūt diuersa. hō asin? currit. tñ ibi nō mediat p̄iunctio. **Dicēdū.** asin? capit duplicif. vno mō. p aiali i sua specie p̄stituto. **z** n̄ p̄t dici. hō asin? **Alio** mō capit asin? p p̄tate illa q̄ ē rudis. **z** possum? sine p̄iūctōe dicere. hō asin? .i. hō rudis. que sunt eadem accidentaliter

Queritur. quōd tertia q̄stio est soluenda. **Solutio** sic. si tales dictōes capiant. p diuersis tūc p̄t mediare p̄iunctio. **Sed** si capiant. p eadē re nō potest mediare p̄iunctio. vt homo risibilis orat deū

Arguitur. iste dōes. posulo **z** peto idē sūt. tñ p̄nt p̄iūgi p̄ p̄iunctōes **vt** dicēdo. posulo **et** peto. **Solutio** et nō capit copulatiue s̄ expositiue.

fm ppam illud ad. ueniētā p̄icipātū
associes naturā uerbū aliq̄ forma notare

S i ungas recte facies q̄ participare

C oncesso q̄ tu melior sis q̄ plato: recte

C oncludes. ergo plato participat bonitate

Sentētia ē. q̄ qñ illud aduerbiū p̄pandi q̄ capit p̄prie tūc dicit p̄pā tōem rex adiūctē i p̄icipatōe alic? q̄litate. in q̄ p̄pabilia ueniūt sicut in forma p̄patis fm magis **et** minus. vt fortes **z** doctior q̄ plato. **S** i ibi ē p̄patis p̄prie dicta optz q̄ fortes sit doct? **z** etiā q̄ plato sit doct?

Querit. qñ illa dictio q̄ ponit p̄pē. **Solutio.** qñ p̄patis p̄prie dictaz denōt. **S** i nōndū q̄ triplet ē p̄patis. s. p̄pā: ip̄pā **z** ip̄pāzissime dicta. **C** ōpatis p̄prie dicta ē. qñ res excedēs **z** res excessa ueniūt i aliq̄ p̄p̄tate in q̄ p̄pant. **E**t ad illā requirūt tres p̄ditōes. **P**ria ē q̄ p̄pabilia sint eiusdē sp̄i. **S** eca ē q̄ sit vna forma fm sp̄m vniformit p̄icipata in q̄ cōpant. **z** i genere latēt multē equo. catōes. vij. phisicoz. **T**ercia ē q̄ ueniāt i p̄ximo susceptiuo fm qd cōpabilia capacia sunt forme i q̄ p̄pant. **E**t q̄ p̄z qd sit p̄patis. qz p̄patis ē p̄pabiliū vno. **C** ōpatis i p̄prie dicta ē qñ res excedēs p̄icipat. p̄p̄tate in q̄ sit p̄patis. **z** nō res excessa. **E**t replū. vt de? ē melior q̄ dyabol?

Arguit. dyabol? ē bon? ergo conuenit cū re excedente i exemplo p̄. **S** i cto in forma p̄patis. **P**robat. qz omne ens est bonū. sed dyabol? est ens. **z** est bon? **D** iāoz p̄z. qz ens **et** bonū p̄ uertunt. **Solutio.** est bon? dyabolus bonitate entis q̄ est trāscēdens. s. nō bonitate moris. qz omnia eius

De constructione.

Opera saltē finaliter sunt mala. licet ex genere possunt esse bona &c. Sed
pparatio impropzissime dicta est. qñ nec excedēs vel excessum picipat
in pproprietate in q fit compatio. vt meli⁹ ē pdere digitū q̄ manū

Querit. q̄t modis q̄ capit. **S**olutio. q̄ttuor modis. vñ. **E**ligit: associ
at. augmētū q̄ tibi signat. **E**t cū pdictis ppar atq̄ supet. **E**t fm illos ver
sus pmo capit electiue. vt meli⁹ ē cōfidere in dño q̄ in pziāpib⁹. **S**cdo
associatiue. vt tā fortes q̄ plato disputāt. **T**ercio capit augmentatiue.
vt ecce q̄ tonū et q̄ iocūdū. **Q**uarto ppatiuē capitur. vt fortes est meli
or q̄ plato. **Q**uinto p̄t capi ammiratiue. vt o q̄ metuēd⁹ est aduēt⁹ fu
turi iudicis. **S** q̄ reuerendus est locus iste

Queritur. q̄b⁹ dictōib⁹ q̄ vult adiūgi. **S**olutio. pmo dictōib⁹ ppati
ui gradus. vt ego vltra p̄feci q̄ petr⁹. **S**cdo dictōib⁹ q̄ ponūt loco
ppatiui gradus. vt ego vltra p̄feci q̄ petr⁹. **T**ercio vult iūgi dictōib⁹
alietatē ip̄ortatib⁹. vt paul⁹ loq̄t aliter q̄ sentit. disputat ⁊ alit sentit q̄
pbat. qz vtz̄ itelligit. tn falsam p̄positōez argumētatiue assūptā pbat.

dat norma

Beqz relatiuis logice fit regula talis

i. dñi sp. logical in ordie ad correlatiū ad extra

Quādo relatio fit extrinseca. debet eidem

i. correlatiui i. postponi respectū i. specificat

Dictio subiūgi que rem determinat eius

i. in vna dictōe

Quinqz relatio fit intrinseca: nil petit adiūgi

in plurali i. equales sp. illi i. video

Plurali numero: similes sunt quos ego cerno

Snia ē. qz duplex ē relatio logical. s. extrinseca qñ relatiū adiūgit suo
correlatiuo. **E**t intrinseca qñ nil addit. **E**xēplū p̄mi. vt p̄z filiū p̄r. **E**xem
plū d̄ scdo. vt sunt filies q̄s ego cerno. **H** ē finalit̄ tm̄ dictū. qz qñ relatio
fit extrinseca tūc exp̄s̄c relatiuo d̄z adiūgi correlatiū qd̄ ip̄m specificat.

Qui⁹ rō ē. qz flatiua dicūt ad p̄uertētā. fm **A**risto. i. p̄dicamēto ad ali
qd̄. **S**z qñ relatio fit intrinseca correlatiū ⁊ relatiū abo icludūt i vna d̄cōe
sic i relatiuo eq̄pantiē plis nūeri. vt filies sūt q̄s ego cerno. i. ille ē filis isti

Querit. qd̄ ē relatio. **S**olutio. relatiua siue ad aliqd̄ talia dicūt. q̄cūqz
hocipm qd̄ sunt ē ad aliū qd̄āmodo se h̄re. vel quōlibz aliter ad aliū. **E**t
sunt tres ei⁹ sp̄s. s. suppositōis suppositōis ⁊ eq̄pantiē. **R**elatiua supposi
tōis sunt. qñ relatiū ē min⁹ dignū correlatiuo. vt fu⁹ dñi fu⁹. **S**z relatiua
suppositōis sūt qñ relatiū ē magis dignū correlatiuo. vt dñs scrui dñs.
Sz relatiua eq̄pantiē sūt q̄ eodē mō explicat̄ sb̄ eq̄li dignitate f̄ndi

De constructione

Querit. in qua specie relatiōis sit relatiō intrinseca. **Solutio.** tm̄ i re-
latiōis equipantiē et nō disq̄pantiē. **Q**ui? ratio est. qz illa duo. s. relatiōis
et correlatiōis suppositōis et suppositōis nō dant in se intelligi correlati-
ua sicut relatiua equipantiē pluralis numeri.

Arguit. Flatiua disq̄pantiē etiā ponūt i plī nūero. vt dñs et p̄r. et dāt
se mutuo itelligi s̄m aristo. qz si q̄s disfinite nouerit vnū relatiuoz diffi-
nite nos. at et reliquū. qz sil' sūt naturali intelligētia. **Solutio.** licz dāt se i-
telligi qz sūt depēdētia adiuicē. n̄ tm̄ s̄ vna dōcōe iplicite sic relatiua eq̄.

Arguit. s̄us dēfīniuit de relatiuis. s̄ male hic. añs patz. **C**opantiē
qz ibi. Ad p̄tē vocis de iure relatiō fiet. **Solutio.** vtz ē de relatiuis grā-
maticalibz. sed hic loquit̄ de relatiuis logicalibus

Adtra. s̄us dēfīniuit de relatiuis logicalibz. ibi. Adde relatiōis sunt
dupla q̄terna duoz. **Solutio.** vtz ē in q̄ntū sup̄ sp̄a fundat̄ habitudo re-
gim̄is gr̄i casus. **E**t q̄n̄ d̄r. de relatiuis logicalibz. hz dēfīniare logic?
Solutio. vtz ē logicalif. s̄ alexāder loq̄t̄ hic de eis grāmaticalif in q̄ntū
sunt q̄dā p̄pabilia ordiata ad formā p̄patis in qua conueniunt

Querit. q̄re alexāder facit mētōez de relatiuis logicalibz i fine hui?
scdē p̄tis. **Solutio.** p̄p̄ tres rōes. **Q**uaz p̄ma ē. qz tota latitudo scie
i scdā p̄te fundat̄ i relatiōe vni? s. dōcōis regētis ad aliū. s. ad dōcōem re-
ctā. **E**t i habitudie vni? p̄structibil' ad reliquū. s̄ placuit alexādzo p̄clu-
dere p̄ relatiua logicalia. q̄z totū esse ē respectiū. et nihil aliū sūt q̄ s̄p̄e
ctū vt meli' p̄gnoscat quō vnū se habeat ad aliū de q̄b? fact? ē sermo.

Mel meli'. multa sunt dicta i s̄ libro q̄ ex p̄ncipijs grāmaticē scie itelligi
nō p̄nt s̄ solū p̄ logicā. **A**ñs p̄tz. qz dictū ē d̄ relatiōe simplici. ibi. **L**icitā
timēt hōiez. **I**t quō relatiōis capis̄ idēfinite rē. **S**z ad p̄ḡscēdū talia req̄-
rit̄ noticiā tractat? suppositōnū. s̄ remittit p̄ positōez relatiuoz logica-
liū iuuenes ad logicā.

Scdā cā ē. qz hec p̄s̄ inf̄ccas ē p̄ncipalioz tra-
ctās de p̄gruitate. q̄ cognita debēt aggredi logicā iuuenes. qz s̄m aristo.
p̄mo perit̄meniaz in caplo de noie falsum et vtz p̄supponūt p̄gruū. id
dēfīniat̄ hic de relatiuis logicalibz remittēs iuuenes ad logicā sciaz. in
q̄ plene p̄ḡscūt eoz naturā. **T**ercia rō ē. qz relatiō illa ē mīme entita-
tis. s̄ illa de q̄bus s̄us dictū ē sunt maioris entitatis. s̄ illa debuit eē vt-
tima i his q̄ sunt ab alexādzo p̄siderata i scdā p̄te. p̄sc̄q̄ntia tenz. qz illd
qd̄ ē mīme entitatis nō ē p̄gnosibile nisi p̄ illa q̄ sunt maioris entitatis
s̄ rē. **M**aior tm̄ rōis p̄s̄ite p̄tz. qz ex h̄ ponūt i diuis. qz nō dicūt p̄posi-
tōez p̄fectōz finitate vt̄ finitate. q̄ flatiōes p̄ueniūt sine mutatiōibz rebz?

Querit. et q̄ alexāder remittit ad logicā sciam. vtz illa sit tomibz? ne-
cessaria. **Solutio** sic. qd̄ patz auctoritate et rōibz. **A**uctoritate venerabil'
dñi alberti dicētis. **R**ecte sicut se hz stult? ad sapiētē. ita se hz ignorās
logicā et scēs aliqd̄ i grāmatica. patz qz sicut stult? loq̄t̄ et nescit sui di-

De constructione.

cti assignare aliquā rōem ex defectu rōis. sic loq̄ns in grāmatica v̄l in
aliq̄ sciētia ignorās logicā nescit sui dicti assignare rōem. **Prz** qz rō p̄si-
nit in discursu s̄m ysaac p̄bm dicēte. qz rō ē vis q̄dā faciēs discurrere d̄
causa i causatū. a p̄missis i p̄clusionē. ab añcedere i p̄sequēs. ⁊ tādē ex nō
to ad ignoti ducit noticiā. s̄ sola logical' scia ē q̄ tocz discurrere ab añte
in p̄sequēs. **Rōe** sic. **Alla** scia ē cuilibz volēti aliq̄d limpide p̄gnoscerē ne-
cessaria q̄ a fantasys q̄ apparēt ⁊ nō sunt liberat. errores dānat. falsita-
tes oñdit. ⁊ lumē recte p̄tēplatois p̄tet. s̄ h̄mōi ē logical' scia. q̄ ē eis sim-
pliciter necessaria. **Prz** ex diffinitōe logice scie q̄ tal' ē. q̄ a fantasys
q̄ apparēt et nō sunt liberat. errores dānat. falsitates oñdit. ⁊ lumen re-
cte p̄tēplatois p̄bz. d̄ q̄ inq̄t p̄hs p̄mo metaph. dicēs. **Scie** speculatiue
suo lumē p̄ficiūt et delectāt h̄oiez i seipo literātes cū ab ignorātia. **Mā**
sicut ocul' pellucida q̄dā velat' nō p̄t visibilia discernere. sic ocul' itelle-
ctus ignorātia logice scie caligat' nihil recte iudicare p̄t. qz s̄m p̄bm p̄-
mo topicor' habz viā ad p̄ncipia oim aliaz sciaz. **Sz** viā derelicta nō
p̄t q̄s venire ad t̄minū: s̄z ad noticiā p̄ncipior' oim aliaz sciaz. cū iḡra-
tis p̄ncipijs necesse est oia ignorare. q̄ sine logica nihil p̄tingit sciri. et p̄
p̄sequēs maxime est necessaria. **Ex** q̄ p̄z error eoz q̄ dissuadēt iuuenes
in logica nō esse instruēdos. r̄uptes cū q̄dā violētia ex eoz ruditate ve-
stē philosophie. de q̄b' inq̄t **Boecius** in p̄mo de p̄solatōe p̄q̄redo dicēs.
Eādē t̄n vestē violētior' q̄z dā loim sciderant man'. ⁊ p̄riculas q̄s q̄s
p̄uuit sibi abstulerat. **Mā** oēs scie i scalaz modū insignite sunt. q̄b' ab
inferiori sive p̄mo ad supi' elemētū sit ascēsus. **Sz** logica i sciaz acq̄si-
tōe p̄oris q̄dus dignitate seruitutis obtinet locū. q̄ sine ea q̄s nihil agno-
scere valet. **Sz** q̄z dā i deotaz p̄mōes p̄tēdūt p̄ziū. a q̄b' q̄zere v̄trum
grāmatica sit scia. q̄ verēcūdicē lāguore p̄culli r̄ndebūt qz sic. q̄ logica est
necessaria p̄ illos infero. p̄sequētia p̄z. qz scia solū generat' i nobis p̄ de-
mōstrationē. cui' naturā logica ad plenū d̄clarat. v̄n res i se p̄fecte (v̄t
nulli dubit' ē) nō cognoscit nisi p̄ suā diffinitōez q̄dditatuā ⁊ essentialē
q̄ ex genere ⁊ v̄ntia ad esse int̄secū p̄positōis ad min' s̄m rōem in spe-
cie p̄currūt. **Sed** illoz naturā logic' ad plenū d̄clarat. **Recurrant**
iḡt post hāc sciaz ad logicā iuuenes. v̄t possint v̄z a falso discernē. q̄z
logica solū indagat' esse d̄z. **Mā** itaqz legāt pueri p̄ nugis maximiani
Que veteres loq̄s nolebāt p̄dere charis. veteres inq̄ i erroris atqz iḡ-
rātie p̄funditate violētia desiderio sciēdi inferētes. q̄d cuilibz scie noti-
ciā appetit. sicut turpe tonū p̄fectibile suā p̄fectōez p̄ modū q̄uis i medio
motus p̄ phibēs ip̄editū ne ad locū suū naturalit' tendat. illi sua atqz ali-
ozū (q̄b' suadēt) ingenia suspēdūt. q̄d nūc sui erroris naturā p̄siderātes
postponāt. attingētes a fine v̄m' sciētie ad aliā cū studio fortit'. ⁊ dispo-
nāt in rēq̄ p̄tēplatois oia suauiter. remoro ignorātie in logicali sciētia

De constructione

ob scaculo. **S**edā rō. nā fm Aristotelē scdo metaphisice. absurdū est simul querere sciētā & modū sciēdi. qz sūt duo valde difficilia fm Penricū de groningen sacre theologi p̄fessōrē. Sed logica ē mod⁹ sciēdi i p̄p̄tōe ad oēs alias scias. q̄ modus necessari⁹ fm p̄m p̄mo inq̄rīt. ergo logice scie noticia cuilibz aliqd scire volenti summe ē necessaria. **I**n de est q̄ dicit p̄bi q̄ p̄ter impedimētū puerse p̄suetudis (q̄ a via veritatis abducit) qz sicut p̄sueuim⁹ ita dignamur dicere. & p̄ter maliciā diuidual' p̄p̄tōis q̄rūdā hoīm q̄ ad onera deputādi sunt. & alij ad sciariū studia. de quibz inq̄t Aristō. in politicis. q̄ rōne & intellectu vigētes naturaliter sunt alioz dñi et rectores. robusti vero sunt alioz serui. ignorātia logice sciētie fuit causa erroris antiquoz philosophoz. **A**ccedite sgitur iuuenes sermonū p̄gruitate imbuti ad p̄dissequā ceteris p̄ncipaliorē et digniorē fm excellētā fuitutis. ad acq̄rēdū p̄fectas rez noticias. ne vob p̄tigat dictū p̄p̄tē dicentis. Quia repulisti sciaz ego repellam te dicit dominus.

Arguē. sine logica viuere sentire & intelligē possum⁹. **R**espon. si nulli d̄r eē necessaria. **S**olutio. rez ē de necessitate absolute dicta. s̄ maxime est necessaria necessitate p̄ditionata. q̄ ē. si aliq̄s velit aliqd scire sic ē necessaria

Cōtra. logica nō est necessaria necessitate p̄ditionata. **R**espon. illa solutio min⁹ vera. antecedens p̄bat. qz nō est necessaria ad h̄ vt boni fiam⁹. qz h̄ solū p̄uenit sciētis moralibz. **N**eqz etiā est necessaria vt sciam⁹. qz sciētia est de rebz. & logica est de rez intentōibz. ergo nullo mō est necessaria. p̄sequētia patet p̄ locū a sufficiēti diuisiōe. **S**olutio. logica ē necessaria ad hoc vt sciamus sicut ex dictis patz. & licet nō sit de rebz absolute s̄ fm q̄ sunt scōis intētionibz substrata. que de sc̄p̄a loquit̄. **P**rouerbi oꝝ q̄rto dicens. Quā sapiētie tibi mōstrabo & ducā te p̄ semitas eq̄tatis. quas cū ingressus fueris nō artabunt gressus tui. & nō batebis offēdiculū currēs in meridiē deitatis. Quia nos pascat deus gloriofus. in seculoꝝ secula et vltra regnaturus Amen.

Finit feliciter opusculū scōe partis Alexādz. cū glosis metroꝝrum interlinearibz. planissimisqz eozūdem subiūctis sentētis. fm rectū sentētādi modū. multis cū vtilibz q̄stioibz. argumētis. atqz p̄ eadē cū pulchris dū requirit materia replicis (tā maioribz qz etiā minoribz qui scire altiora aspirant) sūme necessarijs. vt demonstrabit hui⁹ libz p̄cessus ituctibz. **I**mp̄ssum in fama ciuitate Argētīnēsi p̄ Martinū Flach Anno incarnatōnis dñice. D. cccc. xci. duodecima die mēsis Nouemb̄ris.

De contritione

De contritione. Contritio est dolor et odium de peccatis commisis et de futuris vitandis. Contritio est duplex. Una est imperfecta et dicitur venialis. Altera est perfecta et dicitur meritoria. Imperfecta est quando dolor est de peccatis commisis et de futuris vitandis. Perfecta est quando dolor est de peccatis commisis et de futuris vitandis et est cum proposito de peccatis commisis non committere et de futuris vitandis non committere.

De contritione. Contritio est dolor et odium de peccatis commisis et de futuris vitandis. Contritio est duplex. Una est imperfecta et dicitur venialis. Altera est perfecta et dicitur meritoria. Imperfecta est quando dolor est de peccatis commisis et de futuris vitandis. Perfecta est quando dolor est de peccatis commisis et de futuris vitandis et est cum proposito de peccatis commisis non committere et de futuris vitandis non committere.

De contritione. Contritio est dolor et odium de peccatis commisis et de futuris vitandis. Contritio est duplex. Una est imperfecta et dicitur venialis. Altera est perfecta et dicitur meritoria. Imperfecta est quando dolor est de peccatis commisis et de futuris vitandis. Perfecta est quando dolor est de peccatis commisis et de futuris vitandis et est cum proposito de peccatis commisis non committere et de futuris vitandis non committere.